

Lovforslag nr. L 100. Fremsat den 26. november 2003 af fødevareministeren (Mariann Fischer Boel)

Forslag

til

Lov om hold af dyr

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Lovens formål er at sikre, at hold af dyr sker på ansvarlig vis og på en sådan måde, at hensynet til fødevarerens sikkerhed og menneskers og dyrs sundhed samt til produktionen tilgodeses.

Stk. 2. Loven har endvidere til formål at sikre grundlaget for afstamning og kvalitet i dyreholdet.

§ 2. Loven omfatter både dyr, der er i menneskelig varetægt, og vildtlevende dyr samt animalske fødevarer og andre produkter af og affald fra dyr.

Kapitel 2

Hold, registrering, mærkning og omsætning af dyr

§ 3. Den, der holder dyr, er ansvarlig for overholdelse af de krav, der er fastsat i loven eller med hjemmel i loven, eller i Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om registrering og mærkning af dyr. Reglerne kan indeholde krav om, at en bestemt mærkning eller dokumentation skal anvendes.

§ 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om registrering af adgang fra henholdsvis tilgang til dyrehold.

§ 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om pligten til at afgive oplysninger om husdyrbrug til Centralt HusdyrbrugsRegister (CHR). Enhver har adgang til at få

meddelt oplysninger fra registeret. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger til en ubestemt kreds af modtagere.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om registerets drift, vedligeholdelse og begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret, samt om opkrævning af betaling i forbindelse med træk af oplysninger fra registeret. Reglerne kan indeholde bestemmelser om udsendelse af erindringskrivelser, når indberetning til registeret ikke er sket inden udløbet af en fastsat frist. For udsendelse af erindringskrivelsen kan opkræves en beløb, der reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

§ 7. Permanente samlesteder for levende dyr skal, inden de tages i brug, godkendes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, som kan fastsætte regler herom. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om, hvilke dyrearter der kan tilføres, om indretning, drift og tilsyn m.v. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, der forbyder eller begrænser omsætning af dyr til levetbrug på samlesteder.

Stk. 2. Markeder, dyrskuer og auktioner, som højest afholdes 4 gange årligt, og hvortil der tilføres dyr, skal forinden afholdelsen anmeldes til ministeren. Ministeren kan fastsætte regler om anmeldelsen, herunder om, hvor lang tid forud for afholdelsen anmeldelse skal ske samt om hvilke dyrearter, der kan tilføres, og om indretning, drift og tilsyn m.v.

§ 8. Personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger, der erhvervsmæssigt omsætter klovbærende dyr, skal registreres efter regler fastsat af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger skal godkendes. Ministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for godkendelse samt om bedriftens indretning og drift m.v. og tilsyn hermed.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger skal registrere omsætning af klovbærende dyr.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger, der omsætter andre dyr end klovbærende dyr eller ikke erhvervsmæssigt omsætter klovbærende dyr, skal registreres og skal registrere omsætning af dyr.

§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om etablering og drift af dambrug, havbrug og andre akvakulturanlæg samt for virksomheder, hvor akvakulturprodukter renses eller opkæres. I reglerne kan stilles krav om registrering af brug, anlæg og virksomheder og om tilsyn hermed.

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele foreninger, der virker til avlens fremme, tilladelse til at afholde frivillig offentlig auktion over avlsdyr uden auktionsretens medvirken og uden at betale retsafgift.

§ 11. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan træffe bestemmelse og fastsætte regler om anvendelse, omsætning, indførsel og udførsel af genteknologisk fremstillede og klonede dyr, samt om forudgående anmeldelse eller godkendelse. Ministeren kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol hermed.

Kapitel 3

Skadelige dyr

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan forbyde indførsel af dyr, der kan volde skade for dyreholdet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om dyr, der kan volde skade for dyreholdet, herunder om foranstaltninger, der kan hindre deres udbredelse eller deres muligheder for at volde skade.

Kapitel 4

Hold af visse dyrearter

§ 13. Landbrugsmæssigt hold af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark, må kun finde sted efter tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. I tilladelsen kan der fastsættes vilkår for hold af den pågældende dyreart.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om hold af de i stk. 1 omhandlede dyr. Ministeren kan forbyde hold af bestemte dyrearter, herunder at forskellige arter af dyr opdrættes på den samme bedrift.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde indførsel til opdrætsformål af dyr eller avlsmateriale af de i stk. 1 omhandlede dyrearter.

§ 14. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indretning og drift samt godkendelse af og tilsyn med bedrifter, hvor hold af de i § 13 omhandlede dyrearter finder sted.

Stk. 2. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 skal det især sikres, at bedriften indrettes og drives på en sådan måde,

- 1) at dyrenes fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov tilgodeses,
- 2) at det forebygges, at der sker spredning af sygdomme til dyr, der holdes, eller til den fritlevende vildtbestand, og
- 3) at bedriften er sådan indrettet, at den pågældende dyreart ikke kommer i kontakt med den fritlevende vildtbestand.

Stk. 3. Opdræt af fjervildt i mørke er ikke tilladt.

§ 15. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at personer, som er beskæftiget med hold af de i § 13 omhandlede dyrearter, skal have deltaget i et af ministeren godkendt kursus i sådant dyrehold.

§ 16. Opdrættet vildt må kun udsættes, hvis det må forventes at være i stand til at overleve i naturen.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om transport og aflivning af opdrættet vildt.

§ 17. Opdrættet vildt betragtes som husdyr, så længe det er i menneskelig varetægt.

Stk. 2. Mærkede hjortedyr, som undslipper fra en bedrift med opdræt af hjortedyr, betragtes

som vildtlevende, hvis de har været undsluppet i mere end 2 måneder. Tilsvarende gælder afkom, der følger moderdyret.

§ 18. Opdrættet vildt må ikke udføres med henblik på udnyttelse til jagtformål til lande, der tillader anvendelse af her i landet forbudte jagtformer på den pågældende vildtart.

§ 19. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter ansøgning helt eller delvis undtage ejere af indhegninger med hjortedyr fra reglerne i dette kapitel eller regler fastsat i medfør heraf. Ministeren kan knytte særlige vilkår til en sådan undtagelse.

Kapitel 5

Husdyravl

§ 20. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om krav til afstamning og kvalitet for husdyr, der flyttes, samt for sæd, embryoner og oocytter fra husdyr. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om metoder for bedømmelse af afstamning og kvalitet.

§ 21. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om godkendelse af avlsorganisationer og –foreninger, der fører eller opretter stambøger. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om de krav, som avlsorganisationen eller –foreningen skal opfylde, samt regler om tilsyn med organisationer eller foreninger.

§ 22. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om oprettelse af stambøger, om husdyrs optagelse og registrering heri, samt om tilsyn hermed.

§ 23. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om udstedelse af stamtavler.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter avlsdyr samt sæd, embryoner og oocytter af avlsdyr kun må overdrages, hvis de ledsages af en stamtavle.

§ 24. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde tilskud til avlere, som har dyr af gamle danske husdyrracer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for at modtage tilskud.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om ansøgning m.v. og om administration af ordningen, herunder regler om, at udbetaling af tilskud skal

ske til en af ansøger anvist konto i et pengeinstitut.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol og om tilbagebetaling af uberettiget modtaget tilskud, herunder om betaling af renter.

Kapitel 6

Sygdomme og infektioner hos dyr

§ 25. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri udarbejder 4 lister over smitsomme sygdomme, hvoraf liste 1 og 2 omfatter henholdsvis alvorlige og mindre alvorlige indberetningspligtige smitsomme sygdomme, og liste 3 og 4 omfatter henholdsvis sygdomme, der bekæmpes, fordi de er af væsentlig samfundsøkonomisk betydning, og sygdomme, der bekæmpes, fordi de er af produktionsmæssig betydning.

§ 26. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om undersøgelse af dyrehold for zoonotiske smitstoffer. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om udtagning af prøver af levende dyr, slagtekroppe, mælk, æg, gødning, slam, foder og staldinventar m.v. samt om laboratorieundersøgelse heraf. I reglerne kan tilføjede fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed.

§ 27. Den, som i sin varetægt har dyr, som er eller kan mistænkes for at være angrebet af en af de sygdomme, der er nævnt i de i § 25 anførte lister 1 og 2, skal tilkalde en dyrlæge.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at en dyrlæge skal tilkaldes, hvis visse nærmere angivne symptomer forekommer hos dyr.

§ 28. Når en dyrlæge tilkaldes i henhold til § 27, skal dyrlægen søge mistanken om sygdommen be- eller afkræftet samt søge sygdommens art konstateret.

Stk. 2. Hvis en dyrlæge efter undersøgelser foretaget i henhold til stk. 1 eller i øvrigt i forbindelse med sit arbejde får mistanke om, at der foreligger en sygdom, som er omfattet af den i § 25 nævnte liste 1, skal dyrlægen straks underrette den myndighed, der udpeges i medfør af § 29.

Stk. 3. Hvis en dyrlæge efter undersøgelser foretaget i henhold til stk. 1 eller i øvrigt i forbindelse med sit arbejde får mistanke om, at der foreligger en sygdom, som er omfattet af den i § 25 nævnte liste 2, skal dyrlægen foretage undersøgelser, herunder i fornødent omfang udtage

prøver efter regler fastsat i medfør af § 29, samt foretage indberetning til den myndighed, der udpeges efter regler fastsat i medfør af § 29.

§ 29. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger der skal træffes ved mistanke om eller forekomst af zoonotiske smitstoffer hos dyr og af sygdomme, der er omfattet af de i § 25 nævnte lister 1 og 2, herunder om, til hvilken myndighed underretning eller indberetning efter § 28 skal ske. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed, udtagning og indsendelse af prøver, laboratorieundersøgelser og indberetning.

§ 30. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer og af de sygdomme, der er anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4, fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, hør, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.

Stk. 2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte:

- 1) For dyrehold og vildtlevende dyr:
  - a) Særlige undersøgelser, herunder prøveudtagning med henblik på diagnosticering,
  - b) tilsyn,
  - c) mærkning,
  - d) behandling,
  - e) vaccination,
  - f) isolation,
  - g) særlige betingelser for levering af dyr,
  - h) aflivning af dyr, herunder i et område omkring et udbrudssted, eller slagtning på særlige vilkår og
  - i) destruktion.
- 2) For produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være inficeret eller kontamineret:
  - a) Særlige undersøgelser,
  - b) behandling,
  - c) mærkning,
  - d) påbud om særlig anvendelse,
  - e) særlige betingelser for levering af mælk, æg og andre produkter af dyr,
  - f) desinfektion,

- g) tilintetgørelse,
- h) opbevaring og bortskaffelse og
- i) destruktion.

- 3) For ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til dyrehold:
  - a) Særlige krav til indretning og drift,
  - b) rengøring og desinfektion,
  - c) tilbagekaldelse af godkendelse,
  - d) tilsyn,
  - e) afspærring,
  - f) tørlægning og
  - g) forbud mod tilledning og afledning af vand.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde eller begrænse eller fastsætte regler om enhver samling og flytning af dyr samt om flytning af produkter af dyr, foder og foderstoffer, gylle, gødning, slam, strøelse og andet materiale, som kan indebære risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer eller sygdomme, jf. stk. 1.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om og meddele påbud om særlige foranstaltninger med henblik på behandling af andre end de i stk. 1 omhandlede sygdomme og sygelige tilstande og forbud mod anvendelse af dyr med disse lidelser.

§ 31. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indretning og drift af samt dyrlægetilsyn med zoologiske haver, dyreparker, dyrehandlere og lignende steder med dyrehold og om betaling af udgifterne ved tilsynet.

§ 32. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om eller forbyde dyrehold på steder, der frembyder særlig sundhedsmæssig risiko for dyr.

§ 33. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om overvågning af sundhedstilstanden samt om forebyggelse og afhjælpning af sundhedsmæssige problemer blandt dyr.

Stk. 2. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om vaccination og andre forebyggende foranstaltninger. I reglerne kan tillige fastsættes bestemmelser om indsamling og indberetning af data til belysning af besætningens sundhedsmæssige tilstand, om mærkning af dyr og om udtagning af prøver fra dyr og produkter af dyr til undersøgelse for sygdomme eller sygelige tilstande.

§ 34. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om sygdomsforebyggende foranstaltninger for steder, hvor dyr holdes eller bringes sammen, samt for behandling, opbevaring og transport m.v. af dyr, produkter og gødning m.v. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om tidsmæssig begrænsning i adgangen til at fraføre dyr et dyrehold, hvortil der er tilført levende dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om sygdomsforebyggende behandling af spildevand eller andet animalsk affald fra virksomheder, hvor dyr slagtes eller produkter af dyr forarbejdes.

§ 35. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om sundhedsmæssige krav til dyr, der overføres til områder med særlig sygdomsmæssig status, samt om vilkår i forbindelse med overførslen.

§ 36. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indberetning af laboratorieresultater fra de i §§ 26, 29 og 30 nævnte undersøgelser for zoonotiske smitstoffer, resultater af undersøgelser for forekomst af zoonotiske smitstoffer i medfør af lovgivningen om fødevarer samt om offentliggørelse af resultaterne.

Kapitel 7

Ind- og udførsel af dyr m.v.

§ 37. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, høg, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.

§ 38. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om etablering, indretning og drift af veterinære grænsekontrolsteder.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at der i forbindelse med ansøgning om oprettelse af grænsekontrolsteder uden udgift for staten stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for grænsekontrollen med henblik på kontrol af de i § 37 nævnte dyr og produkter ved indførsel fra og udførsel til lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som ikke har indgået aftale med Den Europæiske Union om grænsekontrol.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at grænsekontrolsteder, der alene benyttes i meget begrænset omfang, ophører som grænsekontrolsted.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at de udgifter i forbindelse med drift af de i stk. 1 nævnte grænsekontrolsteder, der ikke dækkes af den betaling, som kræves i medfør af § 53, stk. 2, helt eller delvis afholdes af de lokale interessenter i grænsekontrolstedet.

§ 39. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indgå aftaler om, at etablering og drift af grænsekontrolsteder som nævnt i § 38 helt eller delvis finansieres af lokale interessenter.

Kapitel 8

Sæd, oocytter og embryoner

§ 40. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om sundhedsmæssige krav til dyr, hvis sæd, eller embryoner kunstigt overføres til andre dyr, samt til sæd, oocytter eller embryoner, der er bestemt til kunstig sædoverføring eller ægtransplantation til andre dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om mærkning af dyr, der anvendes til sædudtagning, leverer oocytter eller embryoner, eller hvortil sæd eller embryoner overføres, samt af de udtagne produkter og det derved frembragte afkom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af dyr til bedækning.

§ 41. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at dyr og sæd, oocytter eller embryoner fra dyr, som skal anvendes til kunstig sædoverføring eller ægtransplantation på andres dyr, kun må holdes eller opbevares på virksomheder, som er godkendt dertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om virksomhedernes indretning og drift, herunder regler om dyrlægetilsyn og om personalemæssige forhold samt om besøg på virksomhederne.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om opsamling, udtagning, bedømmelse, præparation, identifikation, opbevaring, forsendelse og kunstig overføring af sæd, oocytter og embryoner samt om virksomhedernes pligt til at føre journaler og foretage indberetning om forhold vedrørende sygdomstilfælde og frugtbarhedskontrol.

§ 42. Kunstig overføring af sæd eller embryoner til dyr samt udtagning af oocytter eller embryoner fra husdyr må kun udføres af dyrlæger

eller af personer, som opfylder de betingelser, som fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

§ 43. Bestemmelserne i dette kapitel finder også anvendelse på dyr, der benyttes af en forening, et selskab eller anden sammenslutning til udtagning af sæd og oocytter eller overførsel af embryoner til medlemmernes dyr.

Kapitel 9

Animalsk affald og foder

§ 44. Selvdøde og aflivede dyr, kød- og slagteaffald samt fisk og fiskeaffald, som er uegnet til eller ikke agtes anvendt til menneskeføde, samt andre animalske affaldsprodukter skal behandles, opbevares, transporteres m.v. på en sådan måde, at smitstoffer eller andre skadelige stoffer ikke kan spredes. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler herom.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af produkter, som nævnt i stk. 1, som foder til dyr.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte sygdomsforebyggende regler om anvendelse af affald, som nævnt i stk. 1, til jordbrugsmæssige formål.

§ 45. Virksomheder, der indsamler, opbevarer, behandler eller distribuerer dyr og produkter som nævnt i § 44 med henblik på destruktion heraf og ødelæggelse af smitstof eller med henblik på anden anvendelse, skal autoriseres af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, der fastsætter regler herom.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om opbevaring, transport, behandling, destruktion og anvendelse af disse dyr og produkter, om virksomhedernes indretning og drift og om tilsyn med virksomhederne samt om pligt til at aftage dyr og produkter til destruktion.

§ 46. Med henblik på at hindre smittespredning eller anden sundhedsmæssig risiko for dyr og mennesker kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om behandling, opbevaring og anvendelse af produkter, der anvendes eller agtes anvendt som foder til dyr, og om udtagning af prøver heraf. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om dyrehold i forbindelse med erhvervmæssig fremstilling af foder.

Kapitel 10

Opbevaring og anvendelse af lægemidler

§ 47. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om opbevaring og anvendelse af lægemidler og andre biologisk virksomme stoffer samt præparater til dyr og herunder begrænse eller forbyde anvendelse af bestemte stoffer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om eller forbyde anvendelse af desinfektionsmidler og andre produkter, der tjener til forebyggelse og fjernelse af sygdomsforvoldende forhold i dyrs omgivelser.

§ 48. Ministeren kan træffe bestemmelse om eller fastsætte regler om, at dyr og produkter af dyr, der er behandlet med eller har indtaget eller optaget de i § 47, stk. 1, omhandlede stoffer, i et givet tidsrum eller for bestandigt ikke må fjernes fra dyreholdet med henblik på anvendelse til menneskeføde eller foder, men kun leveres til destruktion. I reglerne kan fastsættes bestemmelser til sikring af, at de nævnte dyr og produkter ikke anvendes til menneskeføde eller foder.

§ 49. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for anvendelse af materialer, som kan fremkalde sygdomme, i forsknings- og forsøgsøjemed eller med henblik på frembringelse af biologiske præparater.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af materialer, som kan fremkalde sygdomme, samt om behandling, opbevaring og forhandling af sådant materiale.

§ 50. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at personer, der beskæftiger sig med dyr, herunder behandlingen af disse, i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, skal deltage i et af ministeren godkendt kursus i anvendelse af lægemidler.

§ 51. En besætningsejer eller dennes repræsentant skal ved anvendelse af receptpligtige lægemidler i besætningen nøje følge dyrlægens instruktion. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler herom.

§ 52. Kontrolmyndigheden kan i nødvendigt omfang kræve dyr aflivet med henblik på undersøgelse for medicinrester eller af, om der er foretaget ulovlig behandling. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler herom.

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan vederlagsfrit udtage prøver til undersøgelse.

Kapitel 11

Betaling og erstatning

§ 53. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at udgifterne i forbindelse med laboratorieundersøgelser, udtagning af prøver og andre foranstaltninger, der iværksættes i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger, helt eller delvis afholdes af den for dyreholdet ansvarlige ejer eller bruger eller sammenslutning heraf.

Stk. 2. Ejere af dyrehold og virksomheder samt importører og eksportører afholder udgifterne ved den kontrol og det tilsyn, der udføres efter loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger, medmindre ministeren bestemmer andet. Ministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifterne ved gennemførelse af særlige undersøgelser, ydelser og ekspeditioner i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

§ 54. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om priser og avancer for de præparater, der fremstilles og forhandles af statens veterinære institutioner, samt om betaling for udførelse af undersøgelser på institutionerne. Ministeren kan herunder bestemme, at betalingen for undersøgelserne ikke fuldt ud skal dække udgifterne hertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for udførelse af undersøgelser, der er påbudt udført på private laboratorier.

§ 55. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning indenfor lovens område, i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales, tillægges, medmindre andet er fastsat i EF-retsakter, en årlig rente svarende til den i renteloven fastsatte referencesats med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 100 kr., som reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Stk. 2. Der er udpantningsret for de i stk. 1, § 24, stk. 4, § 53, stk. 2-3, § 54, § 56, stk. 5, og §§ 57 og 71 nævnte beløb.

Stk. 3. Der kan ske inddrivelse af de i stk. 2 nævnte beløb ved indeholdelse i løn m. v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 56. Ved påbud om aflivning, fjernelse eller slagtning af dyr efter § 30 eller § 52, eller efter regler fastsat i medfør af §§ 26, 29 og 30 og ved påbud om destruktion, tilintetgørelse eller bortskaffelse af foder, æg og lignende produkter efter § 30 eller regler fastsat i medfør heraf yder staten ejeren en erstatning, der svarer til dyrenes eller produkterens værdi, samt en erstatning til hel eller delvis dækning af det herved opståede driftstab. Hvor betaling af erstatning er fastsat i Det Europæiske Fællesskabs forordninger ydes erstatning dog i henhold hertil.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om beregning af erstatning i henhold til stk. 1. Reglerne kan indeholde bestemmelser om maksimum for erstatningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang udgifterne i forbindelse med påbudt slagtning eller påbudt behandling af kød, æg, mælk, foder og lignende produkter afholdes af staten.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om ydelse af driftstabserstatning ved bekæmpelse af sygdomme inden for akvakulturbrug, uanset om der samtidig sker nedslagning eller lignende af dyrene.

Stk. 5. Hvis ejeren selv ved sit forhold har givet anledning til, at et dyr, der er blevet slået ned, er blevet angrebet af et zoonotisk smitstof eller en sygdom, der er anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4, eller ikke har søgt tabet som følge af et angreb af de omhandlede sygdomme mindsket mest muligt, kan ministeren bestemme eller fastsætte regler om, at vedkommende helt eller delvis mister retten til erstatning eller helt eller delvist afholder udgifterne til rensning og desinfektion.

Stk. 6. En afgørelse efter stk. 5 kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger forlanges indbragt for domstolene efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for bistand, der på an-

modning fra en virksomhed ydes af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri til løsning af problemer i forbindelse med eksport af dyr eller produkter heraf.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af bistanden, jf. stk. 1. Betaling for bistanden kan fastsættes som en fast tidsbaseret sats til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

Kapitel 12

Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

§ 58. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at loven eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger overholdes.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der er nødvendige for opkrævning af betaling i henhold til § 53 stk. 1-3, eller de i medfør heraf udstedte regler.

Stk. 3. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om den regnskabsførelse m.v., der skal følges af virksomheder i forbindelse med opkrævning af betaling i henhold til § 53, stk. 1-3, eller de i medfør heraf udstedte regler eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

§ 59. Ejere af dyrehold og virksomheder skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller i henhold til Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

§ 60. Det påhviler virksomheder, der modtager animalske produkter fra landbrugsbedrifter, efter anmodning at give oplysning om de pågældende leverandørbesætninger. Oplysningerne skal omfatte ejerens navn og adresse, identifikation af ejendommen samt besætningens art og sammensætning.

§ 61. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan træffe bestemmelse om eller fastsætte regler om, at dyrehold og virksomheder, som er omfattet af loven, skal kunne dokumentere driftsmæssige forhold af betydning for fødevarer-sikkerheden og menneskers og dyrs sundhed og

den kontrol hermed, som følger af lovgivningen herom eller forskrifter udstedt i medfør heraf eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Stk. 2. Ministeren kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at virksomheder og dyrehold, som er omfattet af loven, for egen regning skal foretage nærmere fastsatte analyser og undersøgelser, at analyseresultaterne skal fremsendes til tilsynsmyndigheden, og at analyserne skal foretages på særlige laboratorier.

§ 62. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at prøver udtaget med henblik på bestemte undersøgelser kan undersøges med andet formål end det, hvortil de er udtaget, og uanset hvilken myndighed under Fødevarerministeriet, der har udtaget eller påbudt prøven udtaget. Ministeren kan endvidere træffe bestemmelse eller fastsætte regler om, at analyseresultater opnået i forbindelse med bestemte undersøgelser kan anvendes til andre formål, uanset hvilken myndighed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, der har rekvireret analysen.

§ 63. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

§ 64. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven, eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form kontrolresultaterne kan gøres tilgængelige for offentligheden på kontrolstedet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan træffe bestemmelse om, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan træffe bestemmelse om, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel en-

keltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

§ 65. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlig og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger, papirer m.v., herunder elektroniske data, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til loven eller til regler, som er fastsat i medfør af loven, eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

Kapitel 13

Klage og delegation

§ 66. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag efter, at der er indgivet klage.

Stk. 3. Ministeren kan henlægge sine beføjelser vedrørende drift af Centralt HusdyrbrugsRegister (CHR), jf. § 6, til en privat institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private institutions afgørelser.

Kapitel 14

Det Europæiske Fællesskab

§ 67. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan træffe bestemmelse eller fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere træffe de bestemmelser eller fastsætte de regler, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Kapitel 15

Straf og rettighedsfrakendelse

§ 68. Såfremt en besætningsejer eller dennes repræsentant gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af § 51 eller regler udstedt i medfør heraf kan vedkommende ved dom frakendes retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 51.

Stk. 2. Skønner ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, at betingelserne for frakendelse efter stk. 1 foreligger, kan ministeren, såfremt der er nærliggende fare for misbrug midlertidigt inddrage retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 51. Den, hvis rettigheder er inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet ved domstolene. Ministeren skal vejlede besætningsejeren eller dennes repræsentant om prøvelsesretten. Begæring om prøvelse skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Det tidsrum, hvori retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 51 har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Stk. 3. Frakendelse af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller receptpligtige lægemidler efter § 51 sker for et tidsrum mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Stk. 4. Frakendelse kan ske for bestandig, hvis vedkommende

- 1) er frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler efter § 51 i et tidsrum af mellem 1 og 5 år, og det nye forhold er begået i frakendelseperioden eller
- 2) flere gange har fået frakendt retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller

receptpligtige lægemidler efter § 51 i et tidsrum mellem 1 og 5 år.

Stk. 5. Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler, kan spørgsmålet om generhvervelse tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år fra frakendelsestidspunktet og mindst 2 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 69. En besætningsejer eller bruger, der ved dom findes skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af denne lov eller regler fastsat i medfør heraf, kan ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje eller holde dyr. Forbudet kan begrænses til kun at angå bestemte arter af dyr.

Stk. 2. Er der ved dom sket frakendelse for bestandig af retten til at eje eller holde dyr efter stk. 1, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten tidligst indbringes for domstolene, når der er forløbet 5 år af frakendelsestiden og mindst 2 år efter, at generhvervelse af retten senest er nægtet. Afgørelsen træffes ved kendelse.

§ 70. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at tilkalde dyrlæge efter § 27,
- 2) overtræder § 14, stk. 3, § 16, stk. 1, §§ 18, 28 og 42 eller § 44 stk. 1, 1. pkt., eller § 51,
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter § 12, stk. 1, eller §§ 32, 47 og 63,
- 4) uden tilladelse, godkendelse, anmeldelse eller registrering udøver virksomhed som omhandlet i § 7, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 8, stk. 1, eller § 13, stk. 1,
- 5) uden autorisation udøver virksomhed som omhandlet i § 45, stk. 1,
- 6) undlader at stille bistand til rådighed efter § 59,
- 7) undlader at give oplysninger efter § 59,
- 8) behandler dyr med receptpligtige lægemidler, uagtet at vedkommende er frakendt retten efter § 68 eller
- 9) ejer eller holder dyr, uagtet at vedkommende er frakendt retten hertil efter § 69.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis

- 1) overtrædelsen er begået med fortsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen

er forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor eller

- 2) overtrædelsen er begået med fortsæt, og der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår, der meddeles efter reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 71. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. For så vidt angår den i stk. 1 omhandlede tilkendegivelse, finder bestemmelserne i retsplejeloven om krav til anklageskrift og om ikke at have pligt til at udtale sig tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 16

Ikrafttræden

§ 72. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at følgende lovbestemmelser helt eller delvist ophæves

- 1) lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr, jf. lovebekendtgørelse nr. 297 af 7. december 1955,
- 2) lov om udførsel og indførsel af levende dyr m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 61 af 2. fe-

- bruar 1988 som ændret ved lov nr. 189 af 23. marts 1992 om ændring af lov om husdyr-sygdomme,
- 3) lov nr. 299 af 24. april 1996 om husdyravl,
  - 4) lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter,
  - 5) lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr og
  - 6) lov nr. 833 af 18. december 1991 for Grønland om udførsel og indførsel af levende dyr og animalske produkter.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af eller opretholdt ved de i stk. 2 nævnte love eller i medfør af tekstanmærkning nr. 118 og nr. 125 til finanslov for 2003, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler. Reglerne

i denne lovs § 70, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Tilladelse til hold af dyr efter § 1 i lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter betragtes som givet efter denne lovs § 13.

Stk. 5. Indhegninger med hjortedyr, der i medfør af § 13 i lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter er undtaget fra lovens regler eller regler fastsat i medfør heraf vil være undtaget fra regler fastsat i medfør af denne lovs kapitel 4.

§ 73. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget rummer en samlet fremstilling af Fødevareministeriets lovmæssige regulering af hold af dyr. Denne regulering har hidtil været fordelt på en række love, ligesom enkelte dele har været reguleret gennem tekstanmærkninger.

Lovforslaget samler følgende love og tekstanmærkninger:

- 1) Lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr. (Se FT 1998-99: 3757, 7095, 7378; A 3670, 3715; B 816, 1358; C 780; og FT 2002-03: 308, 1684, 1857; A 124, 135; B 20; C 31).
- 2) Lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 7. december 1955. (Se FT 1939-40: 1237, 1623, 3154, 3236; LT 1148; A 2587; B 369, 529; og FT 1955-56: 368, 938, 1032, 1098; A 619).
- 3) Lov om udførsel og indførsel af levende dyr m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 61 af 2. februar 1988. (Se FT 1953-54: 3717, 3877, 4670, 4853; A 2083; B 477, 491; FT 1956-57: 403, 601, 707, 832; A 133; FT 1959-60: 912, 1039, 1093, 1358; A 971; FT 1978-79: 3994, 4671, 10170, 10518; A 2025; B 767; og FT 1991-92: 5418, 5922, 7653, 7768; A 4413; B 711).
- 4) Lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter. (Se FT 1996-97: 3842, 7565, 8393; A 3154; B 1040).
- 5) Lov nr. 299 af 24. april 1996 om husdyravl. (Se FT 1995-96: 2758, 3212, 5471, 5606; A 3500; B 471).
- 6) Tekstanmærkning nr. 118 til finanslov for 2003.
- 7) Tekstanmærkning nr. 125 til finanslov for 2003.
- 8) Fra lov om dyrlægegerning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003, er overført bestemmelser om besætningssejeres anvendelse af medicin.

Baggrunden for lovforslaget har bl. a. været ønsket om at forenkle lovgivningen og gøre den lettere tilgængelig for brugerne.

Den bærende tankegang bag lovforslaget er, at den, der holder dyr, påtager sig et omfattende ansvar for dyrenes sundhed. Dette gælder ansvaret for det enkelte dyrs sundhed og ansvaret for, at smitsomme dyresygdomme ikke spredes.

Den, der holder dyr med henblik på produktion af fødevarer, påtager sig yderligere et omfattende ansvar af fødevarerens sikkerhedsmæssig art. Det drejer sig især om ansvaret for, at dyr, der er bærere af smitstoffer, som kan angribe mennesker, eller produkter, som indeholder rester af medicin, ikke indgår i fødekæden.

Der er behov for et mere integreret system for kontrollen af husdyrbedrifter.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med dyreværnsloven, der henhører under justitsministerens ressort. Efter dyreværnsloven skal dyr behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. Den, der holder dyr, har ansvaret for, at dyreværnslovgivningen overholdes.

Dyreværnsloven er indenfor justitsministerens ressort suppleret med en række love og andre bestemmelser om dyrs velfærd, f. eks: lov om hold af slagtekylinger, lov om indendørs hold af drægtige søer og gylte, lov om indendørs hold af smågrise, avls- og slagtesvin, lov om udendørs hold af svin, bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr og bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om dyrlæger, der understreger også dyrlægers ansvar for lovgivningens overholdelse indenfor landbrugsproduktionen.

2. Baggrunden for lovforslaget

Dyr er levende væsener, og den, der påtager sig at holde dem, påtager sig samtidig et omfattende ansvar for deres velfærd og sundhed og for fødevarerens sikkerhed i relation til fødevarerprodukter fra dyrene.

Fødevarer sikkerheden som begreb er under stadig udvidelse, ikke alene med henblik på de forhold, som fødevarer sikkerheden skal omfatte, men også med hensyn til placeringen af ansvaret for fødevarer sikkerheden i produktions- og fremstillingskæden. Ansvaret er rykket længere og længere tilbage, således at allerede det levende dyr i stigende grad, f. eks. gennem foder og medicinanvendelse, omfattes af fødevarer sikkerhedsmæssige begreber og principper.

Det internationalt anerkendte overordnede princip om, at der skal være en sammenhæng i lovgivning og kontrol i hele fødevarer kæden, harmonerer godt med de danske principper og målsætninger for fødevarer sikkerhed. Et andet overordnet princip er ansvarsfordelingen mellem aktørerne i fødevarer kæden: Foderfabrikanter, landbrugere og næringsdrivende i fødevarer branchen skal have det primære ansvar for fødevarer sikkerhed, dyresundhed, dyreværn m. v. Den veterinære kontrol består af målrettet og risikobaseret overvågning og tilsyn. Kontrollen sker dels på baggrund af registre, f. eks. Det Centrale HusdyrbrugsRegister (CHR) og Vetstat, dels på slagterier eller markeder og andre samlesteder for levende dyr, hvorved kontrollen bliver målrettet og risikobaseret på det infektionsmæssige og det dyresundhedsmæssige plan, idet stort set alle besætninger inden for en given tidsramme enten leverer dyr til slagtning eller sælger dem via markeder m. v. til levebrug. Tilsyn, som er rettet mod konstatering af reglerens overholdelse, foregår hos primærproducenten, virksomheden eller dyrlægen. På dyreværnsområdet forestår Fødevarer ministeriet kontrollen med overholdelsen af Justitsministeriets regelsæt. Kontrollen gennemføres på justitsministerens vegne af personale fra Fødevarer ministeriet og sker efter Justitsministeriets anvisninger.

Det veterinære beredskab består ud over den aktive sygdomsovervågning i form af tilsyn og prøveudtagning også af en såkaldt passiv sygdomsovervågning i form af anmeldeligt ved mistanke om alvorlige smittesomme sygdomme. Anmeldepligten påhviler dyreejere og brugere, dyrlæger samt laboratorier, der får mistanke om, eller konstaterer, at dyr eller besætninger er smittet med en alvorlig smitsom sygdom.

Indenfor fødevarer lovens område består kontrollen som udgangspunkt i virksomheds- eller butiksbesøg med tilhørende laboratorieundersøgelser. Ved sådanne besøg konstateres om hygiejnen i virksomheden eller butikken er i orden, om mærkningen af varer med ingredienser og holdbarhed er korrekt osv. Der er fastsat et tilsynsfrekvensprogram med udgangspunkt i varernes eller produkternes sårbarhed og karakteren af den ansvarliges management. Der er derfor stor for-

skel på hyppigheden af tilsynene for de forskellige vare- og produktionstyper og de enkelte virksomheder og butikker. Der er således tale om behovsorienteret kontrol. Kontrollen bygger i vid udstrækning på HACCP-princippet (Hazard Analysis and Critical Control Points) kombineret med egenkontrol, hvor den offentlige kontrol består i kontrol af, at virksomheden har gennemført sit egenkontrolprogram korrekt, og dette ikke har afsløret produktions- eller anden svigt. Kontrollen baseres på risikoanalyser og gennemføres som risikohåndtering.

I medfør af fødevarer loven er nedsat et Fødevarer kontroludvalg og en Revisionsenhed til bistand for udvalget. Fødevarer kontroludvalget har givet udtryk for, at Fødevarer ministeriets kontrolprincipper bør være dækkende for såvel fødevarer- som veterinær området. Kontrollen i veterinær afdelingen tager udgangspunkt i internationale veterinære kontrolprincipper. De anvendte overvågningsprincipper på det veterinære område har vist sig at fungere for så vidt angår håndteringen af sygdomme. Det er besluttet at udarbejde et fælles sæt kontrolprincipper i 2003, som vil tage højde for de nødvendige forskelligheder.

Kommissionen har fremsat et forslag til Europaparlamentets og Rådets forordning om offentlig foderstof- og fødevarer kontrol. Efter dette forslag skal denne kontrol omfatte hele kæden fra jord til bord. Den skal således også omfatte fødevarer relaterede dyresygdomme, ligesom forslaget generelt omfatter også dyresundhed og dyrevelfærd, der beskrives som vigtige faktorer, der bidrager til fødevarer kvalitet og -sikkerhed. Det forventes endvidere at blive et krav ifølge EU's nye hygiejneregulering, at der stilles visse krav om egenkontrol i form af optegnelser på bedriften. Lovforslaget er udformet således, at det vil kunne afgive hjemmel for de supplerende bestemmelser, som de nye EU-bestemmelser måtte kræve på området for dyresygdomme og dyresundhed. Dyrevelfærd henhører under justitsministerens område.

På denne baggrund er det hensigten, at der i forbindelse med lovforslagets gennemførelse indføres en mere integreret kontrol af bedrifter med produktionsdyr, der i højere grad anvender de fra fødevarer kontrollen kendte elementer.

I et sådant kontrolprogram vil indgå såvel hygiejne som medicinanvendelse samt kontrol af mærkning og registrering og en moderniseret kontrol af mælkebedrifter, dyrevelfærdskontrol og eventuelt andre udgående kontroller på bedrifterne.

Den offentlige kontrol vil være en stikprøvekontrol baseret på et risikoprincip, således at bedrifterne ud-

vælges, når der skønnes at være et særligt behov for kontrol. F.eks. anvendes Vetstat ved udvælgelse til medicinkontrol.

Mulighederne vil blive undersøgt for at effektivisere den offentlige kontrol gennem etablering af nye muligheder for at kontrollere flere af de nævnte områder sammen og for anvendelse af tilsynsteknikere til mere rutineprægede kontrolopgaver.

Samtidig opretholdes det eksisterende veterinære beredskab og de ovenfor beskrevne principper omkring beredskabet.

3. Gældende ret

Lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr

Loven har med ganske få ændringer videreført lov om husdyrsygdomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 381 af 7. juni 1993, og lov nr. 1106 af 21. december 1994 om zoonoser. Lov om husdyrsygdomme sigtede ikke alene på bekæmpelse af allerede opståede sygdomme, men lagde vægt på både det bekæmpende, det overvågende og det forebyggende element. Lov om zoonoser havde til formål at beskytte menneskers sundhed gennem iværksættelse af en række foranstaltninger mod forekomst af zoonotiske smitstoffer hos dyr, i animalske levnedsmidler og i andre produkter af dyr.

Medens lov om husdyrsygdomme sigtede på egentlige sygdomme hos dyr, omfattede lov om zoonoser infektioner hos dyr, som ikke nødvendigvis fremkalder sygdom hos dyr, men som forårsager sygdom hos mennesker, f.eks. salmonella og campylobacter. Lov om zoonoser udgjorde således et supplement til lov om husdyrsygdomme med særligt sigte på beskyttelse af menneskers sundhed. Loven var især grundlaget for en række bestemmelser om bekæmpelse af og kontrol med salmonella hos kvæg, svin og fjerkræ.

Bekæmpelse af zoonotiske smitstoffer er navnlig knyttet til husdyrholdet, hvorfor det blev fundet hensigtsmæssigt at samle reglerne i en lov. Såvel hensynene bag lov om husdyrsygdomme som hensynene bag lov om zoonoser er blevet videreført i lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 7. december 1955

I henhold til loven kan fødevarerministeren give avlsforeninger tilladelse til at afholde frivillig offentlig auktion over avlsdyr uden auktionsrettens mellemkomst og uden at betale retsafgift. Loven var oprindelig en del af lov nr. 120 af 30. marts 1940 om foran-

staltninger til husdyravlens og husdyrbrugets fremme, der i øvrigt er ophævet.

Lov om udførsel og indførsel af levende dyr m. m., jf. lovbekendtgørelse nr. 61 af 2. februar 1988

Loven er bortset fra enkelte bestemmelser om indførsel af dyr, der kan befrygtes at ville volde skade for landbrug, fiskeri m. v., ophævet. Efter loven kan landbrugsministeren forbyde sådan indførsel og træffe foranstaltninger til at hindre, at allerede indførte dyr forvolder skade. Bestemmelsen danner hjemmel for reglerne om husning af mink og hegning af minkfarme.

Lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter

Loven er hovedsagelig en videreførelse af lov nr. 341 af 14. maj 1992 om opdræt af vildt og ræve, der indeholdt de grundlæggende regler for hold af vildt, når dette sker med henblik på kød- eller pelsproduktion eller salg af avls- eller brugsdyr eller opdræt med henblik på udsætning i naturen.

Alle arter af traditionelt vildtlevende dyr er omfattet af lovens bestemmelser, herunder pattedyr, fugle, krybdyr og fisk. Dyrearter, der holdes som husdyr i andre lande, men som ikke indgår i traditionelt landbrugsmæssigt opdræt i Danmark, er også omfattet af loven

Formålet med loven er at sikre, at landbrugsmæssigt opdræt af vildt sker på en måde, der tilgodeser hensynet til dyrenes naturlige adfærd, sikrer den frie vildtbestand og forebygger husdyrsygdomme. Loven har dannet grundlag for regulering af opdræt af harer, hjortedyr, ræve, fjervildt og strudsefugle.

Med den gældende lov blev lovbestemmelsernes område udvidet til generelt at omfatte landbrugsmæssigt opdræt af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark. Før sådant opdræt etableres, skal foreligge en tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Nærmere bestemmelser om ansøgning om tilladelse fremgår af bekendtgørelse nr. 517 af 19. juni 1997 om tilladelse til opdræt af visse dyrearter.

Ministeren har således mulighed for at vurdere, om opdrættet af en dyreart kan finde sted på forsvarlig måde i forhold til dyreartens naturlige adfærdsmønstre, den eksisterende vildtbestand og dyresundheden.

Lov nr. 299 af 24. april 1996 om husdyravl

Med loven er dels sket en modernisering af den tidligere lov om omsætning af husdyr m.v., lov nr. 209 af 23. maj 1979, dels etableret det nødvendige hjem-

melsgrundlag for implementeringen af EF-direktiver på avlsområdet.

Loven bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om afstamning og kvalitet af husdyr, sæd og befrugtede og ubefrugtede æg heraf. Endvidere bemyndiges ministeren til at fastsætte regler om offentlig godkendelse af avlsorganisationer og –foreninger samt regler om stambøger og stamtavler.

På denne baggrund er oprindelig De danske Landboforeninger og Dansk Familiebrug, nu Dansk Landbrug, godkendt til at føre stambøger på vegne af og efter aftale med de forskellige avlsorganisationer og –foreninger.

Tekstanmærkning nr. 118 til finanslov for 2003

Tekstanmærkningen giver ministeren adgang til at yde støtte til bevaring af gamle husdyrracer.

Tekstanmærkning nr. 125 til finanslov for 2003

Tekstanmærkningen giver ministeren adgang til at kræve betaling for eksportbistand, der ydes virksomheder m.v. af Fødevareministeriet.

4. Lovforslagets indhold

Kapitel 1 Formål og område

I kapitel 1 fastlægges lovens overordnede formål: Den, der holder dyr, skal sikre, at dette sker på ansvarlig måde således, at menneskers og dyrs sundhed og fødevarer sikkerheden tilgodeses. Et væsentligt formål er overvågning og bekæmpelse af husdyrsygdomme og zoonoser. Også hensynet til produktionen skal tilgodeses.

Kapitel 2 Hold, registrering, mærkning og omsætning af dyr

Lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr udgør grundstammen i lovforslaget. Lovens bestemmelser indgår imidlertid sammen med bestemmelserne fra andre love i en ændret gruppering. Således indledes lovforslagets materielle del med et kapitel 2 om hold af dyr m.m. Kapitlet indeholder reglerne om mærkning af dyr og om registrering af dyr i Centralt HusdyrbrugsRegister (CHR). I kapitlet findes også bestemmelserne om omsætning af dyr og om samlesteder for dyr (markeder m.v.) samt bestemmelser om dambrug. Endvidere indgår i dette kapitel bestemmelser fra lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 7. december 1955, idet kravet om landbo- og husmandsforeningernes anbefaling foreslås ophævet, samt en bestemmelse om vilkår for udsætning m. m.

af genmodificerede og klonede husdyr. Bestemmelsen har ikke hidtil omfattet klonede dyr.

Som noget nyt fastslås udtrykkeligt, at den, der holder dyr har ansvaret for, at gældende ret overholdes. Ny er også bestemmelsen om udsendelse af erindringskrivelser, når indberetning til CHR ikke sker rettidigt. For udsendelse af en sådan skrivelse foreslås det at opkræve betaling.

Kapitel 3 Skadelige dyr

I dette kapitel indgår i let moderniseret form lov om udførsel og indførsel af levende dyr m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 61 af 2. februar 1988, hvoraf der af materielle bestemmelser kun er bestemmelsen om skadelige dyr tilbage. Hovedsigtet med denne bestemmelse foreslås videreført, således at ministeren kan forbyde indførsel af skadelige dyr og hindre skadelige dyrs udbredelse og skademuligheder. Bestemmelsen vedrører alene dyr, der kan forvolde skade på dyreholdet.

Kapitel 4 Hold af visse dyrearter

Heri er optaget de relevante bestemmelser fra lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter. Kapitlet indeholder således bestemmelser om forudsætningerne for landbrugsmæssigt opdræt af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark.

Kapitel 5 Husdyravl

I dette kapitel indgår de relevante bestemmelser fra lov nr. 299 af 24. april 1996 om husdyravl. Kapitlet indeholder herefter forudsætningerne for optagelse af dyr i stambøger og om kravene til avlsorganisationer og –foreninger, der kan godkendes til at føre stambøger over avlsdyr. I kapitlet er indsat en bestemmelse om ydelse af tilskud til avlere, som har dyr af gamle danske husdyrracer.

Kapitel 6 Sygdomme og infektioner hos dyr

I dette kapitel indgår bestemmelserne om sygdomme og infektioner hos dyr og deres bekæmpelse og forebyggelse i lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr, som ændret ved lov nr. 966 af 4. december 2002. Listerne over anmeldningspligtige (indberetningspligtige) sygdomme og sygdomme, der er omfattet af lovens bekæmpelsesbestemmelser, har hidtil været en del af lovtæksten i form af et bilag, men med mulighed for ministeren ved bekendtgørelse at tilpasse listerne efter sygdomssituationen. Disse lister foreslås nu udtaget af lovtæksten og placeret i en bekendtgørelse, der udstedes af ministeren efter sædvanlig bemyndigelse. I kapitlet indgår også bestemmel-

sen, der blev indsat ved ændringsloven i 2002, om nedslagning af (sunde) dyr i sygdomsbekæmpende øjemed i et område omkring et udbrudssted, forebyggende nedslagning. Det samme gælder bestemmelsen om fraførelse af dyr fra en besætning, hvortil der for nylig er tilført dyr.

Som noget nyt er foreslået en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om sygdomsforebyggende behandling af spildevand m.m.

Kapitel 7 Ind- og udførsel af dyr m.v.

I dette kapitel er optaget bestemmelserne om indførsel og udførsel af dyr m.m. fra lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr, herunder bestemmelserne om grænsekontrolstationer.

Kapitel 8 Sæd, oocytter og embryoner

Kapitlet indeholder bestemmelserne fra lov om sygdomme og infektioner hos dyr om kunstig sædoverføring og dertil knyttede regler.

Kapitel 9 Animalsk affald og foder

I dette kapitel videreføres reglerne i lov om sygdomme og infektioner hos dyr om animalsk affald og foder. Reglerne om destruktionsanstalter og deres virksomhed findes her tillige med regler om anvendelse af animalsk affald eller produkter heraf til foder til dyr.

Ny i kapitlet er bemyndigelsen for ministeren til at fastsætte regler om anvendelse af sådanne produkter til jordbrugsformål.

Kapitel 10 Anvendelse af lægemidler

I kapitlet findes bestemmelser for anvendelse af lægemidler fra lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Til kapitlet er fra lov om dyrlægegerning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003 overført bestemmelser, som vedrører den besætningsansvarliges anvendelse af medicin, og en bestemmelse, hvorefter personer, der beskæftiger sig med receptpligtige lægemidler, skal gennemgå et kursus i anvendelse af sådanne lægemidler. I kapitlet er foreslået indsat en bestemmelse, hvorefter der kan udstedes forbud mod levering af dyr og animalske produkter på grund af ulovlig medicinanvendelse.

Kapitel 11 Betaling og erstatning

Til dette kapitel er overført bestemmelserne i lov om sygdomme og infektioner hos dyr om betaling, herunder brugerbetaling, for foranstaltninger, der iværksættes efter loven og de ydelser, der gives efter

loven, og reglerne om erstatning for dyr og produkter. Ny i kapitlet er præciseringen af konsekvenserne af besætningssejers egen skyld.

Kapitel 12 Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

I dette kapitel er medtaget bestemmelserne i lov om sygdomme og infektioner hos dyr om kontrol og oplysningspligt.

I kapitlet er indsat en ny bestemmelse, hvorefter ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at bedrifter og virksomheder skal føre optegnelser over driftsmæssige begivenheder. I kapitlet er medtaget en bestemmelse om offentliggørelse af kontrolresultater, der svarer til bestemmelsen herom i lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m. m. om offentliggørelse af kontrolresultater.

Endelig er i kapitlet indsat en bestemmelse om meddelelse af forbud og påbud til sikring af lovens overholdelse. Tilsvarende bestemmelse findes i fødevarerloven.

Kapitel 13 Klage og delegation

Bestemmelserne er overført uændrede fra lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Kapitel 14 Det Europæiske Fællesskab

Bestemmelsen er overført fra lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Tilsvarende bestemmelse findes i fødevarerloven og en række andre love.

Kapitel 15 Straf og rettighedsfrkendelse

Kapitlet indeholder de sædvanlige bestemmelser om straf, herunder om administrative bøder.

Som noget nyt er strafferammen i visse tilfælde forhøjet til fængsel i 2 år.

Fra lov om dyrlægegerning m.v. er overført en bestemmelse, hvorefter den ansvarlige for et dyrehold kan frakendes retten til at behandle dyr med receptpligtige lægemidler, hvis vedkommende har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af reglerne herom.

Ny er bestemmelsen, hvorefter den for et dyrehold ansvarlige kan frakendes retten til at eje eller holde dyr, hvis vedkommende har gjort sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af loven eller regler fastsat i medfør af loven.

Kapitel 16 Ikrafttræden

Under hensyn til problematikken omkring statsstøttelementet og notifikation heraf, jf. under afsnit 8

Forholdet til EU-retten, foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for lovens eventuelt gradvise ikrafttræden.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det forventes ikke, at lovforslaget vil få væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Det forventes heller ikke, at lovforslaget vil få væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet forventes af blive beskedne. Omfanget vil afhænge af, hvilket omfang adgangen i lovforslaget til at kræve optegnelser om driftsmæssige forhold vil blive anvendt til at kræve udvidede optegnelser. Det må bemærkes, at anvendelsen af de foreslåede bestemmelser om forbud mod levering af dyr til slagting på grund af ulovlig medicinanvendelse og om fratagelse af retten til at eje eller bruge dyr kan få særdeles alvorlige økonomiske konsekvenser for den enkelte, der rammes af sådanne foranstaltninger.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for kvalitet i ErhvervsRegulering, der har vurderet, at forslaget til Lov om hold af dyr ikke indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet på samfundsniveau eller pr. virksomhed i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget kan medføre miljømæssige forbedringer gennem udnyttelsen af adgangen til at fastsætte regler om sygdomsforebyggende behandling af spildevand fra virksomheder, hvor dyr slagtes eller forarbejdes, og til at fastsætte regler om anvendelse af animalske produkter til jordbrugsformål. Det er ikke muligt at kvantificere disse forbedringer.

8. Forholdet til EU-retten

Forslaget viderefører gældende regler. Det forhold, at reglerne nu findes i ny sammenhæng, vil dog medføre, at der skal ske en notifikation for Kommissionen på grund af statsstøtteaspektet. Statsstøtteaspektet fremkommer som følge af reglerne om erstatning ved nedslagning af dyr som led i bekæmpelse af dyresygdomme, tilskud til ejere af gamle husdyrracer og fritagelse for betaling af retsafgift ved afholdelse af frivillig auktion.

Udmøntning af bemyndigelserne i lovforslaget vil ligesom udmøntningen af bemyndigelser i de gældende love kunne nødvendiggøre notifikation for Kommissionen. En sådan notifikation vil især kunne blive aktuel som følge af Europaparlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter.

Forslagets bestemmelser om bekæmpelse af sygdomme og zoonotiske smitstoffer er tidligere notificeret efter EU's regler om statsstøtte, se statsstøtte-sag nr. N 209/98-Danmark og nr. N 272/2003-Danmark. Denne sidste sag vedrører notifikation af nedslagning af sunde dyr omkring et udbrudssted, hvortil hjemmel blev indført ved ændringsloven i 2002. Kommissionen har endnu ikke afsluttet behandlingen af denne sag. Forslagets bestemmelser om tilskud til avlere, som har dyr af gamle danske husdyrracer, er også tidligere notificeret efter statsstøttere reglerne, se statsstøttesag nr. N 331/2000-Danmark.

9. Kommunikationsplan

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har sammen med en række andre ministerier igangsat et pilotprojekt med kommunikationsplaner.

Målgruppen for det foreliggende lovforslag er først og fremmest dyreholdere og besætningsejere og deres organisationer og brancheforeninger.

Det er tanken, at information om de nye regler sker i forbindelse med udsendelse af den endelige lov til landbrugets organisationer og brancheforeninger med anmodning om, at disse omtaler reglerne i fagbladene.

Ved udsendelsen gøres der opmærksom på, at loven er en sammenskrivning af 5 love inden for Fødevareministeriets område. Ved samlingen af lovstoffet opnås en bedre overskuelighed og en lettere forståelsen af loven. Der gøres videre opmærksom på, at det herefter vil være muligt ved dom at frakende besætnings-ejere, der groft eller gentagne gange har overtrådt loven eller regler udstedt i medfør af loven, retten til at eje eller holde dyr.

Strafferammen for særligt alvorlige overtrædelser af loven eller regler fastsat i medfør af loven er hævet til 2 års fængsel svarende til strafferammen i fødevarereloven og dyrlægeloven.

Endvidere overvejes forskellige presseinitiativer og udsendelse af information på ministeriets og Fødevarerdirektoratets hjemmesider.

10. Lovovervågning

For at undersøge om sigtet med loven bliver overholdt, skal der gennemføres en undersøgelse af, hvil-

ken indvirkning loven har haft på udviklingen i dyreholdet og overholdelsen af lovens regler.

Da virkningen af lovens regler først vil vise sig efter en vis periode, foreslås det, at der 3 år efter lovens ikrafttræden skal foretages en undersøgelse af, i hvilket omfang loven har haft indflydelse på denne udvikling.

Når denne undersøgelse er foretaget, vil der, efter høring af de parter, der har været inddraget i forbindelse med lovforslagets udarbejdelse, blive afgivet en rapport til Folketingets Fødevarerudvalg herom.

11. Høring

Landbrugsraadet, Dansk Landbrug, Dansk Kvæg, Dansk Landbrugsrådgivning, Landsudvalget for svin, Landscentret for Heste, Landsforeningen af Danske Hjørteavlere, Landsforeningen Dansk Fåreavl, Danmarks Gedeavlerforening, Danmarks Kaninavlerforening, Mejeriforeningen, Danske Slagterier, Det Danske Fjerkræråd, Dansk Slagtefjerkræ, Køddbranchens Fællesråd, Dansk Industri, Danmarks Pelsdyravler-

forening, Producentforeningen Danske Erhvervsstrudse, Danmarks Jægerforbund, Danske Slagtermestres Landsforening, Den Danske Dyrlægeforening, Forbrugerrådet, Danmarks Fiskeriforening, Danske Fiskeres Producentorganisation, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Foreningen for Danmarks Fiskemel- og Fiskeolieindustri, Dansk Dambrugerforening, Dansk Havbrugerforening, Organisationen Dansk Akvakultur, Dansk Åleproducentforening, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Krebsavlerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Foreningen Dansk Skaldyropdræt, Veterinærmedicinsk Forening, Dyrenes Beskyttelse, Det Veterinære Sundhedsråd, Handelskammeret, Nærings- og Nydelsmiddelarbejderforbundet, Landsorganisationen i Danmark, Dansk Arbejdsgiverforening, Politimesterforeningen og Dommerforeningen.

12. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

Nedenstående skema indeholder et samlet skøn over dette lovforslag.

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Hjemmel til krav til produkter til jordbrugsformål og til behandling af spildevand fra slagterier m.v.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget har EU-retlige konsekvenser, jf. punkt 8	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Formål og område

Til § 1

Lovforslaget samler de bestemmelser på Fødevarerministeriets område, der regulerer dyrehold, jf. de al-

mindelige bemærkninger. Tankegangen bag forslaget er, at når man holder dyr, påtager man sig et omfattende ansvar for de fødevarerikkerhedsmæssige og veterinære forhold i denne forbindelse.

I stk. 1 foreslås det, at lovens sigte, udover at sikre dyrenes sundhed, også vil være at tilgodese fødevarerikkerheden. Dette sker gennem forebyggelse, overvågning og bekæmpelse af såvel sygdomme hos dyre-

ne, som infektioner hos dyr, som kan true menneskers sundhed.

I stk. 2 foreslås, at loven udover hensynet til dyrenes sundhed og fødevarer sikkerheden har som formål at sikre grundlaget for afstamning og kvalitet i dyreholdet. Dette kan bl.a. ske gennem såvel krav til afstamning og kvalitet af husdyr, sæd, embryoner og oocytter. Loven skal sikre grundlaget for den animalske landbrugsproduktion.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse svarer indholdsmæssigt til § 4 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen omfatter først og fremmest de dyr, der traditionelt holdes i erhvervs- eller produktionsmæssigt øjemed, som f.eks. kvæg, svin, fjerkræ, får eller pelsdyr samt fødevarer og andre produkter af dyr. Også de mere utraditionelle former for hold af dyr, der i de senere år har vundet indpas som alternative produktionsformer, f.eks. opdræt af hjortedyr og strudsefugle er omfattet af lovens bestemmelser vedrørende hold af dyr. Fisk og andre akvakulturdyr, der holdes i dambrug eller lignende, vil ligeledes være omfattet af bestemmelsen.

Da også andre dyr end produktionsdyr kan videreføre smitsomme sygdomme, er det nødvendigt, at visse af lovens regler kan bringes i anvendelse også over for andre dyr. F.eks. kan papegøje og andre fugle angribes af, og dermed videreføre, ornitose, som kan overføres til mennesker, ligesom f.eks. hunde og ræve kan videreføre rabies.

Ved hold af dyr forstås generelt, at der er tale om dyr i menneskelig varetægt. Loven finder således også anvendelse på dyr, der holdes som hobbydyr, i zoologiske haver og i cirkus, dyreparker og lignende steder.

Anvendelse af lovens bestemmelser på dyr, der ikke er i menneskelig varetægt, vil ske under hensyn til lovens formål, som angivet i § 1, stk. 1, der er at sikre sundhedstilstanden blandt dyreholdet og beskytte menneskers sundhed mod sygdomme og infektioner hos dyr. Lovens bestemmelser vil således ikke kunne finde anvendelse på foranstaltninger til bekæmpelse af sygdomme hos f.eks. vildtlevende dyr, som alene har betydning for vildtbestanden. Disse foranstaltninger henhører under jagt- og miljølovgivningen.

Bier er ikke omfattet af loven, men reguleres i medfør af lov om biavl, der administreres af fødevarerministeren med bistand af bl.a. Statens Bisyngdomsnævn.

Til kapitel 2

Hold, registrering, mærkning og omsætning af dyr

Til § 3

Den foreslåede bestemmelse er ny. Princippet om, at virksomheder, ejere eller brugere af dyr er ansvarlige for at overholde gældende lovgivning, har hidtil været underforstået. I en del tilfælde har det dog givet anledning til tvivl, om den offentlige kontrol medfører indskrænkning i dette ansvar. Dette gælder særligt på områder, hvor kontrolintensiteten er omfattende, eller kontrollen ikke kun omfatter stikprøvekontrol. Som eksempler kan nævnes tilsynet med destruktionsanstalter samt kontrol med mælkeleverende besætninger.

Bestemmelsen foreslås således indsat for at skabe større klarhed på området, og den indebærer, at virksomheden, dyreejeren eller -brugeren uanset omfanget af den offentlige kontrol kan drages til ansvar for overtrædelse af nærværende lov.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 18 i den gældende lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om mærkning og registrering af dyr, som flyttes, omsættes, herunder føres til slagting, eller tilføres samlinger af dyr, således at dyrenes oprindelse eller identitet til enhver tid kan fastslås, også i de efterfølgende handelsled. Bestemmelsen har oprindeligt været møntet på klobbærende dyr, men vil kunne anvendes på alle dyrearter, der holdes som husdyr, og hvor det vil være hensigtsmæssigt at stille krav om registrering og mærkning.

Der er hidtil fastsat regler for mærkning af klobbærende dyr, idet disse kan angribes af en række sygdomme, som det af dyresundhedsmæssige eller fødevarer sikkerhedsmæssige årsager kan være ønskeligt at gribe ind overfor. I medfør af bestemmelsen er bl.a. udstedt bekendtgørelse nr. 759 af 10. september 2002 om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får og geder. Der er endvidere fastsat regler om mærkning af dyr af hestslægten, der er behandlet med visse lægemidler, der udelukker dem fra konsum.

Identifikationen kan f.eks. være i form af øremærker af bestandigt materiale, tatovering eller chipmærkning.

De gældende bekendtgørelser er til dels en gennemførelse af reglerne i Rådets direktiv 92/102/EØF om identifikation og registrering af dyr samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/15/EF om ændring

af Rådets direktiv 64/432/EØF om veterinærpoliti-mæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin, samt forordning 1760/2000 om indførelse af en ordning for identifikation af kvæg og mærkning af oksekød og oksekødprodukter og om op-hævelse af forordning 820/97.

Det er af afgørende betydning for bekæmpelse af el-ler kontrol med en sygdom, at et dyrs identitet og op-rindelse kan fastslås med størst mulig sikkerhed. Og-så, når dyr afhændes til slagtning, må deres oprindelse kunne spores. Dette er af åbenbar betydning, såfremt der ved kontrollen på slagteriet konstateres eller op-står mistanke om sygdom, hvor hurtig indgriben over for oprindelsesbesætningen og eventuelle kontaktbe-sætninger er påkrævet.

Tilsvarende gælder ved opsporing af smitteveje, når mennesker bliver syge, f.eks. af salmonellainfektion, efter indtagelse af animalske fødevarer.

Endvidere har mærkning betydning, når blodprøver udtages til laboratiemæssig undersøgelse i forbin-delse med slagtning eller som led i sygdomsbekæm-pelse, -overvågning eller kontrol. Som led i bekæm-pelse af Aujeszky's sygdom er der f. eks. i bekendtgø-relse nr. 1195 af 29. december 1995 fastsat regler om mærkning og blodprøveudtagning i forbindelse med slagtning og eksport af søer og orner.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse svarer som udgangs-punkt til § 17 i den gældende lov om sygdomme og in-fektioner hos dyr, idet bestemmelsen dog nu er udfor-met som en ren bemyndigelse til ministeren. Under alle omstændigheder skulle der også efter den gælden-de formulering fastsættes regler af ministeren, idet be-STEMMELSEN IKKE KUNNE STÅ ALENE.

Muligheden for at kræve registrering af tilgang og afgang af dyr omfatter alle besætninger. Eventuelle regler for besætninger med andre dyrearter end kvæg, svin, får og geder, vil blive tilpasset besætningernes art. Således vil der ikke blive stillet samme krav til re-gistreringens detaljeringsgrad i fjerkræbesætninger som i besætninger med større dyr. Det bemærkes, at bestemmelsen supplerer forordning nr. 1760/2000 om indførelse af en ordning for identifikation af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødprodukter og om ophævelse af forordning 820/97, jf. bemærknin-gerne til § 6.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til bestemmelsen i § 16 i lov om sygdomme og infek-tioner hos dyr. Der er dog i bestemmelsens stk. 2 ind-

sat hjemmel til at fastsætte regler om udsendelse af erindringsskrivelser, når indberetning til Centralt HusdyrbrugsRegister (CHR) ikke er sket inden udlø-bet af en fastsat frist. Endvidere er der indsat hjemmel til opkrævning af betaling for erindringsskrivelserne. Betalingen vil alene skulle dække omkostningerne ved udsendelsen af erindringsskrivelsen og anslås for tiden at ville udgøre 80 kr.

Bestemmelsen viderefører reglerne for besætnin-gers registrering i CHR. Ifølge bekendtgørelse nr. 308 af 3. maj 2000 om registrering af husdyrbrug i CHR skal der ske registrering i CHR af husdyrbrug med dyr af arterne kvæg, svin, får, geder, fjerkræ, hjortedyr, ræve, ilder, finnracoon eller mink samt akvakulturdyr. Endvidere skal der ske indberetning af oplysning om bl.a. besætningsstørrelser, hvilken dyrlæge, der er til-knyttet besætningen, og veterinære oplysninger af in-teresse i forbindelse med sygdomsbekæmpelse. An-dre dyrearter vil som led i bekæmpelse af husdyrsyg-domme kunne blive omfattet af bekendtgørelsen.

Registerets oplysninger foreslås fortsat som ud-gangspunkt at være offentligt tilgængelige. Enhver kan således få adgang til oplysninger om bl.a. besæt-ningens størrelse og sammensætning.

Med rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 om ind-førelse af en ordning for identifikation af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødprodukter og om ophævelse af forordning 820/97, er der indført et sy-STEM TIL REGISTRERING OG IDENTIFIKATION AF KVÆG. Systemet indebærer, at alt kvæg født efter 1. januar 1998, skal registreres individuelt i en central database, og at alle tilgange til og afgang fra besætninger skal indbe-rette til det centrale register.

Efter Europaparlamentets og Rådets direktiv 2000/15/EF skal flytninger af grupper af svin også indberettes til det centrale register.

I tilknytning til CHR er der oprettet registre over zoonoser hos fjerkræ og svin med henblik på registre-ring af salmonellaforekomst hos disse dyrearter. Der gælder for disse registre samme regler, som fastsættes for CHR.

Til § 7

Den foreslåede bestemmelse viderefører hidtidige regler i § 20 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Godkendelseskravet vil kun omfatte etablering af permanente samlesteder (permanente markedsplad-ser, auktionslokaler eller samlestalde for dyr), hvori-mod der for lejlighedsvisse markeder m.v. alene kræ-ves en anmeldelse af markedets afholdelse. Ministe-ren foreslås bemyndiget til at forbyde eller begrænse

omsætning af dyr til levebrug på permanente samlesteder, således at spredning af sygdomme kan undgås.

Der foreslås endvidere hjemmel til fastsættelse af krav om tilsyn, indretning og drift af både permanente samlesteder og lejlighedsvisse markeder m.v.

Til § 8

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til § 21 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen giver fødevareministeren mulighed for at stille krav om, at personer, selskaber, foreninger og andre sammenslutninger, der erhvervsmæssigt omsætter klovbærende dyr, skal godkendes og registreres. Bestemmelsen vil bl.a. kunne anvendes til at fastsætte regler om krav om godkendelse af personer, selskaber og foreninger m.v., der erhvervsmæssigt omsætter kvæg og svin. Dette krav følger af Rådets direktiv 97/12/EF af 17. marts 1997 om ændring og ajourføring af Rådets direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin. I godkendelsen vil der bl.a. skulle stilles krav om, at der forefindes egnede anlæg og faciliteter til håndtering af dyrene. Bestemmelsens stk. 4 giver mulighed for at stille krav om eller gennemføre eventuelle EU-krav om registrering af personer m.v., der ikke-erhvervsmæssigt omsætter kvæg og svin eller omsætter andre dyr erhvervsmæssigt eller ikke-erhvervsinæssigt

Til § 9

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til § 11 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen omfatter akvakulturdyr, der holdes som husdyr, og giver adgang til at fastsætte regler om indretning og drift af havbrug, dambrug og andre anlæg med akvakulturdyr særligt med sygdomsforebyggende sigte. Reglerne vil omfatte sygdomsforebyggende betingelser, f.eks. krav om overdækning af dambrug med snore og krav til spildevandsafledning fra opskæringsvirksomheder. Registrering af akvakulturanlæg m.v. vil muliggøre opsporing af smitekilder og bekæmpelse af sygdomme. Der henvises til bekendtgørelse nr. 401 af 18. juni 1993 om registrering af akvakulturbur og betaling af veterinærkontrol m.v.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse er en modernisering af den tilsvarende bestemmelse i lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr, jf. nr. 297 af 7. december 1955. Det hidtidige krav om anbefaling fra landbo- og husmandsforeninger i vedkommende landsdel foreslås ophævet.

Til § 11

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til § 34 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Bioteknologi, herunder især genteknologien, indebærer muligheder for mere målrettet at gribe ind i organismers arveanlæg. Det er således nu bl.a. muligt at overføre gener med kendt funktion fra planter, dyr og mikroorganismer til celler af samme eller anden art. En væsentlig del af forskningen på området tager sigte på anvendelse inden for jordbruget, og resultaterne af denne forskning må forventes at kunne få stor betydning for jordbrugsproduktionen.

Husdyravl ved direkte anvendelse af gensplejsning er yderst kompliceret. Det forventes på langt sigt at blive muligt at forbedre specifikke egenskaber såsom frugtbarhed, tilvækst, kødfylde, foderudnyttelse og sygdomsresistens. Det vides ikke, i hvilket omfang disse muligheder vil blive anvendt.

Formålet med bestemmelsen er at give mulighed for at fastsætte regler om, at alle genteknologisk fremstillede dyr skal vurderes ud fra de hensyn som loven skal varetage, før dyrene kan anvendes, indføres eller udføres. Det samme gælder dyr, der har fået implanteret genteknologisk fremstillede organismer. Det er forudsat, at der kan blive tale om en anmeldelses- eller godkendelsesordning. Det forudses, at der i sagerne på området vil blive tale om en afgørelse fra sag til sag og en helt individuel behandling.

Bestemmelsen må ses på baggrund af, at det ikke på forhånd kan afvises, at der kan være uønskede virkninger af fødevarer sikkerhedsmæssig eller dyresundhedsmæssig art forbundet med anvendelsen af genteknologi på husdyrområdet. Sigte er således at kunne etablere indseende med alle genteknologisk frembragte husdyr med henblik på at bevare det sundhedsmæssige høje stade for husdyrproduktionen her i landet.

I henhold til lov om miljø- og genteknologi, jf. lov bekendtgørelse nr. 981 af 3. december 2002, hvorved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF gennemføres i dansk ret, skal udsætning af dyr godkendes af miljøministeren. Efter den foreslåede bestemmelse vil der derfor alene kunne træffes bestemmelse eller fastsættes regler om godkendelse/anmeldelse af anvendelse m. v. af dyr i dyrehold for de tilfælde, hvor miljøministeren har meddelt godkendelse til udsætning. Da tilsvarende betæneligheder som anført ovenfor gør sig gældende for klonede dyr med hensyn til f. eks. genetisk brist, der gør dyrene mere udsatte for sygdomme, er sådanne dyr

foreslået inddraget under de regler, der måtte blive fastsat og dermed kravet om godkendelse. Regleren herom vil blive koordineret med videnskabsministerens påtænkte lovgivning vedrørende kloning.

Til kapitel 3

Skadelige dyr

Til § 12

Den foreslåede bestemmelse træder i stedet for bestemmelsen i § 3, stk. 3 i lov om udførsel og indførsel af levende dyr m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 61 af 2. februar 1988, og er en modernisering af denne, idet den er foreslået delt op i et stk. 1 om indførsel af skadelige dyr, og et stk. 2 om foranstaltninger mod skadelige dyr. Samtidig er bestemmelserne afgrænset således, at de alene omfatter dyr, der kan forvolde skade for husdyrholdet. Bestemmelsens anvendelsesområde afgrænses bl.a. af jagtloven, der regulerer vildtlevende dyr, der kan volde skade på afgrøder og husdyr, og af lovbestemmelser om bekæmpelse af muldvarpe og mosegrise.

Til kapitel 4

Hold af visse dyrearter

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 svarer i det væsentlige til bestemmelsen i § 1 i lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter. Efter denne bestemmelse er der pligt til at indhente tilladelse hos ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, inden et landbrugsmæssigt hold af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark, etableres. Efter forslaget er det præciseret, at der i tilladelsen kan fastsættes vilkår.

Stk. 2 viderefører bestemmelserne i § 2 i lov om hold af visse dyrearter. Bestemmelsen giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler for opdræt af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark. De gældende bestemmelser har været anvendt til at fastsætte regler om opdræt af hjortedyr, fjervildt, strudsefugle og ræve.

Bestemmelsen bemyndiger endvidere ministeren til at nedlægge forbud mod opdræt af bestemte arter af vildt, hvis det eksempelvis skønnes, at et sådan opdræt ikke kan ske på en dyreetisk forsvarlig måde, eller hvis det kunne være til skade for den eksisterende vildtbestand. Forbud mod opdræt kan være begrænset, f.eks. til et forbud mod, at bestemte arter af vildt opdrættes på samme bedrift. Der vil også kunne udste-

des et forbud mod opdræt af bestemte dyr i visse dele af landet. Den tilsvarende gældende bestemmelse har været anvendt til at forbyde hold af harer i anlæg og zobel.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til § 3 i lov om opdræt af visse dyrearter. Forbud mod indførsel af de omhandlede dyr eller avlsmateriale heraf kan omfatte forbud mod indførsel af alle dyr og alt avlsmateriale af en bestemt dyreart, når indførslen sker med henblik på opdræt. Et sådant forbud kan være begrundet i hensynet til dyrevelfærd eller til vildtbestanden her i landet.

Til § 14

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 5, stk. 1, i lov om opdræt af visse dyrearter, og giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler for indretning og drift af med opdræt af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr, herunder ræve. Den gældende bestemmelse har været anvendt til at fastsætte regler om f.eks. indretning af bedrifter, arealkrav og pasning af dyrene, samt krav til indhegning af bedrifter med hold af hjortedyr, fjervildt, strudsefugle og ræve.

Stk. 2 svarer til § 5, stk. 3 i lov om opdræt af visse dyrearter. Det fremgår heraf, at de væsentligste kriterier, som skal lægges til grund ved fastsættelse af regler efter stk. 1, er hensynet til forebyggelse af husdyrsygdomme og til sikring af den naturlige fauna mod uønsket påvirkning.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til § 5, stk. 4, i lov om opdræt af visse dyrearter. Efter bestemmelsen er der forbud mod opdræt af fjervildt i mørke. Forbudet har baggrund i en udtalelse fra Det Ethiske Råd vedrørende Husdyr om opdræt af fasaner og agerhøns, hvor det blev anført, at opdræt i mørke ikke bør finde sted, da det forringer fuglenes evne til at overleve i naturen.

Til § 15

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 6 i lov om opdræt af visse dyrearter. Efter bestemmelsen er der stillet krav om, at personer, som forestår driften af hold af hjortedyr, fjervildt, strudsefugle og ræve, skal have gennemgået et af ministeren godkendt kursus i opdræt af disse dyrearter. Personer, som i en længere periode har forestået eller medvirket ved hold af hjortedyr, fjervildt eller ræve, kan undtages fra kravet om at gennemgå kursus.

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 7 i lov om opdræt af visse dyrearter.

Det fremgår af stk. 1, at enhver som udsætter opdrættet vildt på den fri vildtbane eller afhænder op-

drættet vildt med henblik på udsætning har ansvaret for, at de pågældende dyr efter udsætningen har den nødvendige etablerings- og overlevelsessevne. Bestemmelsen omfatter ikke hensynet til beskyttelse af den fritlevende vildtbestand, som er reguleret i jagtloven.

Bestemmelsen i stk. 2 bemyndiger ministeren til at fastsætte regler for transport og aflivning af opdrættet vildt. Bestemmelsen er bl.a. anvendt som hjemmelsgrundlag for fastsættelse af bestemmelser om aflivning af opdrættet vildt, jf. bekendtgørelse nr. 1009 af 11. december 2002 om kød af vildt, opdrættet vildt og kaniner. Ved bekendtgørelsen implementeres bl.a. Rådets direktiv 91/495/EØF af 27. november 1990 om sundhedsmæssige og dyresundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af kaninkød og kød af opdrættet vildt.

Bestemmelsen er endvidere anvendt til at fastsætte særlige regler for forsvarlig transport af strudsefugle og hjortedyr ud over de regler, der fremgår af Justitsministeriets regler om beskyttelse af dyr under transport.

Til § 17

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 8 i lov om opdræt af visse dyrearter.

Bestemmelsen i stk. 1 indebærer, at vildt, som opdrættes, ikke er omfattet af jagtloven, så længe det er i menneskelig varetægt.

Det fremgår af stk. 2, at undslupne hjortedyr betragtes som husdyr i indtil 2 måneder efter udslippet, hvorefter de betragtes som vildtlevende dyr. For at ejere af undslupne hjortedyr lovligt kan indfange eller nedskyde dyrene i henhold til denne bestemmelse, stilles der krav om, at der forud skal være sket indberetning til ministeren, jf. bekendtgørelse nr. 591 af 9. juli 1993 om opdræt af hjortedyr. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i lov nr. 341 af 14. maj 1992 om opdræt af vildt og ræve og opretholdt ved lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter.

Til § 18

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 4 i lov om opdræt af visse dyr. Det påhviler den ansvarlige for udførslen af opdrættet vildt til jagtformål i andre lande at sikre, at udførslen ikke sker til lande med jagtformer, der er forbudt i Danmark. Blandt sådanne jagtformer kan nævnes parforcejagt og coursing. Parforcejagt er en forfølgelsesjagt med heste. Den kendes bl. a. fra Frankrig. Coursing er en forfølgelsesjagt med hunde. Den er bl. a. anvendt i Storbritannien. Bestem-

melsen er dyreetisk begrundet, jf. EF-Traktatens artikel 30 om bl. a. den offentlige sædelighed.

Til § 19

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til § 13 i lov om opdræt af visse dyrearter. En række indhegninger med hjortedyr, som f.eks. Jægersborg Dyrehave, er etableret primært med jagtmæssige eller rekreative formål for øje. Bestemmelsen er anvendt til at undtage denne og andre dyrehaver helt eller delvis fra reglerne om hold af hjortedyr.

Ved afgørelse af, om en indhegning kan opnå dispensation fra reglerne om hjorteopdræt, er der hidtil lagt afgørende vægt på, at ejeren kan godtgøre, at den ikke vil blive drevet med henblik på kødproduktion eller salg af levende dyr. Der kan knyttes særlige vilkår til dispensationer, herunder at jagtlovens regler for indhegning af hjortedyr skal overholdes, samt at arealet har en vis minimumsstørrelse, som i bekendtgørelse nr. 591 af 9. juli 1993 om opdræt af hjortedyr er fastsat til mindst 50 ha.

Til kapitel 5

Husdyravl

Til § 20

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 1 i lov nr. 299 af 24. april 1996 om husdyravl. Efter bestemmelsen kan der fastsættes regler om krav til afstamning og kvalitet for husdyr, der overdrages eller flyttes samt for sæd, befrugtede æg (embryoner) og ubefrugtede æg (oocytter) heraf. Ved overdragelse forstås såvel den overdragelse, der sker mod vederlag som den, der sker vederlagsfrit. Endvidere er ind- og udførsel dækket af begreberne overdragelse og flytning.

Der er endvidere mulighed for fastsættelse af regler om metoder for bedømmelse af afstamning og kvalitet.

Til § 21

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til § 2 i lov om husdyravl. Bestemmelsen er anvendt til at fastsætte regler om godkendelse af organisationer eller foreninger, der fører eller opretter stambøger. Det foreslås præciseret, at der føres tilsyn med foreningernes virksomhed.

Med hensyn til godkendelse af stambogsførende organisationer henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3. Gældende ret.

På området gælder en række Rådsdirektiver, bl. a.:

Rådets direktiv 77/504/EØF af 25. juli 1977 om racerent avlsskæg.

Rådets direktiv 91/174/EØF af 25. marts 1991 om de zootekniske og genealogiske betingelser for handel med racerene dyr og om ændring af direktiv 77/504/EØF og 90/425/EØF.

Rådets direktiv 88/661/EØF af 19. december 1988 om zootekniske normer for avlssvin.

Rådets direktiv 90/118/EØF af 5. marts 1990 om godkendelse af racerene avlssvin til avlsbrug.

Rådets direktiv 90/119/EØF af 5. marts 1990 om godkendelse af hybridavlssvin til avlsbrug.

Rådets direktiv 89/361/EØF af 30. maj 1989 om racerene avlsfår og -geder.

Rådets direktiv 90/427/EØF af 26. juni 1990 om zootekniske og genealogiske betingelser for samhandelen indenfor Fællesskabet med enhovede dyr.

Direktiverne er implementeret ved følgende bekendtgørelser:

Bekendtgørelse nr. 438 af 28. maj 1996 om racerent avlsskæg.

Bekendtgørelse nr. 439 af 28. maj 1996 om racere- ne avlssvin og hybridavlssvin.

Bekendtgørelse nr. 440 af 28. maj 1996 om betin- gelser for stambogføring m.v., som kan påvirke sam- handelen med visse husdyr.

Bekendtgørelse nr. 441 af 28. maj 1996 om racere- ne avlsfår og -geder.

Bekendtgørelse nr. 566 af 5. juli 1999 om avlsmæs- sige betingelser for omsætning af hovdyr.

Til § 22

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til § 3 i lov om husdyravl. Bestemmelsen vil fortsat blive anvendt til f. eks. at fastsætte regler om stambø- ger for kvæg, svin, får, geder, heste og visse andre dy- rearter, herunder hunde og katte. Det foreslås præcise- ret, at der føres tilsyn med stambogførelsen.

Til § 23

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 4 i lov om husdyravl. Bestemmelsen vil fortsat blive anvendt til at fastsætte regler om f. eks. stamtavler for kvæg, svin, får, geder, heste og visse andre dyrearter, herunder hunde og katte.

Til § 24

Den foreslåede bestemmelse giver ministeren be- myndigelse til at yde støtte til bevaring af gamle hus- dyrracer. Bestemmelse erstatter tekstanmækning nr.

118 på finansloven, der indeholder den nuværende hjemmel til støtteudbetaling til bevaring af gamle hus- dyrracer. Tekstanmærkningen er første gang optaget på finansloven for 2001.

Fødevarerministeren nedsatte i 2002 et strategiud- valg, der fremlagde et forslag til en ny strategi om be- varelse af husdyrgenetisk ressourcer i februar 2003.

Den levende bevaring hos private avlere vil fortsat kunne modtage støtte i form af dyreenhedstilskud. Tilskuddet foreslås indtil videre fortsat i nuværende omfang, dvs. max 3000 kr. årligt pr. dyreenhed. Det vil bero på en konkret vurdering i et nyt genressource- udvalg under hensyntagen til de til rådighed værende bevillinger, om der skal foretages begrænsninger i forhold til hvilke racer, der kan modtage støtte eller i størrelsen af støtten.

For at opnå dyreenhedstilskud foreslås avlerne at skulle opfylde objektive kriterier som f.eks., at dyrene på forhånd skal være godkendt som værende en del af det koordinerede avlsarbejde for bevarelse af pågæl- dende race. Endvidere foreslås der stillet krav om do- kumentation af afstammingsforhold både for dyret selv og dettes afkom. Disse krav betragtes som basale forudsætninger for, at der er sikkerhed for, hvordan racerne bevares. Udvalget til Bevarelse af Gamle Danske Husdyrracer (Genressourceudvalget) skal fremkomme med forslag til kriterier for modtagere af tilskud.

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fast- sætte nærmere regler om administrationen af tilskuds- ordningen, herunder stille krav om, at tilskudsmodta- ger har en konto i et pengeinstitut, hvortil udbetalin- gen kan ske. Det foreslås videre, at der skal kunne kræves tilbagebetaling af uberettiget oppebårne til- skud med påløbne renter.

Til kapitel 6

Sygdomme og infektioner hos dyr

Til § 25

Bestemmelsen erstatter § 3 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. De foranstaltninger, der kan iværksættes i forbindelse med sygdomme, omfatter principielt alle sygdomme og sygelige tilstande, der kan ramme dyr. Det er uden betydning, hvorledes syg- dommen er opstået. Det vil sige, at udover de smit- somme sygdomme er også arvelige, miljø- og produk- tionsbaserede sygdomme, sygdomme, der er forårsag- et af toksiske stoffer (forgiftninger) eller parasitter, samt sygdom forårsaget af radioaktiv forurening om-

fattet. Endelig er zoonoser omfattet, dvs. sygdomme og infektioner, der som f.eks. tuberkulose og rabies eller salmonella kan overføres mellem dyr og mennesker.

Det er uden betydning, hvordan sygdommen giver sig udslag. Der vil således også være hjemmel til indgreb over for sygdomme, hvis tilstedeværelse alene kan konstateres i laboratorium. Der kan være grund til at gribe ind over for sådanne sygdomme, som ikke giver egentlig sygdomsudbrud i besætningen, bl.a. fordi sådanne laboratoriereaktioner kan være uønskede i eksportmæssig sammenhæng, eller fordi smitstoffer, som giver anledning til laboratoriereaktionerne, kan udvikle sig på en uhensigtsmæssig måde og således antage en alvorlig karakter med et ændret sygdomsmønster. Ved andre sygdomme, som normalt giver anledning til kliniske symptomer, kan det forekomme, at infektioner hos nogle dyr forløber så ubemærket, at de kun kan erkendes ved laboratorieundersøgelse. Og i disse tilfælde må der være muligheder for at gribe ind, idet disse dyr (sunde smittebærere) kan huse smitstoffer og bringe det videre til andre dyr eller for zoonosers vedkommende til mennesker.

Særlig opmærksomhed er der omkring de smitsomme sygdomme, og de fleste foranstaltninger, der iværksættes mod sygdomme, drejer sig om forebyggelse og bekæmpelse af smitsomme sygdomme. De smitsomme sygdomme, som det offentlige har deltaget i foranstaltninger imod, har i den gældende lov om sygdomme og infektioner hos dyr været optaget på bilag til selve lovtæksten. Bilagene kunne dog ændres af ministeren i overensstemmelse med sygdomssituationen i Danmark og i udlandet. Det foreslås, at disse bilag flyttes over i en bekendtgørelse, som udstedes af ministeren efter sædvanlig bemyndigelse. Der foreslås som hidtil 4 lister, som vil dække følgende grupper af sygdomme:

Liste 1, der omhandler anmeldelse af sygdomme i henhold til § 27 og § 28, stk. 2.

Liste 2, der omhandler anmeldelse af sygdomme i henhold til § 27 og § 28, stk. 3.

Liste 3, der omhandler bekæmpelse efter § 30 af sygdomme af væsentlig samfundsøkonomisk betydning.

Liste 4, der omhandler bekæmpelse efter § 30 af sygdomme, der alene er af produktionsmæssig betydning.

Der foreslås som hidtil ikke ved bekæmpelsesforanstaltningerne skelnet mellem ondartede og mildere smitsomme sygdomme, idet dette i praksis har vist sig uhensigtsmæssigt. Vurderingen af en sygdoms betyd-

ning, herunder hvilke bekæmpelsesforanstaltninger, der bør vælges, kan skifte. Ved anmeldelsesreglerne skelnes derimod mellem alvorlige og mindre alvorlige sygdomme.

Opdelingen i grupper hviler på vurdering af bl.a. sygdommens tendens til spredning og betydning ved international handel, samt hvilke foranstaltninger, der allerede ved mistanke bør iværksættes med henblik på at hindre yderligere smittespredning. Dette kommer bl.a. til udtryk i bestemmelsen i § 28 om dyrlægers pligter.

Sygdommene foreslås i listerne, som i de gældende bilag, anført under den dyreart, som sædvanligvis angribes af sygdommen, men det skal fremhæves, at visse af sygdommene tillige kan angribe andre dyrearter, og at de er underlagt lovforslagets bestemmelser, herunder anmeldepligt i henhold til § 28, stk. 2 og 3, uanset hvilken dyreart, herunder vildtlevende dyr, der mistænkes for at være angrebet af sygdommen eller hos hvilken sygdommen diagnosticeres. Det kan f.eks. nævnes, at kvægpest, der er opført som en kvægsydom, kan inficere svin, således at disse kan spille en rolle ved smittespredning.

Det Internationale Bureau for Dyresundhed, O.I.E. (Office International des Epizooties) er en international organisation omfattende omkring 164 lande, hvis væsentligste formål er at indsamle og formidle information vedrørende visse smitsomme dyresygdomme specielt med henblik på at hindre sygdomme i at brede sig fra land til land ved handel med levende dyr eller animalske produkter. Et væsentligt grundlag herfor er medlemslandenes pligt til rapportering ved sygdomsudbrud.

O.I.E. har opstillet sygdommene i en gruppe A og en gruppe B, der i det væsentligste genfindes i de nævnte lister 1 og 2, der dog har enkelte nationalt begrundede tilpasninger.

På liste 3 og 4 vil der, svarende den til det gældende bilag 2, blive foretaget en opdeling af sygdomme med henblik på, at listerne kan fungere som referenceramme for en række bekendtgørelser om bekæmpelses- og forebyggelsesforanstaltninger.

Til § 26

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 5 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen vedrører undersøgelse af dyrehold, herunder screeninger af bedrifter med dyrehold. I medfør af bestemmelsen kan fastsættes regler om screeningsprægede undersøgelsesforanstaltninger, særligt omkring salmonellaforekomst, jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 44 af 23.

januar 2003 om bekæmpelse af salmonella i konsumhønseshold og opdræt hertil. Gennemførelsen af sådanne foranstaltninger anses fortsat for en forudsætning for en forbedret forebyggelse mod zoonoser og begrænsning af deres udbredelse. Undersøgelse af dyrehold kan ske ved, at dyrene undersøges på bedriften eller forarbejdningsvirksomheden, f.eks. ved ankomsten til et slagteri, jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 1225 af 18. december 2000 om salmonella hos kvæg og svin m.m. I medfør af regler fastsat i henhold til nærværende bestemmelse vil der kunne skrives ind over for positive fund med en række foranstaltninger af lignende karakter som dem, der er opregnet i § 30. Salmonella og de fleste andre zoonoser giver ikke samme kliniske udslag som dyresygdomme, hvorfor de ikke giver anledning til mistanke. De må derfor erkendes ved screening, i visse tilfælde i forbindelse med tilbage-sporing af humane sygdomstilfælde. I visse tilfælde vil det være nødvendigt at aflive dyret for at få fastslået, om det lider af en zoonose. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler herom.

Til § 27

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 6 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr og omfatter forpligtelsen til at tilkalde dyrlæge ved mistanke om sygdom.

Tilkaldereglen, der fremgår af stk. 1, gælder for alle, der som ejere eller bestyrere, medhjælpere, eller i øvrigt på dyreejerens vegne, har opsyn med eller passer dyr, som kan angribes af en af de sygdomme, der er nævnt i liste 1 og 2.

Den til bestemmelsen i stk. 2 svarende gældende bestemmelse har været grundlag for regler om, at tilkaldelse af dyrlæge skal ske, når visse nærmere symptomer forekommer hos dyr, jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 212 af 27. marts 2003 om bekæmpelse af klassisk svinepest, bekendtgørelse nr. 843 af 18. november 1999 om IBR-infektion hos kvæg, bekendtgørelse nr. 746 af 5. september 2002 om BVD hos kvæg og bekendtgørelse nr. 82 af 14. februar 2002 om overvågning og bekæmpelse af BSE hos kvæg. Hensigten med reglerne er fortsat at sikre personer uden veterinærfaglig indsigt en mulighed for at vurdere, hvornår en dyrlæge efter bestemmelsen bør tilkaldes.

Til § 28

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 7 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr og omhandler dyrlægers undersøgelse efter tilkald ved mistanke om sygdom, jf. bekendtgørelse nr. 788 af 13. december 1989 om dyrlægers anmeldelse af husdyrsygdomme m.v.

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at dyrlæger, der tilkaldes på grund af mistanke om forekomst af en sygdom, der er opført på liste 1, skal foretage en undersøgelse med henblik på at be- eller afkræfte sygdommen. Hvis mistanken ikke kan afkræftes, og der er tale om en sygdom, der er nævnt i liste 1, skal dyrlægen omgående underrette kontrolmyndigheden, som træffer beslutning om hvilke forholdsregler, der skal iværksættes.

Hvis mistanken ikke umiddelbart kan afkræftes, og der er tale om en sygdom, der er nævnt på liste 2, skal dyrlægen foretage det fornødne for at søge mistanken be- eller afkræftet, jf. stk. 3. I henhold til bekendtgørelse nr. 788 af 13. december 1989 om dyrlægers anmeldelse af husdyrsygdomme m.v. sker dette ved indsendelse af materiale til undersøgelse på et statsligt laboratorium. For visse sygdomme er det tillige et krav, at kontrolmyndigheden underrettes.

Hensigten med anmeldesystemet er især at sikre muligheden for indgriben i tilfælde af sygdomsudbrud. De sygdomme, der er optaget på liste 1, hører til de sygdomme, hvor der er størst smitterisiko, og hvor eksportmæssige eller andre hensyn taler for en hurtig indgriben fra veterinærmyndighedernes side. Herudover tjener anmeldesystemet til at danne grundlag for udstedelse af pålidelige attester i forbindelse med eksport af levende dyr og animalske produkter samt at opfylde rapporteringspligten over for O.I.E.

Pligten til at underrette veterinærmyndighederne gælder ikke kun den dyrlæge, der tilkaldes med henblik på diagnosticering af sygdommen. Dyrlæger, der f.eks. som led i kødkontrolarbejdet på et slagteri eller i forbindelse med arbejdet på en undervisnings- eller forskningsinstitution får kendskab til eller mistanke om en anmeldeligt sygdom, skal også foretage anmeldelse.

Til § 29

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 8 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Efter bestemmelsen foreslås ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om foranstaltninger ved mistanke om eller forekomst af sygdom.

Bestemmelsen indeholder hjemmelsgrundlaget for regler om, hvordan man skal forholde sig ved mistanke eller viden om forekomst af en af de sygdomme, der er opført på liste 1 og 2. Der kan f.eks. være tale om fastsættelse af, hvorledes prøveudtagning eller eventuel anden undersøgelse skal finde sted, og om indsendelse af materiale. Sådanne bestemmelser er allerede fastsat for en række sygdommes vedkommende, jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 746 af 5. september

2002 om BVD hos kvæg, bekendtgørelse nr. 82 af 14. februar 2002 om overvågning og bekæmpelse af BSE og bekendtgørelse nr. 44 af 23. februar 2003 om bekæmpelse af salmonella i komsumhønseshold og opdræt hertil.

Bestemmelsen kan endvidere danne grundlag for bestemmelser om, hvorledes ejeren af et sygdomsmistænkt dyr skal underrettes om resultatet af laboratorieundersøgelsen, jf. f.eks. § 3, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 843 af 18. november 1999 om IBR-infektion hos kvæg.

Regler om f.eks. institutters og laboratoriers indberetning af disse sygdomme til veterinærmyndighederne kan ligeledes fastsættes med hjemmel i denne bestemmelse. Også laboratorier, institutter m.v. skal foretage indberetning til veterinærmyndighederne, når disse sygdomme diagnosticeres ved undersøgelse af indsendt materiale, jf. § 6 i bekendtgørelse nr. 1384 af 28. december 2000 om godkendelse af og tilsyn med diagnostiske laboratorier m. v.

Bestemmelsen indeholder endvidere hjemmelsgrundlaget for regler om, hvorledes ejere af dyrehold og andre skal forholde sig ved mistanke eller viden om forekomst af zoonotiske smitstoffer.

I visse tilfælde kan det ligesom ved mistanke om forekomst af zoonoser, jf. § 26 og bemærkningerne hertil, være nødvendigt at aflive dyret for at få fastslået, om det lider af en sygdom. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler herom.

Til § 30

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 9 i lov om i sygdomme og infektioner hos dyr og giver adgang til at udstede generelle regler og konkrete påbud og forbud i forbindelse med bekæmpelse af smitsomme eller overførbare sygdomme, som er den gruppe sygdomme, hvor det offentlige er stærkest involveret.

Bestemmelsen i stk. 1 giver ministeren adgang til at udstede konkrete påbud og forbud, men den giver også grundlag for at kunne fastsætte generelle regler om bekæmpelsesforanstaltninger og foranstaltninger, som kan bringes i anvendelse med henblik på begrænsning af udbredelsen af sygdomme og zoonotiske smitstoffer. Foranstaltningerne tænkes anvendes i en udbrudssituation eller i en situation, hvor der er en begrundet mistanke om udbrud, og er især rettet mod sygdomme nævnt i liste 3, jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 212 af 27. marts 2003 om bekæmpelse af svinepest. Overfor sygdomme nævnt i liste 4 har foranstaltningerne bl. a. været anvendt som led i regionale eller landsdækkende bekæmpelseskampagner. Sådanne

kampagner, der iværksættes i samarbejde mellem de veterinære myndigheder og landbrugets organisationer, tager sigte på en systematisk bekæmpelse af en konkret sygdom med henblik på at få den pågældende sygdom udryddet.

Listen over foranstaltninger, som er anført i stk. 2, er ikke udtømmende. Foranstaltninger vedrørende dyr og produkter af dyr, foder, slam og gødning m.v. samt ejendomme kan anvendes også i relation til dyr, som ikke selv er syge, men som udgør en sundhedsmæssig risiko for mennesker. Foranstaltninger i dyrehold kan bl.a. omfatte særlige krav til indsættelse af dyr, f.eks. efter alt ind-/alt ud-princippet, krav om særlige indretninger og procedurer i forbindelse med afhentning af dyr, mælk, æg og andre produkter.

Bestemmelserne indebærer, at der som led i en bekæmpelse af en sygdom, der er optaget på liste 3 eller 4, kan iværksættes nedslagning af dyr, som er konstateret ramt, eller som kan mistænkes for at være ramt af en af de pågældende sygdomme. Nedslagning kan endvidere ske, hvor det er nødvendigt for at diagnosticere en sygdom, jf. § 29. Nedslagning vil normalt kun komme på tale i forbindelse med de i liste 3 nævnte sygdomme.

Det vil bero på et veterinærfagligt skøn, hvornår et dyr kan mistænkes for at være ramt af en sygdom. F.eks. kan et dyr kræves slået ned, hvis det udviser relevante symptomer, uden at det dog med sikkerhed kan afgøres, om det lider af den pågældende sygdom. Det samme vil være tilfældet, hvor der har været kontakt mellem en rask og en sygdomsramt besætning, således at der er stor sandsynlighed for, at den raske besætning er blevet smittet.

Af bestemmelserne i stk. 2, nr. 1, litra h, fremgår det, at der i forbindelse med bekæmpelse af husdyrsygdomme kan ske nedslagning i et område omkring et udbrudssted, uanset at dyrene i området ikke er konstateret, eller er konkret mistænkt for at være, smittet med den pågældende sygdom. Muligheden for nedslagning i et område omkring et udbrudssted er i første omgang kun tænkt anvendt i forbindelse med de i liste 3, anførte sygdomme, men kan, hvis det ud fra en veterinærfaglig vurdering er nødvendigt for en effektiv bekæmpelse, også anvendes på andre sygdomme. Områdets størrelse fastsættes ud fra en veterinærfaglig vurdering af smitteforholdene.

Endvidere kan der f.eks. iværksættes bekæmpelse af ræve i områder, hvor der er mistanke om rabies hos ræve.

Ved vurderingen af, om nedslagning skal iværksættes, vil der blive lagt vægt på, om effektiv bekæmpelse

F. t. l. om hold af dyr

skønnes at kunne finde sted på andre måder, f.eks. ved isolation af angrebne dyr. Ved vurderingen vil der endvidere blive lagt vægt på, om nedslagning er nødvendig for at beskytte mennesker mod smitte eller for at bevare en dyrebestand. Herudover kan andre væsentlige samfundsmæssige hensyn nødvendiggøre øjeblikkelig nedslagning, f.eks. eksportmæssige hensyn.

Bestemmelsen forpligter ikke ministeren til at iværksætte nedslagning, hvis et af ovennævnte hensyn taler for det, men åbner alene en mulighed for ministeren til at påbyde nedslagning. Ved vurderingen af, om nedslagning skal foretages, vil der blive foretaget en afvejning af ovennævnte hensyn over for de omkostninger, der er forbundet med nedslagning af de angrebne dyr. En sådan afvejning vil kunne føre til, at man i stedet vælger at kontrollere eller bekæmpe sygdommen på andre måder, f.eks. ved vaccination. Om erstatning ved nedslagning henvises til § 56.

Muligheden for at kræve ejendomme, områder m.v. afspærret, kan indebære, at adgang til og fra den pågældende lokalitet afskæres, jf. stk. 2, nr. 3, litra e.

I stk. 2, nr. 3, litra f, er hjemmel til at bekæmpe sygdomme hos akvakulturdyr ved tørlægning af dambrug. Bestemmelsen tænkes anvendt, hvor det ikke er nødvendigt at aflive og destruere dyrene på grund af sygdommen. Dyrene vil således kunne afsættes, hvor efter dambruget vil blive krævet tørlagt, rensat og desinficeret, inden der på ny vil kunne indsættes dyr.

I stk. 2, nr. 3, litra g, præciseres, at der kan ske afspærring for tilladning og afledning af vand som bekæmpelsesforanstaltning i akvakulturanlæg.

Der er i medfør af bestemmelsen i stk. 3 fastsat regler om begrænsning af flytning af dyr, jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 1195 af 29. december 1995 om Aujeszky's sygdom. Der kan i medfør af bestemmelsen fastsættes regler om flytning af dyr.

I stk. 4 foreslås der givet ministeren hjemmel til særlige foranstaltninger og meddele påbud og forbud i forbindelse med forekomst af andre sygdomme eller sygelige tilstande end de smitsomme eller overførbare sygdomme. Situationer, hvor det er nødvendigt at iværksætte sådanne foranstaltninger m.v., forekommer ikke ofte. Som nævnt i bemærkningerne til § 25 er der tale om en række ganske forskellige sygdomme eller sygelige tilstande, arvelige sygdomme, miljø- og produktionsbaserede sygdomme, sygdomme, der er forårsaget af toksiske stoffer (forgiftninger) eller parasitter, samt sygdom forårsaget af radioaktiv forurening. Der er ikke udstedt generelle regler, der omfatter disse situationer, bortset fra bekendtgørelse nr. 835 af

5. oktober 1992 om arvelige sygdomme hos tamkvæg. Bekendtgørelsen etablerer et sundhedsprogram til undersøgelse, registrering og begrænsning af arvelige sygdomme hos tamkvæg. Med den foreslåede bestemmelse vil der kunne gribes hurtigt ind overfor f. eks. forgiftningssituationer forårsaget af indtagelse af radioaktivt foder.

Til § 31

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 14 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Efter bestemmelsen vil der med henblik på at forebygge udvikling og spredning af smitsomme sygdomme kunne fastsættes regler om indretning og drift af samt dyrlægetilsyn med zoologiske haver, dyreparker m.v. Der vil således i medfør af bestemmelsen kunne fastsættes regler om drift af dyreparker og zoologiske haver o. lign. med henblik på at hindre fodring af dyrene med inficerede madvarer. Der er fastsat regler herom i bekendtgørelse nr. 836 af 6. oktober 1992 om dyrlægetilsyn m.v. af zoologiske haver, dyreparker og lignende og bekendtgørelse nr. 904 af 28. september 2000 om besøgslandbrug. Bestemmelsen giver ligesom den tilsvarende gældende bestemmelse hjemmel til at opkræve betaling for kontrollen.

Til § 32

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 10 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Den giver mulighed for at fastsætte regler om eller forbyde dyrehold på steder, hvor der kan være særlig fare for smitteoverførsel eller, hvor der kan være risiko for radioaktiv forurening, kviksløv- eller blyforurening og lignende. Endvidere kan bestemmelsen anvendes til at forbyde bestemte dyrearter i dyreparker, hvor der er publikumsadgang, og derfor smitterisiko.

Til § 33

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 13 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Den omhandler overvågning samt forebyggende foranstaltninger, f.eks. bestemmelser om vaccination. Bestemmelsen kan danne grundlag for fastsættelse af regler for bl.a. prøveudtagning i forbindelse med overvågningsundersøgelser (screeninger). Der er i medfør af den gældende bestemmelse fastsat bl.a. følgende regler: Bekendtgørelse nr. 836 af 19. oktober 1993 om hvalpesyge hos pelsdyr, bekendtgørelse nr. 739 af 21. august 2001 om undersøgelse af får og geder for brucellose og bekendtgørelse nr. 746 af 5. september 2002 om BVD hos kvæg.

Til § 34

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 12 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen giver adgang til at fastsætte regler om særlige sygdomsforebyggende foranstaltninger bl.a. i forbindelse med krav til staldbygninger eller regler om forebyggelse af latente sygdomme, der skyldes dyrenes fysiske omgivelser.

Bestemmelsen tager bl.a. sigte på regler for staldforhold, der kan hindre spredning af smitsomme sygdomme som anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4 i forbindelse med afhentning af dyr, mælk eller gødning fra besætninger. Bestemmelsen sigter ikke mod regler af dyreværns-mæssig eller dyreetisk karakter, idet disse forhold reguleres i Justitsministeriets lovgivning. Der er i medfør af bestemmelsen udstedt bl.a. bekendtgørelse nr. 361 af 9. maj 1996 om samling og omsætning af fjerkræ, bekendtgørelse nr. 816 af 30. oktober 1997 om hold af svin på friland, bekendtgørelse nr. 704 af 8. september 1997 om bekæmpelse af svinepest og bekendtgørelse nr. 773 af 29. august 2001 om rengøring og desinfektion af transportmidler til klovbærende dyr samt om afhentning af klovbærende dyr.

Ved lov nr. 966 af 4. december 2002 om ændring af lov om sygdomme og infektioner hos dyr m.v. blev indsat en bestemmelse, der giver hjemmel til at fastsætte regler om karenstider for fraførsel af dyr fra besætninger, hvortil der er tilført dyr. De tidsmæssige begrænsninger kan være forskellige for de dyr, der allerede er i besætningen, og det tilførte dyr. Denne bestemmelse tager således sigte på regler, der kan forebygge og hindre spredning af smitsomme sygdomme i forbindelse med til- og fraførsel af dyr til besætninger.

I stk. 2 foreslås en ny hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om sygdomsforebyggende behandling af spildevand fra f. eks. slagterier. Særlig i forbindelse med udbruddene af sygdommen Bovin Spongiform Encephalopati (BSE) og Det Europæiske Fællesskabs regler om animalske biprodukter er man blevet opmærksom på problematikken omkring udledning af spildevand til de offentlige rensningsanlæg. Der kan være tale om f. eks. frasortering af partikler og varmebehandling. Bestemmelsen kan også have betydning i forbindelse med udledning af spildevand til vandløb fra virksomheder, der slagter og opskærer eller på anden måde behandler fisk fra akvakulturbrug.

Til § 35

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 19, stk. 2, i lov om sygdomme og infektio-

ner hos dyr. Den har f.eks. dannet baggrund for regler, som dem, der var fastsat i bekendtgørelse nr. 95 af 19. februar 1991 om IBR-infektion hos kvæg, hvorefter dyr fra besætninger, der var smittet med IBR (infektion med Bovint Herpesvirus 1), ikke måtte flyttes ind i bekæmpelses- og overvågningsområderne, medmindre dette skete direkte til slagting. Der finder ikke for tiden regionsvis bekæmpelse sted af husdyrsygdomme, jf. for så vidt angår IBR bekendtgørelse nr. 843 af 18. november 1999 om IBR-infektion hos kvæg

Til § 36

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 15 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Undersøgelsesresultaterne agtes fortsat samlet med henblik på en central bearbejdning heraf bl.a. til brug for den løbende fastlæggelse af den videre strategi til forebyggelse og bekæmpelse af zoonoser. Disse oplysninger vil sammen med andre oplysninger være til rådighed for Fødevareministeriets institutioner, herunder Dansk Zoonosecenter, og offentligheden, jf. bemærkningerne til forslagens § 6. De indgår i den årlige rapportering til Kommissionen om zoonoser hos fjerkræ.

*Til kapitel 7**Ind- og udførsel af dyr m. v.*

Ministeren foreslås med bestemmelserne som hidtil at kunne fastsætte nærmere regler om ind- og udførsel af dyr og andre genstande og produkter, som kan medføre spredning af sygdomme, herunder fastsætte regler om, at dyr, genstande og produkter skal indføres via godkendte grænsekontrolsteder og udføres via godkendte samlesteder (omlæsningssteder) og grænsekontrolsteder, samt stille krav til disse samlesteders placering, indretning, finansiering m.v.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 22 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr om indførsel og udførsel af levende dyr og animalske fødevarer m.m. Området er på nuværende tidspunkt omfattet af udbyggede Fællesskabsregler, hvor grundprincippet er udførselsforbud fra regioner i EU, hvor der er risiko for smitte samt kontrol med indførsel ved EU's ydre grænser. Kontrolsystemet i Det Indre Marked baseres på den kontrol, som veterinærmyndighederne i afsendelseslandet foretager i henhold til fællesskabsbestemmelser, jf. f.eks. Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af Det Indre Marked samt Rådets direktiv

97/79/EF af 18. december 1997 om ændring af en række direktiver for så vidt angår tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet, der er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 774 af 29. august 2001 om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr.

Til § 38

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelserne i § 23 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Efter EU's regler skal der i medlemsstaterne kunne foretages veterinær grænsekontrol af levende dyr, animalske levnedsmidler og andre produkter af dyr.

Veterinær grænsekontrol af levende dyr og animalske produkter, herunder fisk og fiskeprodukter, der indføres fra lande udenfor EU, finder i dag sted på grænsekontrolsteder, som opfylder en række krav, som stilles i Det Europæiske Fællesskabs regler, herunder til geografisk placering, personale, fysiske faciliteter, udstyr m.m. Ved Kommissionens inspektioner af alle grænsekontrolstederne i EU, som foretages for at sikre en ensartet grænsekontrol ved hele EU's ydre grænse, kontrolleres, at grænsekontrolstederne opfylder kravene.

Med den gældende bestemmelse i § 23 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr blev etableret mulighed for, at lokale erhvervsmæssige interessenter o.lign. kunne tage initiativ til etablering af passende lokaliteter, der uden udgift for staten kunne stilles til rådighed af disse interessenter for den veterinære grænsekontrol som led i regionsudviklingen. En forudsætning for oprettelse eller opretholdelse af veterinære grænsekontrolsteder blev lokal finansiering. Det var ikke hensigten med forslaget at kræve oprettelse eller opretholdelse af grænsekontrolsteder, men alene tillade dette i områder, hvor der måtte være ønske om et grænsekontrolsted med de nævnte finansielle forudsætninger. De lokale interessenter kan f. eks. være havne. Selve den veterinære kontrol med de indførte dyr og animalske produkter sker ved statsansat personale. Personalet aflønnes af staten, der opkræver betaling for udførelsen af kontrollen.

Mængden af varer fra lande udenfor EU, der skal kontrolleres ved de enkelte veterinære grænsekontrolsteder, er ikke konstant. Der blev derfor etableret mulighed for, at ministeren på baggrund af behovet for grænsekontrol i fremtiden kunne nedlægge grænsekontrolsteder, hvor der ikke skete eller ventedes at ville ske indførsel i et omfang, der kunne berettigede opret-

holdelsen af grænsekontrolstederne, uanset at disse måtte være finansieret af lokale interessenter.

Direktivet om veterinære kontroludgifter (96/43/EF) giver alene adgang til at fastsætte regler om opkrævning af betaling fra importørerne henholdsvis i forhold til antallet af partier fisk, der kontrolleres, og for den tid, der anvendes til udførelsen af selve kontrollen af de øvrige levende dyr og animalske produkter. De omkostninger, der påløber i de tidsrum, hvor personalet og faciliteterne er til rådighed, men ikke udfører eller anvendes til kontrol, afholdes af de lokale interessenter i kontrolstederne. Disse vilkår for drift af grænsekontrolsteder påtænkes indtil videre ikke ændret. Der findes for tiden 11 grænsekontrolsteder i Danmark. Ikke alle grænsekontrolsteder er godkendt til kontrol med indførsel af levende dyr.

Til § 39

Den foreslåede bestemmelse, der viderefører bestemmelsen i § 24 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr, har til formål at give ministeren mulighed for at indgå frivillige aftaler med lokale, ikke-statslige organisationer eller virksomheder m.v. om hel eller delvis finansiering af grænsekontrollen overfor lande udenfor EU. Det skal understreges, at en forudsætning for de frivillige aftaler i alle tilfælde vil være, at de lokale organisationer m.v. ikke på nogen måde får indflydelse på kontrollens udførelse. Kontrollen fastlægges og foretages fortsat af statsansat personale. Det er ligeledes en forudsætning, at de lokale virksomheder m.v. ikke kan kræve redegørelse for, hvorledes indtægterne fra aftalen anvendes.

Til kapitel 8.

Sæd, oocytter og embryoner

De foreslåede bestemmelser er en videreførelse af §§ 25 – 28 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelserne omhandler kunstig sædoverføring, ægtransplantation og ilægning af embryoner og regler om smittebeskyttende foranstaltninger i denne forbindelse, drift af sædopsamlingsvirksomheder for tyre, orner og hingste m.v.

Til § 40

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges ministeren til at fastsætte nærmere regler om sundhedsmæssige krav til dyr samt oocytter, sæd eller embryoner, hvis disse overføres til andre dyr. Bestemmelsen er f.eks. anvendt ved bekendtgørelse nr. 598 af 29. juni 1992 om ornesæd, hvor der stilles krav om sundhedstilstanden hos orner, der anvendes til sædopsam-

ling. Ministeren kan efter stk. 2 fastsætte krav om særlig mærkning af dyrene, de udtagne produkter og afkommet. Bestemmelsen i stk. 3 giver mulighed for nærmere at regulere, herunder forbyde, naturlig bedækning. Baggrunden er, at sammenbringning af dyr øger risikoen for spredning af smitsomme sygdomme. En sådan regulering er foretaget i bekendtgørelse nr. 1195 af 29. december 1995 om Aujeszzkys sygdom.

Til § 41

Ministeren bemyndiges ved det foreslåede stk. 1 til at fastsætte regler om godkendelse af virksomheder, der holder dyr med henblik på kunstig sædoverføring eller ægtransplantation, samt at sæd, oocytter eller embryoner skal opbevares på disse godkendte virksomheder. Bemyndigelsen er f.eks. anvendt for sædopsamlingsvirksomheder for orner (bekendtgørelse nr. 598 af 29. juni 1992 om ornesæd), for tyre (bekendtgørelse nr. 1072 af 15. december 1994 om tyre-sæd og kunstig sædoverføring på kvæg) og for hingste (bekendtgørelse nr. 271 af 27. april 1995 om ind- og udførsel af sæd, embryoner og oocytter fra hovdyr).

Ministeren foreslås efter stk. 2 og 3 at kunne fastsætte regler om indretning og drift af de i stk. 1 omtalte virksomheder samt om forskellige forhold vedrørende virksomhedernes produkter. Dette er bl.a. sket ved ovennævnte bekendtgørelser om orner, tyre og hovdyr. Heri fastsættes nøje regler om godkendelse, indretning og drift af virksomhederne og om udtagning og behandling af produkterne samt journalfortegnelser over dyr og produkter m.v.

Til § 42

Den foreslåede bestemmelse giver adgang til at fastsætte regler om de betingelser, der bør stilles til de omhandlede aktiviteter. Kunstig overføring af oocytter eller embryoner til dyr og udtagning af oocytter eller embryoner må efter de allerede gældende regler kun udføres af personer med uddannelse på linie med dyrlægeuddannelsen. Kunstig sædoverføring (inseminering) på andres dyr må efter disse regler kun foretages af personer, der har gennemgået et kursus i inseminering. Det fremgår, at dyreejere kan foretage inseminering af egne dyr. Dog skal ejere af kvæg have gennemgået et kursus, der er mindre omfattende end inseminørkurset.

Kravene til det uddannelsesforløb, der er en forudsætning for tilladelse til at foretage kunstig sædoverføring på andres kvæg, fremgår af Veterinærdirektoratets regler af 12. maj 1996 for uddannelse af kvæginseminører.

Til § 43

Den foreslåede bestemmelse er medtaget for at præcisere, at kapitel 8 og de deri anførte krav også finder anvendelse for dyr, der benyttes af selskaber og foreninger eller andre lukkede sammenslutninger af dyreejere.

Til kapitel 9

Animalsk affald og foder

De gældende bestemmelser om animalsk affald og foder indeholdes i §§ 29 - 31 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Problemstillingen om risiko for overførsel af smitte via foder er aktualiseret på baggrund af risikoen for overførsel af BSE (Bovine Spongiform Encephalopati) og andre overførbare spongiforme encephalopatier via animalsk protein i dyrefoder. Reguleringen af området er bl.a. på denne baggrund i stigende omfang harmoniseret i EU. Dette har ført til udstedelse af Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, der ikke er bestemt til konsum. I tilslutning til forordningen er udstedt bekendtgørelse nr. 355 af 19. maj 2003 om bortskaffelse og forarbejdning af animalske biprodukter. Bekendtgørelsen indeholder særligt regler om straf for overtrædelse af forordningen. Forordningen anvendes fra 28. maj 2003. Forordningen gælder direkte i Danmark og de foreslåede bestemmelser i kapitlet omfatter herefter alene forhold, som ikke er reguleret i forordningen.

Til § 44

Fødevareministeren foreslås bemyndiget til at fastsætte nærmere regler om behandling af animalsk affald, hvorved forstås bl.a. kroppe af selvdøde, nedslagne eller aflivede dyr, fralyste æg, tilbageholdt mælk og kassater fra slagtning med henblik på at sikre, at smitsomme sygdomme ikke spredes. I stk. 2 foreslås hjemmel til at regulere sådanne affaldsprodukters anvendelse som foder til dyr, jf. også § 46. Stk. 3, der er ny, indeholder forslag om hjemmel til at regulere anvendelse af sådanne affaldsprodukter til jordbrugsmæssige formål, dvs. til udspreddning på jorden som gødning eller jordforbedrende middel. Der tænkes herved bl. a. på restprodukter fra biogasanlæg. Ved en sådan regulering kan risikoen for spredning af smitsomme sygdomme mindskes. Det bemærkes, at reglerne i bekendtgørelse nr. 604 af 15. juli 2002 om husdyrgødning ikke finder anvendelse i det omfang, hvori de strider mod Fødevareministeriets bestemmelser om bekæmpelse af smitsomme sygdomme. Det

bemærkes tillige, at der i bekendtgørelse nr. 607 af 15. juli 2002 om pelsdyrfarme er fastsat regler om opbevaring af dyr og kroppe m.v. fra pelsning og regler i forbindelse med bekæmpelse af plasmacytose. § 44 sigter alene på husdyrsygdomsbeskyttende regler og husdyrsygdomsbeskyttende foranstaltninger og påvirker således ikke regler fastsat i miljøbeskyttelseslovgivningen.

Til § 45

Den foreslåede bestemmelse vil ligesom den tilsvarende gældende bestemmelse danne grundlag for autorisation af forarbejdningsvirksomheder (destruktionsanstalter) og for regler om drift af sådanne, samt grundlag for regler om destruktion af dyr, der slås ned i tilfælde af udbrud af en alvorlig, smitsom husdyrsygdom, jf. kapitel 6 og bekendtgørelse nr. 355 af 19. maj 2003 om bortskaffelse og forarbejdning af animalske biprodukter. Krav til autorisation af sådanne forarbejdningsvirksomheder har været gældende siden 1922.

Til § 46

Regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse skal sikre mod, at produkter, der agtes anvendt som foder, håndteres på en måde, som ikke kan medføre smittespredning. Der kan med henblik herpå fastsættes regler om udtagning og undersøgelse af prøver af sådanne produkter. Endelig kan dyrehold i forbindelse med virksomheder, der erhvervsmæssigt fremstiller foder, reguleres i medfør af bestemmelsen.

Til kapitel 10

Opbevaring og anvendelse af lægemidler

Til § 47

Den foreslåede bestemmelse viderefører dele af de gældende bestemmelser i § 7 b i lov om dyrlægegering m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 43 af 23. januar 2003, og dele af de gældende bestemmelser i § 32 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Den generelle regulering og godkendelse af veterinære lægemidler finder sted i medfør af lov om lægemidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 656 af 28. juli 1995, som senest ændret ved lov nr. 382 af 28. maj 2003, og lov om apoteksvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 657 af 28. juli 1995, som senest ændret ved lov nr. 382 af 28. maj 2003. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte de regler om anvendelsen af medicin, som måtte vise sig nødvendige på det veterinære område.

Udbuddet af veterinær medicin er mangfoldigt, og det er derfor nødvendigt med en generel mulighed for at fastsætte administrative regler for anvendelsen af veterinær medicin, både generelt og for enkelte produkter. Regler om anvendelsen af veterinær medicin justeres løbende under hensyntagen til ny viden om enkelte præparater eller grupper af præparater

Bestemmelsen i stk. 1 tager sigte på at regulere opbevaring og anvendelse af lægemidler m.m. til dyr, herunder medicineret foder, vacciner, sera, immunologiske testpræparater m.v. samt anvendelsen af visse andre præparater såsom skyllevæsker og andre veterinærmedicinske hjælpestoffer eller -præparater. Reglerne udstedt i medfør heraf kan indeholde en begrænsning i opbevaring og anvendelse, men der kan også fastsættes et forbud mod opbevaring og anvendelse.

Forbud mod anvendelse af et veterinært lægemiddel kan - udover ønsket om at undgå restkoncentrationer i levnedsmidler - f.eks. være aktuelt i situationer, hvor det ud fra sundheds- eller eksportmæssige hensyn ikke er ønskeligt at anvende vaccination, som kan medføre, at dyr kan være smittebærere eller give positiv reaktion i blodserum, uden at sygdommen kommer til udbrud.

Det samme kan gælde for visse antibiotika eller kemoterapeutika, som kan mildne eller afkorte et sygdomsforløb i en sådan grad, at det kan være vanskeligt at stille diagnose.

Den foreslåede bestemmelse vedrører fortsat også kønshormoner og andre stoffer med hormonel eller hormonlignende effekt. Kønshormoner, som kan anvendes både som lægemiddel og som middel til at fremme væksten, har igennem en lang årrække kun været tilladt anvendt til sygdomsbehandling og brunstsynkronisering. Ministeren har reguleret den nærmere anvendelse af stofferne for at forebygge uønskede rester heraf i fødevarer. Regler herom findes i bekendtgørelse nr. 134 af 6. marts 2003 om lægemidler til dyr. Bekendtgørelsens bestemmelser om forbud mod og begrænsning i anvendelse af visse hormoner m.v. gennemfører EU-regler, der er fastsat i direktiv 96/22/EF om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af Betaagonister i husdyrbrug.

Anvendelse af hormoner som væksthæmmende middel har givet anledning til stærk betænkelighed i relation til menneskers sundhed.

Lignende problemstillinger vil kunne opstå i forbindelse med fremkomst og anvendelse af andre stoffer af tilsvarende karakter. Ministeren har derfor ad-

gang til at fastsætte regler om anvendelse af sådanne stoffer, som regulerer husdyrs ydelse, tilvækst eller reproduktion. Hjemmelen er i bekendtgørelse nr. 134 af 6. marts 2003 blandt andet anvendt til et generelt forbud mod brug til husdyr af stoffer med hormonel eller hormonlignende effekt til vækst eller ydelsesfremmende formål.

Bestemmelsen indebærer også, at anvendelsen af lægemidler eller andre biologisk aktive stoffer, der kan virke helbredende på dyr, kan begrænses eller helt forbydes. Dette kan f.eks. være nødvendigt i tilfælde, hvor der kan være en fødevarerisikommæssig risiko ved at indtage kød, mælk eller andre produkter af dyr, der er behandlet med et givent lægemiddel eller aktivt stof, eller hvor behandlingen af dyr kan resultere i en uønsket udskillelse af stoffer, der kan udgøre en miljømæssig belastning.

Desinfektionsmidler og lignende stoffer som omhandlet i stk. 2, der anvendes til rensning og desinfektion af husdyr eller husdyrs miljø, skal godkendes i henhold til lov om kemiske stoffer og produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 16. januar 1996, som senest ændret ved lov nr. 441 af 10. juni 2003 og bekendtgørelse nr. 636 af 30. juni 2003. Nærværende bestemmelse giver fødevarerministeren en mulighed for at fastsætte særlige regler for anvendelsen af sådanne stoffer ud fra hensynet til fødevarerisikoen og husdyrproduktionen, f.eks. produkter til patte- og yverdesinfektion eller produkter til desinfektion i dambrug.

Til § 48

Den foreslåede bestemmelse viderefører dele af bestemmelsen i § 32 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Efter bestemmelsen kan ministeren fastsætte regler om at dyr, der er behandlet med lægemidler eller andre biologisk aktive stoffer, ikke må fjernes fra besætningen, ligesom det kan forbydes at anvende produkter af dyrene til konsum eller som foder til dyr. Denne bestemmelse skal sikre, at mennesker ikke indtager stoffer, der kan være skadelige, enten direkte fra produkter (f.eks. kød eller mælk) af behandlede dyr, eller indirekte, hvis produkter fra behandlede dyr, f.eks. mælk, er anvendt som foder til dyr, som optager stoffet, og som efterfølgende anvendes til konsum. Et forbud mod fjernelse af dyr eller produkter kan både gives for en vis periode, der f.eks. kan være nødvendig for at afklare stoffernes egenskaber eller udskilleelsesperiode, eller forbudet kan gælde for bestandig, hvis det ikke med sikkerhed kan fastslås om eller, hvornår de pågældende dyr og produkter heraf ikke længere

udgør en fødevarerisikommæssig risiko. Dette sidste kan f.eks. være tilfældet ved anvendelse eller besiddelse af kunstige hormoner, hvor der ikke er fastlagt nogen analysemetode for det pågældende stof. For så vidt angår anvendelse af lægemidler kan der både være tale om ulovlig behandling af dyr, eller om lovlig behandling, hvor ny viden betyder, at behandlede dyr og produkter heraf må udelukkes fra konsum af fødevarerisikommæssige årsager. Bestemmelsen angår dog ikke kun lægemidler, men kan også vedrøre andre stoffer, herunder stoffer, som dyr har optaget i naturen, og som udgør en fødevarerisikommæssig risiko.

I bestemmelsen er også indeholdt en bemyndigelse til ministeren om at udstede regler, der sikrer overholdelse af forbud mod anvendelse af produkter af behandlede dyr til konsum eller dyrefoder. Der kan f.eks. være tale om, at der stilles særlige krav til mærkning af besætningens dyr, eller at dyr eller produkter fra besætningen, der leveres til slagtning eller konsum, skal ledsages af særlig dokumentation for, at de må anvendes til konsum.

Til § 49

Den foreslåede bestemmelse er enslydende med § 33 i den gældende lov om sygdomme og infektioner hos dyr, og der er ved lovforslaget ikke tiltænkt nogen ændring i anvendelsen af bestemmelsen.

Spredning af visse sygdomsfremkaldende smitstoffer kan have store eksportmæssige konsekvenser, hvorfor ministeren har bemyndigelse til at fastsætte regler for arbejdet med sådanne stoffer.

Bestemmelsen skal sammenholdes med lov om lægemidler, hvorefter kliniske afprøvninger af lægemidler skal anmeldes til Lægemiddelstyrelsen, der kan stille vilkår eller kræve undersøgelsen standset eller ændret.

Bestemmelsen gør det også muligt at fastsætte regler om anvendelse af humanpatogent materiale i forskning m.v., der involverer dyr.

Til § 50

Den foreslåede bestemmelse er overført fra § 7 a, stk. 9, i lov om dyrlægegerning m.v. Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 965 af 4. december 2002. Den giver ministeren hjemmel til at stille krav om, at personer, der er beskæftiget i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, skal gennemgå et af ministeren godkendt kursus i anvendelse af lægemidler. Bestemmelsen er et led i bestræbelserne på dels at mindske forbruget af medicin i husdyrholdet og dels

at sikre korrekt anvendelse af medicin, når den er nødvendig.

Bestemmelsen er især af betydning i de tilfælde, hvor en besætningsejer har indgået en sundhedsrådgivningsaftale med en dyrlæge, hvorefter dyrlægen kan ordinere antibiotika- og kemoterapeutikaholdige lægemidler til besætningsejerens fortsatte behandling af en sygdom, som dyrlægen ved et besøg i besætningen har diagnosticeret og indledt behandling af. I de gældende bestemmelser i § 7 a, stk. 4 og 5, stilles der krav om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant nøje skal følge dyrlægens instruktioner.

Kurset kan indeholde undervisning i de gældende bestemmelser om anvendelse af lægemidler, herunder regler om optegnelser og opbevaring af lægemidler på bedriften. Endvidere bør der være undervisning i:

- 1) Håndtering af medicin, herunder iblanding af medicin i foder eller vand.
- 2) Forhold vedrørende injektioner for relevante dyrearter.
- 3) Håndtering og blanding af vacciner.
- 4) Tilbageholdelsestider.

Indholdet af kurset vil fortsat blive fastlagt i samarbejde med erhvervet og dyrlægerne. Kurset vil eventuelt kunne indgå i landbrugsskolernes undervisning.

Til § 51

Den foreslåede bestemmelse er overført fra § 7 a, stk. 5, i lov om dyrlægegerning m.v. om sundhedsrådgivningsaftaler og fastlægger besætningsejerens eller dennes repræsentants pligter med hensyn til anvendelse af medicin i forbindelse med disse aftaler. Bestemmelsen foreslås dog udvidet til at omfatte al anvendelse af receptpligtig medicin.

Til § 52

Den foreslåede bestemmelse er overført fra § 7 c, stk. 1 og 2, i lov om dyrlægegerning m.v.

Bestemmelsen giver kontrolmyndigheden adgang til i nødvendigt omfang at kræve aflivning af dyr med henblik på at få undersøgt, om der f.eks. forekommer rester af antibiotika- eller kemoterapeutikaholdige lægemidler i dyret, eller om der er foretaget ulovlig behandling. Staten yder erstatning for dyret. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 56.

Bestemmelsen i stk. 2, hvorefter kontrolmyndigheden kan udtage prøver til undersøgelse for indhold af lægemidler, svarer indholdsmæssigt til bestemmelser i anden lovgivning, f.eks. lov om fødevarer m.v.

Til kapitel 11

Betaling og erstatning

Til § 53

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 35, stk. 1-3, i lov om sygdomme og infektioner hos dyr, men foreslås nu at omfatte alle foranstaltninger, der iværksættes efter nærværende lovforslag. Bestemmelsen bygger på princippet om fuld dækning af omkostningerne gennem opkrævning af betaling. Foranstaltningerne efter loven gennemføres i et vist omfang i et samarbejde mellem producenter og virksomheder og staten. Samarbejdet omfatter også en fordeling af udgifterne mellem staten og erhvervet. Bestemmelsen omfatter også omkostninger ved foranstaltninger, der iværksættes direkte i medfør af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Bestemmelse i stk. 1 omfatter især adgangen til at fordele udgifterne til sygdomsbekæmpelse mellem det offentlige, besætningsejerne og disses foreninger og organisationer efter den samfundsmæssige betydning af den pågældende sygdom. Begrundelsen for, at det offentlige i et vist omfang bør medvirke ved finansieringen af sygdomsbekæmpelse inden for husdyrsektoren, er dels den samfundsmæssige interesse i at bevare en sund husdyrbestand som leverandør af sunde fødevarer, dels husdyrsektorens centrale betydning i en eksportmæssig sammenhæng og dermed for den samlede samfundsøkonomi. Endvidere gælder, at visse sygdomme, f.eks. rabies, vil kunne overføres til mennesker, hvorfor de allerede af denne grund bør bekæmpes.

På de i § 25 nævnte lister 3 og 4 er husdyrsygdommene opdelt i overensstemmelse med de nævnte synspunkter og på baggrund af den til enhver tid værende sygdomssituation med hensyn til sygdomsbekæmpelse og eksport.

Liste 3 repræsenterer således sygdomme, der betragtes som meget alvorlige. Der er tale om sygdomme, der medfører høj smitterisiko og stor dødelighed, og hvis forekomst udelukker eksport af en række landbrugsvarer til betydningsfulde markeder.

Liste 4 repræsenterer sygdomme, der har mere begrænsede eksportmæssige konsekvenser, idet de i reglen kun influerer på handelen med dyr til avl og opdræt og på produktionsforholdene i den enkelte besætning.

Herudover resterer de sygdomme, der hverken nævnes på liste 3 eller liste 4. Det er sygdomme, der ikke skønnes at være nogen væsentlig samfundsmæssig interesse i at bekæmpe.

Med hensyn til undersøgelser ved mistanke om forekomsten af en af de på liste 3 nævnte sygdomme forudsættes, at det offentlige dækker udgiften til såvel prøveudtagning som den pågældende statslige veterinære institutions diagnosticering af prøven.

For bekæmpelsesforanstaltninger gælder, at den offentlige deltagelse i sygdomsbekæmpelsen og de nævnte sygdommes alvorlige karakter, betyder, at udgifterne forudsættes båret af det offentlige. De foranstaltninger, der i denne forbindelse påbydes, f.eks. destruktion, nedslagning, afspærring, vil ofte være af en karakter, der går ud over, hvad der er i den enkelte besætningsejers interesse for at bekæmpe sygdommen. Vedrørende erstatninger henvises til bemærkningerne til § 56.

Med hensyn til de på liste 4 nævnte sygdomme, f.eks. IBR og leukose, forudsættes det offentlige som led i den almindelige sygdomsovervågning at afholde udgifterne ved de statslige veterinære institutioners diagnosticering af prøver, udtaget ved konkret mistanke om sygdom i en besætning.

Ud over undersøgelser i forbindelse med konkret mistanke om sygdom har der løbende været gennemført en overvågning af forekomsten af en række af de på liste 4 nævnte sygdomme, f.eks. IBR, leukose og Aujeszky's sygdom. For så vidt angår sådanne overvågningsprogrammer forudsættes det offentlige kun at afholde udgifter til diagnosticering af prøver, når dette som et led i den almindelige zoonitære overvågning er aftalt i forbindelse med gennemførelsen af et bekæmpelsesprogram.

Udgifter i øvrigt i forbindelse med konstatering og bekæmpelse af de på liste 4 nævnte sygdomme forudsættes at være det offentlige uvedkommende.

Udgifter i forbindelse med konstatering og bekæmpelse af andre sygdomme forudsættes ligeledes at være det offentlige uvedkommende.

Bekæmpelse af de uden for liste 3 nævnte sygdomme vil f.eks. kunne finansieres ved tilskud fra fonde, oprettet af erhvervets organisationer efter de for disse gældende regler.

Udgifter til andre foranstaltninger f.eks. dyrlægeundersøgelser og -tilsyn, udstedelse af attester, mærkning samt indsyning af dyr til dyrskuer, der foretages som led i den generelle sygdomsforebyggelse, forudsættes normalt at påhvile besætningsejeren.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 er udtryk for princippet om brugerbetaling, hvorefter udgifterne ved kontrollen afholdes af de kontrollerede.

Princippet i stk. 2 er, at de af det offentlige faktisk afholdte udgifter skal dækkes. Opkrævningen af brugerbetalingen må ikke overstige de afholdte udgifter.

Opkrævning af betaling til dækning af veterinærkontrollen ved indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, sker med baggrund i Rådets direktiv 96/43/EF af 26. juni 1996 om ændring og kodifikation af direktiv 85/73/EØF om finansiering af veterinærundersøgelse og kontrol af levende dyr og visse animalske produkter og om ændring af direktiv 90/675/EØF og 91/496/EØF. Bestemmelser om opkrævning af afgift til dækning af kontrolomkostningerne indgår i Kommissionens forslag til Europaparlamentets og Rådet forordning om offentlig foderstof- og fødevarerkontrol.

Princippet i bestemmelsen er som nævnt, at der gennemføres brugerbetaling, som dækker omkostningerne. Ministeren foreslås imidlertid fortsat at have hjemmel til at fratage dette princip, f. eks. i forbindelse med etablering af en ordning, hvorefter foranstaltningerne helt eller delvis betales af brancherne, eventuelt via produktionsafgiftsfonde. Reglerne i den ovenfor nævnte Kommissionsbeslutning om finansiering af veterinærundersøgelser fører i visse tilfælde til opkrævning af en afgift, der ikke ganske svarer til de faktiske omkostninger.

Bestemmelsen i stk. 3 omhandler betaling for mere enkeltstående ydelser, som f.eks. undersøgelser og enkelt ekspeditioner (visse certifikatudstedelser). Bestemmelsen er samtidig forudsætningen for den brugerbetaling, som bliver opkrævet for omsætningsdokumenter og registrering af kvæg i CHR i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter.

Til § 54

Den foreslåede bestemmelse, der viderefører § 35, stk. 4 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr, giver ministeren adgang til at regulere priser og avancer for præparater, der forhandles gennem statens veterinære institutioner og de undersøgelser, der foretages der. Institutionerne forhandler en række særlige præparater, der ikke findes almindeligt i handelen. Bestemmelsen indeholder hjemmel til at fratage brugerbetalingsprincippet i forbindelse med laboratoriemæssige undersøgelser af hensyn til det veterinære beredskab. Fravigelsen tilsigter at sikre indsendelse af prøver til undersøgelse i et omfang, der gør det muligt at få et indblik i sundhedstilstanden blandt landets besætninger m.v. Der kan henvises til bekendtgørelse nr. 1115 af 13. december 2002 om præparater og undersøgelser på Danmarks Veterinærinstitut.

Til § 55

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 35, stk. 5, i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Som et almindeligt led i brugerbetalingsprincippet fastsættes der her bestemmelser om morarenter og om gebyr for erindringsskrivelser ved for sen betaling. Morarenterne udgør rentereferancesatsen med tillæg efter renteloven, og gebyret for erindringsskrivelser udgør 100 kr., som reguleres med tilpasningsprocenten i henhold til lov om en satsreguleringsprocent. Med adgangen til at foretage lønindeholdelse lettes det offentliges adgang til at få dækket sine krav. Tilsvarende bestemmelser findes i andre af ministeriets love.

Til § 56

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 36 i lov om sygdomme og infektioner hos husdyr som ændret ved lov nr. 966 af 2. december 2002. Der ydes således fortsat ved nedslagning erstatning for værdien af dyr, foder og produkter m.v. til ejeren af dyrene, foderet og produkterne i forbindelse med bekæmpelse af husdyrsygdomme. Hvor betaling af erstatning er fastsat i Det Europæiske Fællesskabs forordninger, ydes erstatning dog i henhold hertil.

Bestemmelsen viderefører for så vidt angår erstatning ved nedslagning af dyr et princip, der har været gældende siden 1857, hvorefter dyr, der slås ned som led i offentlig bekæmpelse af sygdomme, erstattes efter en vurdering, hvor der ikke tages hensyn til den sygdom, som var anledning til nedslagningen. Ved lov nr. 814 af 21. december 1988 om husdyrsygdomme indførtes hjemmel til at maksimere erstatningerne for dyrene. Denne maksimeringsadgang agtes dog ikke anvendt i forbindelse med nedslagning af en besætning, der efterfølgende konstateres udelukkende at have bestået af ikke-smittede dyr, eller ved forebyggende nedslagning af dyr i et område omkring et udbrudssted. I disse tilfælde ydes fuld erstatning for dyrene og fuld driftstabserstatning, da der i denne situation reelt er tale om ekspropriation. Maksimeringsadgangen er ikke udnyttet, men kan tænkes anvendt bl. a. ved nedslagning af særligt kostbare dyr.

Adgangen til at yde hel eller delvis erstatning for driftstab indførtes i 1990 ved lov om husdyrsygdomme. Driftstab udbetaltes første gang efter særskilt bevilling i forbindelse med udbruddet af mund- og klovesygeudbruddet i 1982-83. Driftstabserstatningen ydes for tiden med 20 pct. af det faktisk opgjorte driftstab, jfr. bekendtgørelse nr. 239 af 12. april 1991 om udgifter og erstatning ved bekæmpelse og forebyggelse

af husdyrsygdomme som ændret ved bekendtgørelse 812 af 29. oktober 1999.

Ifølge gældende regler sker der en taksation af dyr, der skal slås ned.

Der betales erstatning for dyrets værdi, idet der her ved forstås dyrets værdi uden hensyn til den sygdom, der begrundes nedslagningen.

Baggrunden for de gældende regler har været, at det er af afgørende betydning at kunne foretage en hurtig og effektiv sygdomsbekæmpelse, herunder nedslagning af såvel syge dyr som dyr, der kunne mistænkes for at være smittede. Herunder har man ment det nødvendigt at sikre den fornødne motivation hos de berørte besætningsejere til at medvirke positivt både ved diagnosticering og bekæmpelse af alvorlige sygdomme gennem regler, der i høj grad holder dem skadesløse for udgifter forbundet med sygdomskonstatering og -bekæmpelse. I denne forbindelse må det fremhæves, at der, som nævnt i bemærkningerne til § 53, i bekæmpelsesfasen ofte gennemføres foranstaltninger, der går ud over, hvad der er i den enkelte besætningsejers interesse for at bekæmpe sygdommen. De nævnte synspunkter må stadig tillægges stor vægt.

Udgifter i forbindelse med nedslagning eller påbudt aflivning m.v. afholdes af staten. Som hidtil afholdes ud over udgifter til selve erstatningen for dyr og produkter m.v. også udgifter, som er direkte afledt af nedslagningssituationen. Herunder falder udgifter til taksation, til eventuel skytte, til vognmand, til destruktions-, desinfektion og rengøring samt i de tilfælde, hvor fjernelsen af dyrene fra ejendommen sker ved påbudt slagting, tillige en i forbindelse hermed stående behandling, som f. eks. kan være en varmebehandling.

Bestemmelsen i stk. 5 fastslår et almindeligt gældende princip, hvorefter retten til erstatning mistes, hvis vedkommende selv har været skyld i, at dyret eller besætningen er blevet smittet, ligesom erstatningen kan nedsættes, hvis vedkommende ikke har søgt at begrænse skaden. En sådan begrænsning kan blive aktuel overfor almindelige rengørings- og oprydningssopgaver, som bør udføres i forbindelse med den daglige drift i overensstemmelse med god landmandspraksis. Man er blevet opmærksom på disse forhold særligt i forbindelse med rengøring og desinfektion efter de seneste udbrud af Newcastle disease. Praksis for statens økonomiske deltagelse i sygdomsbekæmpelsen agtes i øvrigt ikke ændret.

Under hensyn til, at en nedsættelse efter stk. 5 af erstatningen vil kunne være af stor økonomisk betydning for den enkelte besætningsejer, foreslås det, at besætningsejeren skal have en særlig let adgang til at

få afgørelsen prøvet ved domstolene. Sagen rejses af ministeren.

Til § 57

Ved den foreslåede bestemmelse, der er overført fra tekstanmærkning nr. 125 på finanslov 2003, skabes der mulighed for at fastsætte ensartede regler for den assistance, der ydes virksomhederne indenfor ministeriets område og den assistance, der ydes gennem Danmarks Eksportråd under Udenrigsministeriet, hvor der gennem en årrække har været opkrævet betaling for sådan assistance.

Til kapitel 12

Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

Til § 58

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 37 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen giver adgang til at fastsætte regler om kontrol med lovens overholdelse, herunder kontrol med de oplysninger, der er nødvendige for opkrævning af afgifter og om regnskabsførelse. Bestemmelsen giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om bl.a. tilsyn og kontrol med overholdelsen af regler fastsat i loven eller i medfør heraf, f.eks. bekendtgørelse nr. 78 af 30. januar 1997 om ornitose og bekendtgørelse nr. 1225 af 18. december 2000 om Salmonella hos kvæg og svin, eller Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

Til § 59

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 38 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr om afgivelse af oplysninger til tilsynsmyndigheden samt om bistand ved kontrollens udførelse. Bestemmelsen, der er af stor betydning for kontrollens udførelse og dermed også for fødevarer sikkerheden, har til formål at sikre, at ministeren kan skaffe sig sådanne oplysninger, som er nødvendige for at administrere loven.

Til § 60

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 39 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Bestemmelsen har til formål at sikre, at ministeren kan skaffe sig sådanne oplysninger om besætningers art, antal og placering, som er nødvendige for at administrere de pågældende lovområder.

Til § 61

Som omtalt i de almindelige bemærkninger er de kontrolprincipper og -strategier, der anvendes indenfor fødevarer lovens område kun i et vist omfang brugbare inden for denne lovs område.

Imidlertid har der gennem nogen tid været krav om systematiske optegnelser over bestemte for kontrollen og tilsynet relevante forhold. Også primærproducenter har i forbindelse med bl.a. medicin anvendelse og salmonellabekæmpelse skullet føre optegnelser.

Da det må antages, at der vil kunne blive behov for at gå videre på dette område, har man fundet det hensigtsmæssigt at indsætte en ny generel hjemmel i stk. 1 til at fastsætte regler om dokumentation af driftsmæssige forhold. De krav, der måtte blive fastsat, skal vedrøre forhold, som er af betydning for kontrol og tilsyn, og kan medvirke til at effektivisere kontrollen og tilsynet uden, at der er tale om en egentlig egenkontrol som den for fødevarer virksomheder gældende.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er ny. En tilsvarende bestemmelse findes i fødevarer lovens § 52, stk. 2.

Som et supplement til de i stk. 1 nævnte dokumentationer kan det bestemmes, at virksomhederne og primærbedrifter skal foretage bestemte analyser, og at disse skal udføres på særlige laboratorier samt at analyseresultater skal indsendes til kontrolmyndigheden. Muligheden for at pålægge virksomhederne at indsende analyseresultater må forudses alene at ville blive aktuel i særlige tilfælde, som f.eks. når disse resultater skal indgå i en systematisk overvågning af specifikke områder i relation til dyresundheden eller til fødevarer sikkerheden såsom forekomst af salmonella. En sådan indberetningspligt indebærer ikke nogen indskrænkning af virksomhedernes ansvar for at følge op på resultaterne.

Til § 62

Den foreslåede bestemmelse er overført fra § 7 d i lov om dyrlægegerning, hvor den blev indsat ved lov nr. 965 af 2. december 2002. Bestemmelsen giver mulighed for, at prøver udtaget eller påbudt udtaget af en myndighed under Fødevarer ministeriet med henblik på bestemte undersøgelser, kan undersøges med et andet formål, uanset til hvilket formål prøven er udtaget og uanset hvilken myndighed under Fødevarer ministeriet, der har udtaget eller påbudt prøven udtaget. Bestemmelsen påtænkes bl.a. anvendt til at lade prøver udtaget ved Plantedirektoratets foderstofkontrol indgå i Fødevarer direktoratets kontrol med anvendelsen af antibiotika. Bestemmelsen giver tillige mulighed for

genbrug af analyseresultater i det tilfælde, hvor den fysiske prøve, der er blevet analyseret, ikke længere findes og dermed ikke kan gøres til genstand for en ny analyse.

Det er hensigten, at der i forbindelse med den fremtidige prøveudtagning vil blive givet en standardmæssig meddelelse til den, hos hvem prøven er udtaget, om, at såvel prøver som analyseresultater vil kunne anvendes til andre formål og af andre myndigheder inden for Fødevareministeriet.

Til § 63

Den foreslåede bestemmelse er i den foreslåede form ny i forhold til den lovgivning, der foreslås samlet ved nærværende lovforslag.

En bestemmelse med et tilsvarende indhold findes i fødevarelovens § 64 og i § 10 i lov om opdræt af visse dyrearter.

Der opstilles i lovgivningen en lang række krav til virksomheder og primærbedrifter. Både hensynet til dyresundheden og til fødevarerisikoen kræver en tæt regulering på området. Ikke alle krav til driften af virksomhederne eller bedrifterne kan beskrives i den offentlig regulering. Derfor må myndighederne have instrumenter, der gør det muligt for dem at sikre, at reglerne overholdes. Det er derfor nødvendigt at kunne udstede påbud og forbud til de virksomhedsansvarlige og til de bedrifts- og besætningsansvarlige for at sikre, at reglerne overholdes. Dermed er der også mulighed for at forklare hvilke handlinger, der skal iværksættes eller standses for, at lovgivningens krav overholdes. Karakteren af de enkelte forbud og påbud vil afhænge af den konkrete situation.

Bestemmelsen vil f. eks. kunne finde anvendelse ved rutinekontrol af besætninger, hvor der konstateres uregelmæssigheder i forbindelse med indretning og drift. Besætningsejeren vil her få en frist til at udbedre manglerne, inden sagen eventuelt sendes til politiet.

Til § 64

Med lov nr. 481 af 12. juni 1996 om offentliggørelse af kontrolresultater blev der etableret hjemmel til at offentliggøre kontrolresultater.

Lovens principper blev fortsat i fødevareloven af 1998. Imidlertid blev der fra forskellig side fremsat kritik mod den dagældende ordning og ved lov nr. 279 af 25. april 2001 blev ordningen revideret på en række punkter.

Fødevarelovens offentliggørelsesordning er imidlertid udformet med henblik på de produktionsvirksomheder og handelsvirksomheder, som fødevarelo-

ven omfatter. Ordningen er forbrugerorienteret. Det område, som lov om dyrehold omfatter, vil i mindre grad være forbrugerrelateret.

Det kan dog ikke udelukkes, at der vil blive behov for, at der også på dele af det område, som lov om hold af dyr dækker, skal finde en offentliggørelse sted af kontrolresultater eller andet dokumentationsmateriale. Der foreslås således indsat en bestemmelse, der svarer til fødevarelovens offentliggørelses hjemmel. I givet fald vil offentliggørelsen ikke gå videre end svarende til fødevarelovens § 68.

Det er ikke hensigten generelt at offentliggøre kontrolresultater for primærbedrifter eller anvende smiley-ordningen på dette område.

Til § 65

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 40 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr og § 7c i lov om dyrlægegerning m.v. Bestemmelsen findes i en lang række love, i henhold til hvilke offentlige myndigheder har en kontrolfunktion. Se f. eks. § 65 i fødevareloven.

Varetagelse af administrationen af loven forudsætter adgang til ejendomme og virksomheder. For at kunne udføre en effektiv kontrol med overholdelsen af lovens bestemmelser eller bestemmelser fastsat med hjemmel i loven er det nødvendigt, at myndighederne kan gennemføre uanmeldte tilsyn. De må derfor have adgang til lokaliteter, hvor dyr befinder sig, og hvor der opbevares produkter fra dyr samt genstande, som anvendes ved pasning af dyr, såsom foder, strøelse m.v., som kan indebære risiko for spredning af smitestoffer samt veterinærmedicin. Da bekæmpelse og forebyggelse af husdyrsygdomme også sker i den enkelte ejers interesse, vil det normalt ikke volde vanskeligheder at få adgang til de pågældende lokaliteter.

Det kan dog ikke udelukkes, at der, for at øjemedet ikke forspildes, kan være behov for umiddelbart at skaffe sig adgang til privat ejendom mod ejerens ønske, f.eks. i forbindelse med bekæmpelse af sygdomsudbrud, der truer ikke blot ejerens besætning, men også andres husdyrbesætninger i området. Såfremt ejeren ønsker det, og øjemedet ikke forspildes, vil der i almindelighed blive givet ejerens egen dyrlæge lejlighed til at være til stede.

Ministeriet har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget nøje vurderet nødvendigheden af at opretholde de allerede gældende kontrolbeføjelser. Det er i den forbindelse fundet nødvendigt fortsat at have mulighed for at gennemføre uanmeldt kontrol på offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at

kunne gennemføre en effektiv kontrol med overholdelsen af loven og de i medfør heraf fastsatte forskrifter, således at en effektiv indsats for fødevarerikkerhed, sygdomsførebyggelse og -bekæmpelse kan sikres. Bestemmelsen vil herudover være af betydning for en effektiv kontrol af besætningsejeres medicinanvendelse.

Det har desuden nøje været overvejet om, det er muligt at indskrænke bestemmelsens anvendelsesområde til alene at omfatte forretningslokaliteter. For visse virksomheder, herunder landbrugsbedrifter, er det imidlertid karakteristisk, at den erhvervsmæssige del er nært forbundet med driftslederens private forhold. Den erhvervsmæssige side og den private side udgør meget ofte en helhed. Det er derfor en forudsætning for at kunne udføre en effektiv kontrol også at have adgang til private lokaliteter.

Det skal bemærkes, at den adgang, kontrolmyndigheden foreslås at få til mod behørig legitimation og uden retskendelse at foretage kontrol med overholdelse af loven og de i medfør heraf fastsatte forskrifter, forudsætter, at det ikke konkret vurderes, at der foreligger overtrædelse af lovgivningen om hold af dyr. Foreligger sådan mistanke, fremsendes sagen til politiet, som kan foretage videre undersøgelser og efterforskningsskridt.

Til kapitel 13

Klage og delegation

Til § 66

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 41 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Den altovervejende del af administrationen af veterinær- og fødevarerlovgivningen varetages i dag af Fødevarerministeriets institutioner, der også vil varetage den væsentligste del af administrationen af denne lov. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler om adgang til at klage over disse institutioners afgørelser, og om begrænsning af klageadgangen.

Der gives med forslagens stk. 1 og 2 hjemmel til remonstration, dvs. at den myndighed, som har truffet en afgørelse, der kan påklages, kan genoptage sagen og eventuelt træffe en ny afgørelse, selv om der er indgivet klage.

Myndigheden vil således kunne træffe en ny realitetsafgørelse, som giver klageren helt eller delvist medhold, uden at sagen skal forelægges rekursinstan-

sen. Denne nye afgørelse kan påklages til rekursinstansen. Det må derfor betragtes som en administrativ lettelse både for myndighederne og for borgerne, at en myndighed har hjemmel til remonstration.

Det har hidtil været vurderingen, at remonstration kunne ske i alle tilfælde uden formel hjemmel. Folkeetingets Ombudsmand har imidlertid givet udtryk for, at remonstration i tilfælde, hvor der er indgivet klage, efter hans opfattelse kræver udtrykkelig hjemmel, jf. FOB 1997, s. 87 ff.

Denne udtrykkelige hjemmel indføres med forslaget.

Den foreslåede formulering giver som i de eksisterende bestemmelser mulighed for helt eller delvist at afskære klageadgangen. Klageadgangen bygger på toinstansprincippet. Hvis adgangen ikke afskæres, kan indsendelsen og behandlingen af klager reguleres. Der vil eksempelvis kunne fastsættes en frist for udnyttelse af rekursmuligheden, krav til klagens form og indhold eller regler om klagens indsendelse.

Bestemmelsen i stk. 3 er ny. Ifølge bekendtgørelse nr. 308 af 3. maj 2000 om registrering af husdyrbrug i CHR samt bekendtgørelse nr. 759 af 10. september 2002 om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får og geder skal besætningsejere dels lade deres besætninger registrere, dels indberette oplysninger om bl.a. fødsel, flytning og slagtning af enkelt dyr til Centralt HusdyrbrugsRegister (CHR).

Registrering og ajourføring af lovpligtige oplysninger vedrørende besætninger og vedrørende det enkelte dyr forestås i dag på vegne ministeriet af Dansk Kvæg. Dansk Kvæg varetager endvidere opgaverne med registrering og ekspedition af bestillinger af omsætningsdokumenter, ligesom Dansk Kvæg deltager i den med registreringsopgaverne forbundne administration. Ordningen agtes opretholdt indtil videre.

Dansk Kvæg lader sig bl.a. bistå af de lokale landboorganisationers CHR-afdelinger ved den praktiske udførelse af registreringer, ekspedering af indberetninger fra besætningsejerne og rådgivning af husdyrbrugere.

Besætningsejere og andre, der indberetter til CHR skal skriftligt informeres om muligheden for klage, hvis CHR-afdelingen afviser en anmodning eller en indsigelse fra indberetteren. Desuden skal der skriftligt informeres om muligheden for at klage, hvis CHR-afdelingen træffer en egentlig afgørelse, der strider mod indberetterens ønsker. Afgørelsen kan påklages til Fødevarerdirektoratet.

*Til kapitel 14**Det Europæiske Fællesskab**Til § 67*

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 42 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Som led i den fælles landbrugspolitik, herunder fjernelse af handelshindringer, gennemføres en løbende harmonisering af veterinærlovgivningen. Bestemmelsen bemyndiger ministeren til at udstede de regler, der er nødvendige for at gennemføre de af EU vedtagne beslutninger, direktiver og forordninger indenfor lovens område.

*Til kapitel 15**Straf og rettighedsfrakendelse**Til § 68*

Den foreslåede bestemmelse er overført fra § 11 c i lov om dyrlægegerning m.v. som ændret ved lov nr. 965 af 4. december 2002. Efter bestemmelsen kan en besætningsejer eller dennes repræsentant frakendes retten til at behandle dyr under anvendelse af receptpligtige lægemidler efter § 51 ved dom i forbindelse med den verserende straffesag. Bestemmelsen vil f.eks. kunne anvendes i det tilfælde, hvor besætningsejeren eller dennes repræsentant gentagne gange ved anvendelsen af receptpligtige lægemidler undlader at følge dyrlægens instruktioner.

Bestemmelsen giver mulighed for, at frakendelsen kan angå visse eller alle receptpligtige lægemidler. Der gives hermed adgang til en mere målrettet frakendelse, idet det samtidig forudsættes, at bestemmelsen på denne måde gøres mere anvendelig.

Bestemmelsen giver ligeledes mulighed for, at ministeren midlertidigt kan inddrage retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler, såfremt der er fare for misbrug. Ved skønnet herover vil der bl.a. blive taget hensyn til forholdets grovhed og længden af den tid, der er forløbet siden dets begåelse. Afgørelsen kan af den, den vedrører, forlanges prøvet ved domstolene.

Det tidsrum, hvori retten til at behandle dyr under anvendelse af visse eller alle receptpligtige lægemidler har været midlertidigt inddraget, fratrækkes i frakendelsestiden.

Bestemmelsen er parallel til tilsvarende bestemmelser om frakendelse af dyrlægers rettigheder i lovgivningen om dyrlæger.

Til § 69

Den foreslåede bestemmelse er ny. Den svarer til en lignende bestemmelse i Dyreværnsloven. Den regulerer spørgsmålet om frakendelse af retten til at befatte sig med dyr og til eventuelt at generhverve den frakendte ret, inden frakendelsestiden er udløbet.

I visse tilfælde vedbliver besætningsejere trods anvendelsen af kendte retsmidler, f. eks. dagbøder, at overtræde bestemmelser i loven eller fastsat i medfør af loven, f. eks. bestemmelser om at lade udtage blodprøver i forbindelse med overvågning af BVD eller andre sygdomme eller bestemmelser om mærkning af dyr. Sådanne overtrædelser vil som følge af deres betydning for sygdomsovervågningen kunne få veterinær og eksportmæssig skadevirkning. I sådanne situationer vil det kunne blive nødvendigt som en sidste udvej at sørge for, at besætningsejere ikke længere har dyr eller ikke har visse dyrearter, for at formålet med reglerne, f. eks. opsporingsmulighed, ikke forspildes til skade for sygdomsovervågning og sygdomsbekæmpelse. Det er derfor vigtigt at kunne gribe ind overfor sådanne overtrædelser på effektiv måde.

Bestemmelsen i stk. 2 indeholder en udtrykkelig regulering af spørgsmålet om, i hvilket omfang retten til at beskæftige sig med dyr kan tilbagegives, inden den i dommen fastsatte frakendelsestid er udløbet.

Til § 70

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 43 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr og tilsvarende bestemmelser i de øvrige love, der foreslås samlet i nærværende lovforslag. Strafferammen er bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Som noget nyt kan strafferammen efter stk. 2 stige til fængsel i 2 år ved alvorligere overtrædelser. Strafferammen bliver herved parallel til strafferammen i fødevarerloven og lov om dyrlægegerning.

Derudover er det i stk. 3 præciseret, at der kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af EU-forskrifter inden for lovens område.

Til § 71

Den foreslåede bestemmelse viderefører bestemmelsen i § 45 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr. Tilsvarende bestemmelser findes i en række love, f. eks. fødevarerloven og lov om dyrlægegerning m.v.

Det administrative bødeforelæg vil alene kunne anvendes i overtrædelsessager, hvor sagen er klar såvel med hensyn til overtrædelsens indhold som med hensyn til de retsregler, der er overtrådt, ligesom bødestørrelsen skal være i overensstemmelse med faste ret-

ningslinjer fastsat på baggrund af retspraksis. Det er ligeledes som anført i bestemmelsen en forudsætning, at den pågældende erklærer sig skyldig i overtrædelser og enig i, at sagen kan afgøres med et bødeforelæg.

Muligheden for at udstede administrativt bødeforelæg agtes alene anvendt i klart afgrænsede sagsgrupper. Bestemmelsen agtes fortsat anvendt i f.eks. sager, hvor besætningsejeren har leveret produkter (kød, mælk og æg), hvor der er påvist indhold af antibiotika o.lign. over den tilladte grænseværdi og i sager med relation til indberetninger til CHR, f.eks. undladelse af at anmelde en nyetableret besætning til registrering i CHR, ligesom den også vil kunne anvendes i eventuelle øvrige enkle og overskuelige overtrædelsessager inden for lovens område. I sådanne og lignende tilfælde skønnes det forsvarligt, at ministeren bemyndiges til at forelægge bøder administrativt.

Administrativt bødeforelæg vil ofte blive opfattet som en mere enkel og mindre belastende afgørelsesform end en indenretlig afgørelse, som involverer såvel politi som retsvæsen. Det findes derfor hensigtsmæssigt, at borgeren i relativt ukomplicerede sager kan vælge mellem de to muligheder. Anvendelsen af administrative bøder indebærer en aflastning af domstolene og tillige en hurtigere afgørelse af sagen.

Retsplejelovens § 924, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved vedtagelser af administrative bøder efter bestemmelsen. Ifølge denne bestemmelse finder retsplejelovens § 831, stk. 1, nr. 2 og 3, om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse for administrative bøder. Det følger ligeledes af retsplejelovens principper, at modtageren af bødeforelægget ikke er pligtig at udtale sig.

Til kapitel 16

Ikrafttræden

Til § 72

Som det fremgår af det under almindelige bemærkninger anførte, er de dele af lovforslaget, som indeholder statsstøtteelementer, allerede notificeret for EU-Kommissionen. Kommissionen har dog endnu ikke afsluttet behandlingen af notifikationen af erstatning ved nedslagning af dyr i et område omkring et udbrudssted som led i bekæmpelse af sygdomme.

Det skønnes imidlertid, at forslaget på ny skal notificeres for EU-Kommissionen efter reglerne om statsstøtte, da disse statsstøtteelementer nu er samlet i et nyt regelsæt. Under hensyn hertil foreslås det, at det overlades til fødevareministeren at fastsætte tidspunktet for lovens, eventuelt gradvise ikrafttræden.

Den i stk. 2 foreslåede bestemmelse omhandler ophævelse af lov om sygdomme og infektioner hos dyr, lov om udførsel og indførsel af levende dyr m.v., lov om opdræt af visse dyrearter, lov om husdyravl og lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr samt lov for Grønland om udførsel og indførsel af levende dyr og animalske produkter, hvis bestemmelser, der ikke længere er behov for.

Det foreslås i stk. 3, at de regler, der er udstedt eller opretholdt i medfør af disse love, forbliver i kraft indtil de ophæves eller afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov. Henvielsen til § 71, stk. 5, skyldes, at ikke alle de i stk. 2 nævnte love indeholder bestemmelser om straf for juridiske personer.

Endelig foreslås det i stk. 4 og 5, at allerede givne tilladelser og meddelte undtagelser betragtes som givet eller meddelt efter lovforslaget.

Til § 73

Forslaget gælder ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Sammenligningstabel

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr, lov om udførsel og indførsel af levende dyr m.v., lov om opdræt af visse dyrearter, lov om husdyravl, lov om afholdelse af frivillig auktion over avlsdyr, tekstanmærkninger nr. 118 og 125 til finanslov for 2003, sammenholdt med udkast til lov om hold af dyr

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr	Udkast til lov om hold af dyr
<i>Kapitel 1. Formål og område</i>	<i>Kapitel 1. Formål og område</i>
§ 1	§ 1, stk. 1 (omformuleret)
§ 2, stk. 1 og 2	Udgået
§ 3, stk. 1 – 2	<i>Kapitel 6. Sygdomme og infektioner hos dyr</i> § 25, stk. 1-2 (ændret)
§ 4	<i>Kapitel 1. Formål og område</i> § 2 (omformuleret)
	<i>Kapitel 2. Hold, registrering, mærkning og om-sætning af dyr</i> § 3 (ny)
<i>Kapitel 2. Undersøgelse og konstatering</i>	<i>Kapitel 6. Sygdomme og infektioner hos dyr</i>
§ 5	§ 26
§ 6, stk. 1-2	§ 27, stk. 1-2
§ 7, stk. 1-3	§ 28, stk. 1-3 (omformuleret)
§ 8	§ 29
<i>Kapitel 3. Bekæmpelse og forebyggelse</i>	
§ 9, stk. 1-3	§ 30, stk. 1-3

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr**Udkast til lov om hold af dyr**

	§ 30, stk. 4 (ny)
§ 10	§ 32
	<i>Kapitel 2. Hold, registrering, mærkning og omsætning af dyr</i>
§ 11	§ 9
	<i>Kapitel 6. Sygdomme og infektioner hos dyr</i>
§ 12	§ 34, stk. 1 § 34, stk. 2 (ny)
§ 13, stk. 1-2	§ 33, stk. 1-2
§ 14	§ 31
<i>Kapitel 4. Indberetning og registrering</i>	
§ 15	§ 36
	<i>Kapitel 2. Hold, registrering, mærkning og omsætning af dyr</i>
§ 16, stk. 1	§ 6, stk. 1
§ 16, stk. 2	§ 6, stk. 2, dele af 1. pkt. (sidste del af 1. pkt. og 2. pkt. ny)
<i>Kapitel 5. Flytning og omsætning</i>	
§ 17	§ 5
§ 18, stk. 1-2	§ 4
	<i>Kapitel 6. Sygdomme og infektioner hos dyr</i>
§ 19, stk. 1	udgår (er dækket af § 34, stk. 1, 1.pkt.)
§ 19, stk. 2	§ 35

Bilag til f. t. l. om hold af dyr

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

§ 20, stk. 1-2

§ 21, stk. 1-4

Kapitel 6. Ind- og udførsel af dyr m.v.

§ 22

§ 23, stk. 1-2

§ 24

Kapitel 7. Sædooverføring og ægtransplantation

§ 25, stk. 1-3

§ 26, stk. 1-3

§ 27

§ 28

Kapitel 8. Animalsk affald

§ 29, stk. 1-2

§ 30

Kapitel 9. Foder

§ 31

*Kapitel 10. Veterinære lægemidler m.v.***Udkast til lov om hold af dyr***Kapitel 2. Hold, registrering, mærkning og omsætning af dyr*

§ 7, stk. 1-2

§ 8, stk. 1-4

Kapitel 7. Ind- og udførsel af dyr m.v.

§ 37

§ 38, stk. 1-4

§ 39

Kapitel 8. Sæd, oocytter og embryoner

§ 40, stk. 1-3

§ 41, stk. 1-3

§ 42

§ 43

Kapitel 9. Animalsk affald og foder

§ 44, stk. 1-2

§ 44, stk. 3 (ny)

§ 45

§ 46

Kapitel 10. Anvendelse af lægemidler

§ 47, stk. 1 (ny) dele fra § 7 b i lov om dyrlægegering m.v.

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

§ 32, stk. 1

§ 32, stk. 2

§ 32, stk. 3

§ 32, stk. 4

§ 33, stk. 1-2

§ 34

Kapitel 11. Betaling og erstatning

§ 35, stk. 1-3

§ 35, stk. 4

§ 35, stk. 5-6

§ 36, stk. 1-5

Kapitel 12. Kontrol, afgivelse af oplysninger, klage m.v.

§ 37, stk. 1-3

Udkast til lov om hold af dyr

omfattet af § 47, stk. 1

udgår (tilsvarende regler findes i § 11 i lov om dyrlæger)

dele udgår, resten er omfattet af § 47, stk. 1

§ 47, stk. 2

§ 48 (ny) dele fra § 7 b i lov om dyrlægegerning m.v.

§ 49, stk. 1-2

§ 11

§ 50 (ny) fra § 7 a, stk. 9, i lov om dyrlægegerning m.v.

§ 51 (ny) fra § 7 a, stk. 4,5,6 og 11 i lov om dyrlægegerning m.v.

§ 52, stk. 1 (ny) fra § 7 c, stk. 2 og 3, i lov om dyrlægegerning m.v.

§ 52, stk. 2 (ny) fra § 7 c, stk. 1 sidste komma og stk. ud fra lov om dyrlægegerning m.v.

Kapitel 11. Betaling og erstatning

§ 53, stk. 1-3

§ 54

§ 55, stk. 1-2

§ 55, stk. 3 (ny)

§ 56, stk. 1-5

§ 56, stk. 6 (ny)

Kapitel 12. Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

§ 58, stk. 1-3

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

Udkast til lov om hold af dyr

§ 61, stk. 1-2 (ny)

§ 62 (ny) fra § 7d i lov om dyrlægegerning m.b.

§ 63 (ny)

§ 64 (ny)

§ 38

§ 59 (omformuleret)

§ 39

§ 60

§ 40, stk. 1-2

§ 65, stk. 1-2

§ 41, stk. 1-2

Kapitel 13. Klage og delegation

§ 66, stk. 1-2

§ 66, stk. 3 (ny)

§ 42

Kapitel 14. Det Europæiske Fællesskab

§ 67

*Kapitel 13. Straf, ikrafttræden m.m.**Kapitel 15. Straf og rettighedsfrakendelse*

§ 68, stk. 1 – 5. Stk. 1 – 4 fra § 11 c i lov om dyrlægegerning, stk. 5 ny

§ 69, stk. 1-2 (ny)

§ 43, stk. 1

§ 70, stk. 1 med tilføjelser i nr. 8 og 9

§ 70, stk. 2 (ny)

§ 43, stk. 2

§ 70, stk. 3 med tilføjelser

§ 43, stk. 3

§ 70, stk. 5

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

§ 44

§ 45, stk. 1-3

§ 46, stk. 1-3

§ 47

§ 48

**Lov om udførsel og indførsel af levende dyr
m.v.**

§ 3, stk. 3

Lov om opdræt af visse dyrearter

§ 1

§ 2

§ 3

§ 4

§ 5, stk. 1

§ 5, stk. 2

§ 5, stk. 3-4

§ 6

§ 7, stk. 1-2

Udkast til lov om hold af dyr

Udgår

§ 71, stk. 1-3

Kapitel 16. Ikrafttræden

§ 72, stk. 1-3

§ 72, stk. 4-5 (nye)

Udgår

§73

Kapitel 3. Skadelige dyr

§ 12, stk. 1-2 (omformuleret)

Kapitel 4. Opdræt af visse dyrearter

§ 13, stk. 1

§ 13, stk. 2

§ 13, stk. 3

§ 18

§ 14, stk. 1

dækket af §§ 4 og 5

§14, stk. 2-3

§ 15

§ 16, stk. 1-2

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

§ 8, stk. 1-2

§ 9, stk. 1-2

§ 9, stk. 3-4

§ 10

§ 11, stk. 1-2

§ 12

§ 13

§ 14, stk. 1-2

§ 15

§ 16, stk. 1

§ 16, stk. 2

§ 16, stk. 3-4

§ 17, stk. 1-2

§ 17, stk. 3

§ 18

Udkast til lov om hold af dyr

§ 17, stk. 1-2

Kapitel 11. Betaling og erstatning

§ 53, stk. 1-3

§ 53, stk. 1-2

Kapitel 12. Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

§ 63

§ 65, stk. 1-2

§ 59

Kapitel 4. Opdræt af visse dyrearter

§ 19

Kapitel 13. Klage og delegation

§ 66, stk. 1-2

Kapitel 14. Det Europæiske Fællesskab

§ 67

Kapitel 15. Straf og rettighedsfrakendelse

§ 70, stk. 1

Udgår

§ 70, stk. 3-5

Kapitel 16. Ikrafttræden

§ 72, stk. 1-2

§ 72, stk. 3

Udgår

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr	Udkast til lov om hold af dyr
§ 19	§ 73
Lov om husdyravl	<i>Kapitel 5. Husdyravl</i>
§ 1	§ 20
§ 2	§ 21 med tilføjelse om tilsyn
§ 3	§ 22 med tilføjelse om tilsyn
§ 4	§ 23
§ 5	<i>Kapitel 12. Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater</i> § 58, stk. 1
§ 6, stk. 1-3	<i>Kapitel 13. Klage og delegation</i> § 66, stk. 1-3
§ 7	<i>Kapitel 14. Det Europæiske Fællesskab</i> § 67
§ 8	<i>Kapitel 15. Straf og rettighedsfrakendelse</i> § 70, stk. 1-3
§ 9	§ 70, stk. 4
§ 10	<i>Kapitel 16. Ikrafttræden</i> § 72
§ 11	§ 73
Lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr	<i>Kapitel 2. Hold, registrering, mærkning og om sætning af husdyr</i>
§ 1	§ 10

Lov om sygdomme og infektioner hos dyr

§ 2

Tekstanmærkning nr. 118

Stk. 1

Stk. 2

Stk. 3-4

Stk. 5

Tekstanmærkning nr. 125**Udkast til lov om hold af dyr***Kapitel 16. Ikrafttræden*

§ 73

Kapitel 5. Husdyravl

§ 24, stk. 1

Udgår

§ 24, stk. 2-3

Kapitel 13. Klage og delegation

§ 66

Kapitel 11. Betaling og erstatning

§ 57

Lov nr. 351 af 2. juni 1999 om sygdomme og infektioner hos dyr (som ændret ved lov nr. 966 af 4. december 2002)

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Lovens formål er at sikre sundhedstilstanden blandt husdyr og beskytte menneskers sundhed ved at iværksætte foranstaltninger til forebyggelse, overvågning, kontrol og bekæmpelse af husdyrsygdomme, zoonoser og zoonotiske smitstoffer hos dyr, i animalske fødevarer og produkter af dyr.

§ 2. Ved zoonoser forstås sygdomme og infektioner, der naturligt overføres fra dyr til mennesker. Ved zoonotiske smitstoffer forstås smitstoffer, der kan fremkalde zoonoser.

Stk. 2. Ved akvakulturdyr forstås fisk, skaldyr, krebs og bløddyr m.v., der holdes i akvakulturanlæg, hvorved forstås dambrug eller havbrug eller lignende anlæg. Ved akvakulturprodukter forstås produkter af akvakulturdyr.

§ 3. Loven omfatter alle sygdomme, som kan angribe husdyr, herunder de sygdomme, der er optaget i lovens bilag 1 og 2, samt sygdomme og infektioner, der kan overføres fra dyr til mennesker.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan foretage ændringer i de i stk. 1 nævnte bilag.

§ 4. Loven omfatter både dyr, der er i menneskelig varetægt, herunder akvakulturdyr, og vildtlevende dyr samt animalske fødevarer og produkter af dyr.

Kapitel 2

Undersøgelse og konstatering

§ 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om undersøgelse af dyrehold for zoonotiske smitstoffer. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om udtagning af prøver af levende dyr, slagtekroppe, mælk, æg, gødning, slam, foder og staldinventar m.v. samt om laboratorieundersøgelse heraf. I reglerne kan tillige fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed.

§ 6. Den, som i sin varetægt har dyr, som er eller kan mistænkes for at være angrebet af en af de sygdomme, der er nævnt i lovens bilag 1, skal tilkalde en dyrlæge.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at dyrlæge skal tilkaldes, hvis visse nærmere angivne symptomer forekommer hos dyr.

§ 7. Når en dyrlæge tilkaldes i henhold til § 6, skal dyrlægen søge mistanken om sygdommen be- eller afkræftet samt søge sygdommens art konstateret.

Stk. 2. Hvis en dyrlæge efter undersøgelser foretaget i henhold til stk. 1 eller i øvrigt i forbindelse med sit arbejde får mistanke om, at der foreligger en sygdom, som er omfattet af gruppe A i lovens bilag 1, skal dyrlægen straks underrette den myndighed, der udpeges i medfør af § 8.

Stk. 3. Hvis en dyrlæge efter undersøgelser foretaget i henhold til stk. 1 eller i øvrigt i forbindelse med sit arbejde får mistanke om, at der foreligger en sygdom, som er omfattet af gruppe B i lovens bilag 1, skal dyrlægen foretage undersøgelser, herunder i fornødent omfang udtage prøver efter regler fastsat i medfør af § 8, samt foretage indberetning til den myndighed, der udpeges i medfør af § 8.

§ 8. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, hvilke foranstaltninger der skal træffes ved mistanke om eller forekomst af zoonotiske smitstoffer hos dyr og af sygdomme, der er omfattet af lovens bilag 1. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om aflivning af dyr i undersøgelsesøjemed, udtagning og indsendelse af prøver, laboratorieundersøgelser og indberetning.

Kapitel 3

Bekæmpelse og forebyggelse

§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer og af de i lovens bilag 2 nævnte sygdomme

domme fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, æg, embryoner af dyr samt gødning, hør, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.

Stk. 2. Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan bl.a. omfatte:

- 1) For dyrehold og vildtlevende dyr:
  - a) Særlige undersøgelser, herunder prøveudtagning med henblik på diagnosticering,
  - b) tilsyn,
  - c) mærkning,
  - d) behandling,
  - e) vaccination,
  - f) isolation,
  - g) særlige betingelser for levering af dyr,
  - h) aflivning af dyr, herunder i et område omkring et udbrudssted, eller særlig slagtning og
  - i) destruktion.
- 2) For produkter af dyr samt foder, gødning, slam og andet materiale, som kan være inficeret eller kontamineret:
  - a) Særlige undersøgelser,
  - b) behandling,
  - c) mærkning,
  - d) påbud om særlig anvendelse,
  - e) særlige betingelser for levering af mælk, æg og andre produkter af dyr,
  - f) desinfektion,
  - g) tilintetgørelse,
  - h) opbevaring og bortskaffelse og
  - i) destruktion.
- 3) For ejendomme, virksomheder, anlæg, maskiner og transportmidler, der anvendes til dyrehold:
  - a) Særlige krav til indretning og drift,
  - b) rengøring og desinfektion,
  - c) tilbagekaldelse af godkendelse,
  - d) tilsyn,
  - e) afspærring,
  - f) tørlægning og
  - g) forbud mod tilledning og afledning af vand.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde eller begrænse enhver samling og flytning af dyr samt flytning af produkter af dyr, foder og foderstoffer, slam, strøelse og andet materiale, som kan indebære ri-

siko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer eller sygdomme.

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om eller forbyde dyrehold på steder, der frembyder særlig sundhedsmæssig risiko for husdyr.

§ 11. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om etablering og drift af dambrug, havbrug og andre akvakulturanlæg samt for virksomheder, hvor akvakulturprodukter renses eller opskæres. I reglerne kan stilles krav om registrering af brug, anlæg og virksomheder.

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om sygdomsforebyggende foranstaltninger for steder, hvor dyr holdes eller bringes sammen, samt for behandling, opbevaring og transport m.v. af produkter, dyr og gødning m.v. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om tidsmæssige begrænsninger i adgangen til at fraføre dyr fra en besætning, hvortil der er tilført levende dyr.

§ 13. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om overvågning af sundhedstilstanden samt om forebyggelse og afhjælpning af sundhedsmæssige problemer blandt husdyr.

Stk. 2. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om vaccination og andre forebyggende foranstaltninger. I reglerne kan tillige fastsættes bestemmelser om indsamling og indberetning af data til belysning af besætningens sundhedsmæssige tilstand, om mærkning af dyr og om udtagning af prøver fra dyr og produkter af dyr til undersøgelse for sygdomme eller sygelige tilstande.

§ 14. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indretning og drift af samt dyrlægetilsyn med dyrehaver, zoologiske haver, dyrehandler og lignende steder med dyrehold og om betaling af udgifterne ved tilsynet.

Kapitel 4

Indberetning og registrering

§ 15. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indberetning af laboratorieresultater fra de i §§ 5, 8 og 9 nævnte undersøgelser for zoonotiske smitstoffer, resul-

tater af undersøgelser for forekomst af zoonotiske smitstoffer i medfør af lovgivningen om fødevarer samt om offentliggørelse af resultaterne.

§ 16. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om pligten til at afgive oplysninger om husdyrbrug til Centralt HusdyrbrugsRegister (CHR). Enhver har adgang til at få meddelt oplysninger fra registeret. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger. Ministeren kan på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger til en ubestemt kreds af modtagere.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om registerets drift, vedligeholdelse og begrænsninger i adgangen til at få oplysninger fra registeret.

Kapitel 5

Flytning og omsætning

§ 17. Ejere af husdyrbesætninger skal registrere afgang fra henholdsvis tilgang til besætninger af dyr. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter nærmere regler herom.

§ 18. Klovbærende dyr, som flyttes, omsættes, herunder føres til slagtning, eller tilføres samlinger af dyr, skal være mærket eller ledsaget af dokumentation, således at dyrenes oprindelse og identitet kan fastslås og sundhedstilstanden vurderes. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter nærmere regler herom. Reglerne kan indeholde krav om, at en bestemt form for mærkning eller dokumentation skal anvendes.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at andre dyr end klovbærende dyr skal være omfattet af stk. 1.

§ 19. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om smittebeskyttende foranstaltninger for steder, hvor dyr bringes sammen, og for transport af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om sundhedsmæssige krav til dyr, der overføres til områder med særlig sygdomsmæssig status, samt om vilkår i forbindelse med overførslen.

§ 20. Etablering af permanente markedspladser, auktionslokaler eller samlestalder for dyr skal godkendes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. Ministeren fastsætter regler om betingelserne for godkendelse samt om, hvilke dyrearter der kan tilføres, om indretning, drift

og dyrlægetilsyn m.v. samt om betaling af udgifterne ved tilsynet. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, der forbyder eller begrænser omsætning af dyr til levebrug på markedspladser, i auktionslokaler eller i samlestalder.

Stk. 2. Markeder, dyrskuer og auktioner, som afholdes højst 4 gange årligt, og hvortil der føres dyr, skal forinden afholdelsen anmeldes til ministeren. Ministeren fastsætter regler om anmelderordningen, herunder om, hvor lang tid forud for afholdelsen anmeldelse skal ske, samt om, hvilke dyrearter der kan tilføres, og om indretning, drift og dyrlægetilsyn m.v. samt om betaling af udgifterne ved tilsynet.

§ 21. Personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger, der erhvervsmæssigt omsætter klovbærende dyr, skal registreres efter regler fastsat af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger skal godkendes. Ministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for godkendelse samt om bedriftens indretning og drift m.v.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at de i stk. 1 nævnte personer, selskaber og foreninger og sammenslutninger skal registrere omsætning af klovbærende dyr.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at personer, selskaber og foreninger og andre sammenslutninger, der omsætter andre dyr end klovbærende dyr eller ikke erhvervsmæssigt omsætter klovbærende dyr, skal registreres samt registrere omsætning af dyr.

Kapitel 6

Ind- og udførsel af dyr m.v.

§ 22. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, æg, embryoner af dyr samt gødning, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.

§ 23. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om etablering, indretning og drift af veterinære grænsekontrolsteder. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at der i forbindelse med ansøgning om oprettelse af

grænsekontrolsteder uden udgift for staten stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for grænsekontrollen med henblik på kontrol med indførsel fra og udførsel til lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, og som ikke har indgået aftale med Det Europæiske Fællesskab om grænsekontrol, af de i § 22 nævnte dyr og produkter. Ministeren kan desuden bestemme, at grænsekontrolsteder, der alene benyttes i meget begrænset omfang, ophører som grænsekontrolsted.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de udgifter i forbindelse med drift af de i stk. 1 nævnte grænsekontrolsteder, der ikke dækkes af den betaling, som kræves i medfør af § 35, stk. 2, helt eller delvis afholdes af de lokale interessenter i grænsekontrolstedet.

§ 24. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indgå aftaler om, at etablering og drift af grænsekontrolsteder som nævnt i § 23 helt eller delvis finansieres af lokale interessenter.

Kapitel 7

Sædoverføring og ægtransplantation

§ 25. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om sundhedsmæssige krav til husdyr, hvis sæd, æg eller embryoner kunstigt overføres til andre dyr, samt til sæd, æg eller embryoner, der er bestemt til kunstig sædoverføring eller ægtransplantation til andre dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om mærkning af husdyr, der anvendes til sædudtagning, leverer æg eller embryoner, eller hvortil sæd eller embryoner overføres, samt af det derved frembragte afkom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af dyr til bedækning.

§ 26. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at husdyr og sæd, æg eller embryoner fra husdyr, som skal anvendes til kunstig sædoverføring eller ægtransplantation på andres dyr, kun må holdes henholdsvis opbevares på virksomheder, som er godkendt dertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om virksomhedernes indretning og drift, herunder regler om dyrlægetilsyn og betaling af de hermed forbundne udgifter, og om personalemæssige forhold samt om besøg på virksomhederne.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om opsamling, udtagning, bedømmelse, præparation,

identifikation, opbevaring, forsendelse og kunstig overføring af sæd, æg og embryoner samt om virksomhedernes pligt til at føre journaler og foretage indberetning om forhold vedrørende sygdomstilfælde og frugtbarhedskontrol.

§ 27. Kunstig overføring af sæd, æg eller embryoner til husdyr samt udtagning af æg eller embryoner fra husdyr må kun udføres af autoriserede dyrlæger eller af personer, som opfylder de betingelser, som fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

§ 28. Bestemmelserne i dette kapitel finder også anvendelse på husdyr, der benyttes af en forening, et selskab eller anden sammenslutning til udtagning af sæd eller overføring af æg eller embryoner til medlemmernes husdyr.

Kapitel 8

Animalsk affald

§ 29. Selvdøde og aflivede dyr, kød- og slagteaffald samt fisk og fiskeaffald, som er uegnet til eller ikke agtes anvendt til menneskeføde, samt andre animalske affaldsprodukter skal behandles, opbevares, transporteres m.v. på en sådan måde, at smitstof eller andre skadelige stoffer ikke kan spredes. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 2. Produkter som nævnt i stk. 1 må ikke anvendes som foder til dyr, medmindre ministeren har meddelt tilladelse hertil.

§ 30. Virksomheder, der indsamler, opbevarer, behandler eller distribuerer dyr og produkter som nævnt i § 29 med henblik på destruktion heraf og ødelæggelse af smitstof eller med henblik på anvendelse som foder til dyr, skal autoriseres af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, der fastsætter nærmere regler herom. Ministeren kan fastsætte regler om opbevaring, transport, behandling, destruktion og anvendelse af disse dyr og produkter, om virksomhedernes indretning og drift og om tilsyn med virksomhederne og betaling af de hermed forbundne udgifter samt om pligt til at aftage dyr og produkter til destruktion.

Kapitel 9

Foder

§ 31. Med henblik på at hindre smittespredning eller anden sundhedsmæssig risiko for hus-

dyr kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om behandling, opbevaring og anvendelse af produkter, der anvendes eller agtes anvendt som foder til husdyr, og om udtagning af prøver heraf samt regler om dyrehold i forbindelse med erhvervsmæssig fremstilling af foder.

Kapitel 10

Veterinære lægemidler m.v.

§ 32. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om eller forbyde veterinær anvendelse af vacciner, sera, immunologiske testpræparater, lægemidler og præparater fremstillet af animalske produkter og andre lægemidler og præparater. I reglerne kan der fastsættes bestemmelser om, at husdyr, der er behandlet med, har indtaget eller optaget de nævnte lægemidler m.v., ikke må fjernes fra besætningen inden en nærmere fastsat frist.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af stk. 1, kan det bestemmes, at dyrlæger skal føre særlige optegnelser over udlevering og anvendelse af veterinære lægemidler som nævnt i stk. 1, og at optegnelserne skal stilles til rådighed for eller indberettes til den myndighed og på den måde, som ministeren fastsætter.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om indførsel, markedsføring, kvalitet og anvendelse af stoffer, som regulerer husdyrs ydelse, tilvækst eller reproduktion.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af desinfektionsmidler og andre produkter, der tjener til forebyggelse og fjernelse af sygdomsforvoldende forhold i husdyrs omgivelser.

§ 33. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for anvendelse af materialer, som kan fremkalde sygdomme, i forsknings- og forsøgsøjemed eller med henblik på frembringelse af biologiske præparater.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af materialer, som kan fremkalde sygdomme, samt om behandling, opbevaring og forhandling af sådant materiale.

§ 34. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om udsætning, anvendelse, omsætning, import og eksport af genteknologisk fremstillede husdyr, herunder husdyr modificeret ved hjælp af genteknologisk frem-

stillede organismer, samt om forudgående anmeldelse eller godkendelse.

Kapitel 11

Betaling, erstatning m.v.

§ 35. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at udgifterne i forbindelse med laboratorieundersøgelser, udtagning af prøver og andre foranstaltninger, der iværksættes i medfør af loven, helt eller delvis afholdes af den for bedriften ansvarlige ejer eller bruger eller sammenslutning heraf.

Stk. 2. Ejere af dyrehold og virksomheder samt importører og eksportører afholder udgifterne ved den kontrol, der udføres efter loven, medmindre ministeren bestemmer andet. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifterne ved gennemførelse af særlige undersøgelser, ydelser og ekspeditioner inden for lovens område.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om priser og avancer for de præparater, der fremstilles og forhandles af statens veterinære institutter, samt om betaling for udførelse af laboratoriemæssige undersøgelser på institutterne. Ministeren kan herved bestemme, at betalingen for undersøgelserne ikke fuldt ud skal dække udgifterne hertil.

Stk. 5. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning, eller som følger af regler fastsat i henhold til denne lov, og som ikke opfyldes rettidigt over for den afgiftsopkrævende myndighed, tillægges, medmindre andet er fastsat ved forordning, en årlig rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 100 kr., som reguleres i henhold til § 3 i lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 6. Der er udpantningsret for de i stk. 2-5 nævnte beløb.

§ 36. Ved påbud om aflivning, fjernelse eller slagtning af dyr efter § 9 eller efter regler fastsat i medfør af §§ 5, 8 og 9 og ved påbud om destruktion, tilintetgørelse eller bortskaffelse af foder, æg og lignende produkter efter § 9 eller regler fastsat i medfør heraf yder staten ejeren en erstatning, der svarer til dyrenes eller produkternes værdi, samt en erstatning til hel eller delvis dækning af det herved opståede driftstab.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om beregning af erstatning i henhold til stk. 1. Reglerne kan indeholde bestemmelser om maksimering af erstatningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang udgifterne i forbindelse med påbudt slagting eller påbudt behandling af æg, mælk, foder og lignende produkter afholdes af staten.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om ydelse af driftstaberstatning ved bekæmpelse af sygdomme inden for akvakulturbrug, uanset om der samtidig sker nedslagning eller lignende af dyrene.

Stk. 5. Hvis ejeren ved sit forhold har givet anledning til, at et dyr, der er blevet slået ned, er blevet angrebet af en i bilag 2 nævnt sygdom, eller ikke har søgt tabet som følge af angrebet mindsket mest muligt, mister vedkommende helt eller delvist retten til erstatning.

Kapitel 12

Kontrol, afgivelse af oplysninger, klage m.v.

§ 37. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at loven eller de i medfør af loven fastsatte regler overholdes.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol med de oplysninger, der er nødvendige for opkrævning af afgifter i henhold til § 35, stk. 2, eller de i medfør heraf udstedte regler.

Stk. 3. Endvidere kan ministeren fastsætte regler om den regnskabsførelse m.v., der skal følges af virksomheder i forbindelse med opkrævning af betaling i henhold til § 35, stk. 2, eller de i medfør heraf udstedte regler.

§ 38. Ejere af dyrehold og virksomheder skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, herunder særligt oplysninger om omsætning af dyr, produkter af dyr og animalske fødevarer, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven.

§ 39. Det påhviler virksomheder, der modtager animalske produkter fra landbrugsbedrifter, efter anmodning at give oplysning om de pågæl-

dende leverandørbesætninger. Oplysningerne skal omfatte ejerens navn og adresse, identifikation af ejendommen samt besætningens art og sammensætning.

§ 40. Hvis det skønnes nødvendigt, har ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller den, ministeren har bemyndiget hertil, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter for at udøve de beføjelser, der er givet i loven eller regler fastsat i medfør heraf.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 41. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri beføjelser efter loven til institutioner under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genvurdere en sag efter indgivelse af klage.

Stk. 2. Efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan ministeren fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelse, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genvurdere en sag efter indgivelse af klage.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om private institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven og om klage over disse institutioners afgørelser.

§ 42. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler eller træffe bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Kapitel 13

Straf, ikrafttræden m.m.

§ 43. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) undlader at tilkalde dyrlæge efter § 6,
- 2) overtræder § 7, § 17, 1. pkt., § 18, stk. 1, 1. pkt., § 27 eller § 29, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2,
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter §§ 9, 10 eller § 32, stk. 1, 1. pkt. eller § 42,
- 4) uden godkendelse, anmeldelse eller registrering udøver virksomhed som omhandlet i § 20, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., eller § 21, stk. 1,
- 5) uden autorisation udøver virksomhed som omhandlet i § 30,
- 6) undlader at stille bistand til rådighed efter § 38 eller
- 7) undlader at give oplysninger efter §§ 38 eller 39.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, som er omfattet af loven.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 44. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov eller af regler udstedt i medfør heraf kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som kan medføre frihedsstraf.

§ 45. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte sager finder retsplejelovens § 752, stk. 1, tilsvarende anvendelse. For den i stk. 1 omhandlede tilkendegivelse fin-

der bestemmelserne i retsplejelovens § 931, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

§ 46. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om husdyrsygdomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 381 af 7. juni 1993 og lov nr. 1106 af 21. december 1994 om zoonoser.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af eller opretholdt ved de i stk. 2 nævnte love, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler. Reglerne i denne lovs § 43, stk. 3, og § 44 finder tilsvarende anvendelse.

§ 47. I lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevarerloven) foretages følgende ændring:

1. Efter § 55 indsættes i *kapitel 9*:

§ 55 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om etablering, indretning og drift af veterinære grænsekontrolsteder. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at der i forbindelse med ansøgning om oprettelse af grænsekontrolsteder uden udgift for staten stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for grænsekontrollen med henblik på kontrol med indførsel fra og udførsel til lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, og som ikke har indgået aftale med Det Europæiske Fællesskab om grænsekontrol, af de i af loven omfattede animalske fødevarer. Ministeren kan desuden bestemme, at grænsekontrolsteder, der alene benyttes i meget begrænset omfang, opføres som grænsekontrolsted.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at de udgifter i forbindelse med drift af de i stk. 1 nævnte grænsekontrolsteder, der ikke dækkes af den betaling, som kræves i medfør af § 56, helt eller delvis afholdes af de lokale interessenter i grænsekontrolstedet.

§ 55 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indgå aftaler om, at etablering og drift af grænsekontrolsteder som nævnt i § 55 a helt eller delvis finansieres af lokale interessenter.«

§ 48. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 966 af 4. december 2002 indeholder følgende bestemmelser:

§ 3. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.*

* Loven er sat delvis i kraft den 1. februar 2003, jf. bekendtgørelse nr. 30 af 14. januar 2003.

Oversigt over smitsomme husdyrsygdomme

Indberetning

Gruppe A

(omfatter sygdomme, der skal indberettes til myndighederne i henhold til § 7, stk. 2, jf. § 8).

Sygdomme, der forekommer hos flere dyrearter

Bluetongue

Miltbrand

Mund- og klovesyge

Rabies hos andre dyr end flagermus

Rift Valley fever

Vesikulær stomatitis

Brucellose

Tuberkulose (bovin og human type)

Andre sygdomme, der af Veterinær- og Fødevarerdirektoratet skønnes at kunne have væsentlig samfundsmæssig betydning.

Sygdomme hos hjortedyr

Epizootisk hæmorrhagi

Kvægsygdomme

Kvægpest

Lumpy skin disease

Oksens ondartede lungesyge

Bovin spongiform encephalopati (BSE)

Svinesygdomme

Afrikansk svinepest

Klassisk svinepest

Smitsom bæredslæt hos svin (SVD)

Smitsom svinelammelse (Teschener-syge)

Sygdomme, der fortrinsvis forekommer hos små drøvtyggere

Fåre- og gedekopper

Fåre- og gedepest

Scrapie

Hestesygdomme

Afrikansk hestepest

Snive

Fjerkræsygdomme

Influenzainfektioner, herunder Fowl Plague

Newcastle disease

Hønsetyfus (*Salmonella gallinarum* og *Salmonella pullorum*)

Sygdomme hos akvakulturdyr

Infektøs Lakse Anæmi (ISA)

Haplosporidiosis

Perkinsosis

Mikrocytosis

Iridovirosis

Marteiliosis

Bonamiosis

Gruppe B

(omfatter sygdomme, der skal indberettes til myndighederne i henhold til § 7, stk. 3, jf. § 8).

Sygdomme, der forekommer hos flere dyrearter

Hydatidose (*Echinococcus granulosus*)

Salmonellose

Trikinose

Fjerkrætuberkulose

Aujeszkys sygdom

Kvægsygdomme

Cysticerkose hos kvæg (*Cysticercus bovis* sive *inermis*)

Enzootisk leukose

Infektion med bovin herpesvirus 1 (IBR/IPV)

Oksebremselarve-invasion

Parafilaria bovicola-invasion

Bovin Virus Diarre (BVD)

Svinesygdomme

Cysticerkose hos svin (*Cysticercus cellulosae*)

Overførbart gastroenteritis (TGE)

Porcin Reproduktions- og Respirationssygdom (PRRS)

Hestesygdomme

Contagiøs equin metritis (CEM)

Infektøs anæmi

Ondartet beskelesyge (dourine)

Hesteencephalitis

Epizootisk lymphangitis

Bilag til f. t. l. om hold af dyr

Fjerkræsygdomme

Fjerkrækopper

Fjerkrækolera

Ornitose (Clamydiose)

Infektiøs laryngotracheitis hos høns

Paramyxovirus 1-infektion (PMV-1) hos duer

Virus enteritis hos mink

Myxomatose

Tularæmi

Viral hæmorrhagisk disease (VHD) hos kaniner

Skab hos ræv

Sygdomme hos får og geder

Lungeadenomatose (Jaaksiekte)

Kaseøs Lymphadenitis (*Corynebacterium pseudotuberculosis*)Byldesyge (*Staphylococcus aureus*, *anaerobius*)*Sygdomme hos flagermus*

Rabies

Pelsdyr- og kaninsygdomme

Hvalpesyge hos pelsdyr

Sygdomme hos akvakulturdyr

Hæmorrhagisk Virusseptikæmi (VHS) («Egtved-syge»)

Infektiøs Hæmatopoietisk Nekrose (IHN)

Bakteriel nyresygdom (BKD).

Oversigt over smitsomme husdyrsygdomme

Bekæmpelse

Gruppe I

(omfatter sygdomme af væsentlig samfundsøkonomisk betydning, som kan bekæmpes efter § 9)

Sygdomme, der forekommer hos flere dyrearter

Bluetongue

Miltbrand

Mund- og klovesyge

Rabies hos andre dyr end flagermus

Rift Valley fever

Vesikulær stomatitis

Brucellose

Tuberkulose (bovin og human type)

Andre sygdomme, der af Veterinær- og Fødevareredirektoratet skønnes at kunne have væsentlig samfundsmæssig betydning.

Sygdomme hos hjortedyr

Epizootisk hæmorrhagi

Kvægsygdomme

Kvægpest

Lumpy skin disease

Oksens ondartede lungesyge

Bovin spongiform encephalopati (BSE)

Svinesygdomme

Afrikansk svinepest

Klassisk svinepest

Smitsom bæredslæt hos svin (SVD)

Smitsom svinelammelse (Teschener-syge)

Sygdomme, der fortrinsvis forekommer hos små drøvtyggere

Fåre- og gedekopper

Fåre- og gedepest

Scrapie

Hestesygdomme

Afrikansk hestepest

Snive

Fjerkræsygdomme

Influenzainfektioner, herunder Fowl Plague

Newcastle disease

Hønsetyfus (Salmonella gallinarum og Salmonella pullorum)

Sygdomme hos akvakulturdyr

Infektøs Lakse Anæmi (ISA)

Infektøs Hæmatopoietisk Nekrose (IHN)

Gruppe II

(omfatter sygdomme af produktionsmæssig betydning, som kan bekæmpes efter § 9)

Sygdomme, der forekommer hos flere dyrearter

Aujeszkys sygdom

Trikinose

Salmonellose

Kvægsygdomme

Enzootisk leukose

Infektion med bovin herpesvirus 1 (IBR/IPV)

Oksebremselarve-invasion

Bovin Virus Diarre (BVD)

Mastitis

Svinesygdomme

Overførbart gastroenteritis (TGE)

Porcin Reproduktions- og Respirationssygdom (PRRS)

Hestesygdomme

Infektøs anæmi

Ondartet beskelersyge (dourine)

Hesteencephalitis

Epizootisk lymphangitis

Fjerkræsygdomme

Fjerkrækopper

Fjerkrækolera

Ornitose (Clamydiose)

Infektøs laryngotracheitis hos høns

Paramyxovirus 1-infektion (PMV-1) hos duer

Sygdomme hos får og geder

Lungeadenomatose (Jaaksiekte)

Kaseøs Lymphadenitis (Corynebacterium
pseudotuberculosis)
Byldesyge (Staphulococcus aureus; anaerobius)

Pelsdyr- og kaninsygdomme

Hvalpesyge hos pelsdyr
Myxomatose
Tularæmi
Viral hæmorrhagic disease (VHD) hos kaniner

Sygdomme hos flagermus

Rabies

Sygdomme hos akvakulturdyr

Hæmorrhagisk Virusseptikæmi (VHS) («Egt-
ved-syge»)

Haplosporidiosis

Perkinsosis

Mikrocytosis

Iridovirosis

Marteiliosis

Bonamiosis

Bakteriel nyresygdom (BKD).

**Lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over husdyr,
jf. lovbekendtgørelse nr. 297 af 7. december 1955**

I medfør af den bemyndigelse, som er givet landbrugsministeren ved § 2 i lov nr. 280 af 23. november 1955 om ændring af lov nr. 120 af 30. marts 1940 om foranstaltninger til husdyravlens og husdyrbrugets fremme bekendtgøres herved nævnte lov som Lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over avlsdyr:

§ 1. Med tilladelse af landbrugsministeren og på de af ministeren stillede vilkår samt på anbe-

faling af de samvirkende landboforeninger eller de samvirkende husmandsforeninger i vedkommende landsdel kan foreninger, der virker til avlens fremme, afholde frivillig offentlig auktion over avlsdyr uden auktionsrettens mellemkomst og uden at betale retsafgift.

§ 2. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Bilag 4

Bekendtgørelse af lov om udførsel og indførsel af levende dyr m.v. (som ændret ved lov nr. 189 af 23. marts 1992 om ændring af lov om husdyrsygdomme)

Hermed bekendtgøres lov nr. 131 af 13. april 1954 om udførsel og indførsel af levende dyr m.v., med de ændringer, der følger af lov nr. 293 af 14. november 1956, lov nr. 335 af 19. december 1959 og lov nr. 209 af 23. maj 1979. (§ 1 og § 3, stk. 1, 2 og 4, er ophævet ved lov nr. 189 af 23. marts 1992 om ændring af lov om husdyrsygdomme).

§ 1. (Ophævet).

§ 2. (Ophævet).

§ 3. (Ophævet).

Stk. 2. (Ophævet).

Stk. 3. Ministeren kan forbyde indførsel af dyr, der kan befrygtes at ville volde skade for landbrug, skovbrug, fiskeri eller andre næringsbrug, hvorhos han kan forbyde videresalg af sådanne dyr samt træffe foranstaltninger til at hindre deres udbredelse eller deres muligheder for at forvolde skade.

Stk. 4. (Ophævet).

§ 4. Udgifterne ved gennemførelsen af en i medfør af denne lov fastsat kontrol med udførsel og indførsel af levende dyr m.v. afholdes af vedkommende eksportør, henholdsvis importør.

§ 5. Overtrædelser af denne lov eller af de i medfør af loven fastsatte bestemmelser straffes med bøde, der tilfalder statskassen.

§ 6. Udførsel og indførsel omfatter i denne lov også forsendelse mellem Grønland/Færøerne og den øvrige del af riget.

Stk. 2. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft 3 måneder efter dens optagelse i lovtidende. Samtidig ophæves §§ 16, stk. 1, og 17, stk. 1, i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene, lov nr. 75 af 31. marts 1926 om mærkning af heste og klovbærende dyr, der indføres her til landet, lov nr. 349 af 23. december 1935 angående indførsel af forskellige dyrearter, lov nr. 340 af 22. december 1937 om udførsel af levende husdyr m.m. samt lov nr. 386 af 22. februar 1939 om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ, jf. lov nr. 58 af 3. marts 1948, forsåvidt angår de i denne lov indeholdte bestemmelser om ind- og udførsel af levende fjerkræ.

Stk. 3. (Ophævet).

_____
Lov nr. 293 af 14. november 1956, lov nr. 335 af 19. december 1959 trådte i kraft efter offentliggørelse i Lovtidende. Lov nr. 209 af 23. maj 1979 indeholdt følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 8. Loven træder i kraft ved offentliggørelsen i Lovtidende.

_____
Lov nr. 189 af 23. marts 1992 indeholdt følgende bestemmelse om ikrafttræden:

§ 2. Loven træder i kraft den 1. april 1992.

Lov nr. 401 af 10. juni 1997 om opdræt af visse dyrearter

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Landbrugsmæssigt opdræt af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark, må kun finde sted efter tilladelse fra ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

§ 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om opdræt af de i § 1 omhandlede dyr. Ministeren kan forbyde opdræt af bestemte arter, herunder at forskellige arter af dyr opdrættes på den samme bedrift.

§ 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan forbyde indførsel til opdrætsformål af dyr eller avlsmateriale af de i § 1 omhandlede dyrearter.

§ 4. Opdrættet vildt må ikke udføres med henblik på udnyttelse til jagtformål til lande, der tillader anvendelse af her i landet forbudte jagtformer på den pågældende vildtart.

§ 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indretning og drift samt godkendelse af og tilsyn med bedrifter, hvor opdræt af de i § 1 omhandlede dyrearter finder sted.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning og registrering af opdræt af de pågældende dyrearter, herunder om registrering og indberetning af tilgang og afgang af dyr.

Stk. 3. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 og 2 skal det især sikres, at bedriften indrettes og drives på en sådan måde,

- 1) at dyrenes fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov tilgodeses i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, herunder at der sikres adgang til foder og drikke samt beskyttelse mod vejrliget,
- 2) at det forebygges, at der sker spredning af husdyrsygdomme til husdyr eller til den fritlevende vildtbestand, og

- 3) at bedriften er sådan indrettet, at den opdrættede dyreart ikke kommer i kontakt med den fritlevende vildtbestand.

Stk. 4. Opdræt af fjervildt i mørke er ikke tilladt.

§ 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan bestemme, at personer, som er beskæftiget med opdræt af de i § 1 omhandlede dyrearter, skal have deltaget i et af ministeren godkendt kursus i sådant opdræt.

§ 7. Opdrættet vildt må kun udsættes, hvis det må forventes at være i stand til at overleve i naturen.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om transport og aflivning af opdrættet vildt.

§ 8. Opdrættet vildt betragtes som husdyr, så længe det er i menneskelig varetægt.

Stk. 2. Mærkede hjortedyr, som undslipper fra en bedrift med opdræt af hjortedyr, betragtes som vildtlevende, hvis de har været undsluppet i mere end 2 måneder. Tilsvarende gælder afkommet, der følger moderdyret.

§ 9. Enhver, der opdrætter de i § 1 omhandlede dyrearter, kan pålægges helt eller delvis at afholde udgifterne ved tilsyn eller kontrol, der udføres i henhold til loven. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling af gebyr for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder godkendelser, registreringer og undersøgelser inden for lovens område.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling af gebyr for erindringsskrivelser samt betaling af morarenter ved ikke rettidig betaling af de i stk. 1 og 2 omhandlede beløb.

Stk. 4. Der er udpantningsret for de beløb, der opkræves i henhold til stk. 1-3.

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele de påbud eller forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven og regler fastsat i medfør af loven.

§ 11. Hvis det skønnes nødvendigt, har ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri eller den, ministeren har bemyndiget hertil, til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentligt og privat ejede arealer for at udøve de beføjelser, loven eller forskrifter fastsat i medfør af loven tillægger tilsynsmyndigheden.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 12. Oprættere af de i § 1 omhandlede dyrearter skal vederlagsfrit stille nødvendig bistand til rådighed ved undersøgelser og ved andre foranstaltninger, der iværksættes i medfør af loven eller regler fastsat i medfør heraf.

§ 13. Dyrehaver med hjortedyr kan efter ansøgning fra ejeren til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri helt eller delvis undtages fra lovens regler eller fra regler fastsat i medfør heraf. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan knytte særlige vilkår til en sådan undtagelse.

§ 14. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til institutioner under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelse, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Efter forhandling med vedkommende minister kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte regler om andre myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.

§ 15. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs beslutnin-

ger om forhold, som er omfattet af denne lov. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan endvidere fastsætte de bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

§ 16. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller hæfte den, der

- 1) overtræder § 1, § 4, § 5, stk. 4, eller § 7, stk. 1,
- 2) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 2, 2. pkt., § 3 eller § 10 eller
- 3) undlader at stille bistand til rådighed efter § 12

Stk. 2. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelserne i denne lov kan ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som kan medføre frihedsstraf.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af regler i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 17. Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Stk. 2. Lov nr. 341 af 14. maj 1992 om opdræt af vildt og ræve ophæves.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af den i stk. 2 nævnte lov eller i medfør af lov nr. 224 af 22. april 1987 om hjortehold, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 4. Overtrædelse af regler, der i medfør af stk. 3 forbliver i kraft, straffes med bøde. Reglerne i § 16, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 18. Enhver, der inden lovens ikrafttræden har påbegyndt opdræt af de i § 1 omhandlede dyrearter, og som ikke er registreret efter lov nr. 341 af 14. maj 1992 om opdræt af vildt og ræve, skal have anmeldt dette til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri inden den 1. oktober 1997.

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 299 af 24. april 1996 om husdyravl

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om krav til afstamning og kvalitet for husdyr, der overdrages eller flyttes, samt for sæd og befrugtede og ubefrugtede æg heraf. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om metoder for bedømmelse af afstamning og kvalitet.

§ 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om godkendelse af avlsorganisationer og -foreninger, der fører eller opretter stambøger. I reglerne kan fastsættes bestemmelser om de krav, som avlsorganisationen eller -foreningen skal opfylde.

§ 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om oprettelse af stambøger samt om husdyrs optagelse og registrering heri.

§ 4. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om udstedelse af stamtavler.

Stk. 2. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler, hvorefter avlsdyr samt sæd, befrugtede og ubefrugtede æg af avlsdyr kun må overdrages, hvis de ledsages af en stamtavle.

§ 5. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at de i medfør af loven fastsatte regler overholdes.

§ 6. Henlægger landbrugs- og fiskeriministeren beføjelser efter loven til institutioner under Landbrugs- og Fiskeriministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørelse, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation kan landbrugs- og fiskeriministeren fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders afgørel-

se, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler om private institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven eller efter regler fastsat i medfør af loven og om klage over disse institutioners afgørelser.

§ 7. Landbrugs- og fiskeriministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Landbrugs- og fiskeriministeren kan endvidere fastsætte de bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

§ 8. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde.

§ 9. Er en overtrædelse begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 10. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af landbrugs- og fiskeriministeren.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 209 af 23. maj 1979 om omsætning af husdyr m.v.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af den i stk. 2 nævnte lov, forbliver i kraft, indtil de afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Tekstanmærkning nr. 118.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at yde tilskud til private avlere, som har dyr af gamle danske husdyrracer, således at avlernes virksomheder kan fungere som bevaringscentre. Tilskuddet pr. avler kan højst udgøre 500.000 kr.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at yde dyretilskud til avlere af gamle danske husdyrracer. Tilskuddet kan højst udgøre 3.000 kr. pr. DE (dyreenhed).

Stk. 3. Ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler og betingelser for at yde tilskud til bevaringscentre, jf. stk. 1, og dyretilskud, jf. stk. 2.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kontrol og tilbagebetaling af uberrettiget modtaget støtte, herunder betaling af renter.

Stk. 5. Ministeren kan henlægge sine beføjelser til en institution under ministeriet.

Tekstanmærkning nr. 125.

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at fastsætte regler for bistand, der på anmodning fra en virksomhed ydes af Fødevareministeriet til løsning af problemerne i forbindelse med eksport. Betaling for bistanden kan

fastsættes som en fast tidsbegrænset sats til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger. Afholdte udlæg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

Til lovforslag nr. L 100. Skriftlig fremsættelse (26. november 2003)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om hold af dyr
(Lovforslag nr. L 100).

Ved lovforslaget samles en række af Fødevareministeriets love og lovbestemmelser om hold af dyr, idet fem love og to tekstanmærkninger foreslås sammenskrevet til én lov. Den således opnåede forenkling af lovgivningen vil gøre den lettere tilgængelig for brugerne.

En række bestemmelser i den nugældende lov om dyrlægegerning m.v. som vedrører besætningsejerens forhold foreslås overført til lov om hold af dyr. Der opnås herved en bedre strukturering af lovstoffet.

Af lovforslagets nye bestemmelser kan nævnes bestemmelsen i § 64 om offentliggørelse af

kontrolresultater. Bestemmelsen er parallel til Fødevarerlovens § 68 og agtes i givet fald administreret på samme måde. Det er imidlertid ikke hensigten generelt at offentliggøre kontrolresultater for primærbedrifter eller anvende smiley-ordningen på dette område.

Ny er også bestemmelsen i lovforslagets § 69. Efter denne bestemmelse kan en besætningsejer eller bruger, der ved dom er fundet skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af loven eller regler fastsat i medfør heraf, ved dommen frakendes retten til at holde dyr for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum.

Endelig bemærkes, at strafferammen for særligt alvorlige overtrædelser foreslås hævet til fængsel i indtil 2 år.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, anbefales det til Folketingets hurtige og velvillige behandling.